

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE UJEDINJENIH NACIJA O BORBI PROTIV DEZERTIFIKACIJE U ZEMLJAMA SA TEŠKOM SUŠOM i/ili DEZERTIFIKACIJOM, POSEBNO U AFRICI

Član 1.

Potvrđuje se Konvencija Ujedinjenih nacija o borbi protiv dezertifikacije u zemljama sa teškom sušom i/ili dezertifikacijom, posebno u Africi, sačinjena 17. juna 1994. godine u Parizu, u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije Ujedinjenih nacija o borbi protiv dezertifikacije u zemljama sa teškom sušom i/ili dezertifikacijom, posebno u Africi, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

„UNITED NATIONS CONVENTION TO COMBAT DESERTIFICATION IN COUNTRIES EXPERIENCING SERIOUS DROUGHT and/or DESERTIFICATION, PARTICULARLY IN AFRICA

The Parties to this Convention,

Affirming that human beings in affected or threatened areas are at the centre of concerns to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Reflecting the urgent concern of the international community, including States and international organizations, about the adverse impacts of desertification and drought,

Aware that arid, semi-arid and dry sub-humid areas together account for a significant proportion of the Earth's land area and are the habitat and source of livelihood for a large segment of its population,

Acknowledging that desertification and drought are problems of global dimension in that they affect all regions of the world and that joint action of the international community is needed to combat desertification and/or mitigate the effects of drought,

Noting the high concentration of developing countries, notably the least developed countries, among those experiencing serious drought and/or desertification, and the particularly tragic consequences of these phenomena in Africa,

Noting also that desertification is caused by complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors,

Considering the impact of trade and relevant aspects of international economic relations on the ability of affected countries to combat desertification adequately,

Conscious that sustainable economic growth, social development and poverty eradication are priorities of affected developing countries, particularly in Africa, and are essential to meeting sustainability objectives,

Mindful that desertification and drought affect sustainable development through their interrelationships with important social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, and those arising from migration, displacement of persons and demographic dynamics,

Appreciating the significance of the past efforts and experience of States and international organizations in combating desertification and mitigating the effects of

drought, particularly in implementing the Plan of Action to Combat Desertification which was adopted at the United Nations Conference on Desertification in 1977,

Realizing that, despite efforts in the past, progress in combating desertification and mitigating the effects of drought has not met expectations and that a new and more effective approach is needed at all levels within the framework of sustainable development,

Recognizing the validity and relevance of decisions adopted at the United Nations Conference on Environment and Development, particularly of Agenda 21 and its chapter 12, which provide a basis for combating desertification,

Reaffirming in this light the commitments of developed countries as contained in paragraph 13 of chapter 33 of Agenda 21,

Recalling General Assembly resolution 47/188, particularly the priority in it prescribed for Africa, and all other relevant United Nations resolutions, decisions and programmes on desertification and drought, as well as relevant declarations by African countries and those from other regions,

Reaffirming the Rio Declaration on Environment and Development which states, in its Principle 2, that States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to exploit their own resources pursuant to their own environmental and developmental policies, and the responsibility to ensure that activities within their jurisdiction or control do not cause damage to the environment of other States or of areas beyond the limits of national jurisdiction,

Recognizing that national Governments play a critical role in combating desertification and mitigating the effects of drought and that progress in that respect depends on local implementation of action programmes in affected areas,

Recognizing also the importance and necessity of international cooperation and partnership in combating desertification and mitigating the effects of drought,

Recognizing further the importance of the provision to affected developing countries, particularly in Africa, of effective means, *inter alia* substantial financial resources, including new and additional funding, and access to technology, without which it will be difficult for them to implement fully their commitments under this Convention,

Expressing concern over the impact of desertification and drought on affected countries in Central Asia and the Transcaucasus,

Stressing the important role played by women in regions affected by desertification and/or drought, particularly in rural areas of developing countries, and the importance of ensuring the full participation of both men and women at all levels in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Emphasizing the special role of non-governmental organizations and other major groups in programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought,

Bearing in mind the relationship between desertification and other environmental problems of global dimension facing the international and national communities,

Bearing also in mind the contribution that combating desertification can make to achieving the objectives of the United Nations Framework Convention on Climate Change, the Convention on Biological Diversity and other related environmental conventions,

Believing that strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought will be most effective if they are based on sound systematic observation and rigorous scientific knowledge and if they are continuously re-evaluated,

Recognizing the urgent need to improve the effectiveness and coordination of international cooperation to facilitate the implementation of national plans and priorities,

Determined to take appropriate action in combating desertification and mitigating the effects of drought for the benefit of present and future generations,

Have agreed as follows:

PART I INTRODUCTION

Article 1

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) "desertification" means land degradation in arid, semi-arid and dry sub-humid areas resulting from various factors, including climatic variations and human activities;

(b) "combating desertification" includes activities which are part of the integrated development of land in arid, semi-arid and dry sub-humid areas for sustainable development which are aimed at:

- (i) prevention and/or reduction of land degradation;
- (ii) rehabilitation of partly degraded land; and
- (iii) reclamation of desertified land;

(c) "drought" means the naturally occurring phenomenon that exists when precipitation has been significantly below normal recorded levels, causing serious hydrological imbalances that adversely affect land resource production systems;

(d) "mitigating the effects of drought" means activities related to the prediction of drought and intended to reduce the vulnerability of society and natural systems to drought as it relates to combating desertification;

(e) "land" means the terrestrial bio-productive system that comprises soil, vegetation, other biota, and the ecological and hydrological processes that operate within the system;

(f) "land degradation" means reduction or loss, in arid, semi-arid and dry sub-humid areas, of the biological or economic productivity and complexity of rainfed cropland, irrigated cropland, or range, pasture, forest and woodlands resulting from land uses or from a process or combination of processes, including processes arising from human activities and habitation patterns, such as:

- (i) soil erosion caused by wind and/or water;
- (ii) deterioration of the physical, chemical and biological or economic properties of soil; and
- (iii) long-term loss of natural vegetation;

(g) "arid, semi-arid and dry sub-humid areas" means areas, other than polar and sub-polar regions, in which the ratio of annual precipitation to potential evapotranspiration falls within the range from 0.05 to 0.65;

(h) "affected areas" means arid, semi-arid and/or dry sub-humid areas affected or threatened by desertification;

- (i) "affected countries" means countries whose lands include, in whole or in part, affected areas;
- (j) "regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region which has competence in respect of matters governed by this Convention and has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention;
- (k) "developed country Parties" means developed country Parties and regional economic integration organizations constituted by developed countries.

Article 2

Objective

1. The objective of this Convention is to combat desertification and mitigate the effects of drought in countries experiencing serious drought and/or desertification, particularly in Africa, through effective action at all levels, supported by international cooperation and partnership arrangements, in the framework of an integrated approach which is consistent with Agenda 21, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas.
2. Achieving this objective will involve long-term integrated strategies that focus simultaneously, in affected areas, on improved productivity of land, and the rehabilitation, conservation and sustainable management of land and water resources, leading to improved living conditions, in particular at the community level.

Article 3

Principles

In order to achieve the objective of this Convention and to implement its provisions, the Parties shall be guided, inter alia, by the following:

- (a) the Parties should ensure that decisions on the design and implementation of programmes to combat desertification and/or mitigate the effects of drought are taken with the participation of populations and local communities and that an enabling environment is created at higher levels to facilitate action at national and local levels;
- (b) the Parties should, in a spirit of international solidarity and partnership, improve cooperation and coordination at subregional, regional and international levels, and better focus financial, human, organizational and technical resources where they are needed;
- (c) the Parties should develop, in a spirit of partnership, cooperation among all levels of government, communities, non-governmental organizations and landholders to establish a better understanding of the nature and value of land and scarce water resources in affected areas and to work towards their sustainable use; and
- (d) the Parties should take into full consideration the special needs and circumstances of affected developing country Parties, particularly the least developed among them.

PART II

GENERAL PROVISIONS

Article 4

General obligations

1. The Parties shall implement their obligations under this Convention, individually or jointly, either through existing or prospective bilateral and multilateral arrangements or a combination thereof, as appropriate, emphasizing the need to coordinate efforts and develop a coherent long-term strategy at all levels.
2. In pursuing the objective of this Convention, the Parties shall:
  - (a) adopt an integrated approach addressing the physical, biological and socio-economic aspects of the processes of desertification and drought;
  - (b) give due attention, within the relevant international and regional bodies, to the situation of affected developing country Parties with regard to international trade, marketing arrangements and debt with a view to establishing an enabling international economic environment conducive to the promotion of sustainable development;
  - (c) integrate strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought;
  - (d) promote cooperation among affected country Parties in the fields of environmental protection and the conservation of land and water resources, as they relate to desertification and drought;
  - (e) strengthen subregional, regional and international cooperation;
  - (f) cooperate within relevant intergovernmental organizations;
  - (g) determine institutional mechanisms, if appropriate, keeping in mind the need to avoid duplication; and
  - (h) promote the use of existing bilateral and multilateral financial mechanisms and arrangements that mobilize and channel substantial financial resources to affected developing country Parties in combating desertification and mitigating the effects of drought.
3. Affected developing country Parties are eligible for assistance in the implementation of the Convention.

Article 5

Obligations of affected country Parties

In addition to their obligations pursuant to article 4, affected country Parties undertake to:

- (a) give due priority to combating desertification and mitigating the effects of drought, and allocate adequate resources in accordance with their circumstances and capabilities;
- (b) establish strategies and priorities, within the framework of sustainable development plans and/or policies, to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (c) address the underlying causes of desertification and pay special attention to the socio- economic factors contributing to desertification processes;

(d) promote awareness and facilitate the participation of local populations, particularly women and youth, with the support of non-governmental organizations, in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought; and

(e) provide an enabling environment by strengthening, as appropriate, relevant existing legislation and, where they do not exist, enacting new laws and establishing long-term policies and action programmes.

Article 6

Obligations of developed country Parties

In addition to their general obligations pursuant to article 4, developed country Parties undertake to:

(a) actively support, as agreed, individually or jointly, the efforts of affected developing country Parties, particularly those in Africa, and the least developed countries, to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) provide substantial financial resources and other forms of support to assist affected developing country Parties, particularly those in Africa, effectively to develop and implement their own long-term plans and strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(c) promote the mobilization of new and additional funding pursuant to article 20, paragraph 2 (b);

(d) encourage the mobilization of funding from the private sector and other non-governmental sources; and

(e) promote and facilitate access by affected country Parties, particularly affected developing country Parties, to appropriate technology, knowledge and know-how.

Article 7

Priority for Africa

In implementing this Convention, the Parties shall give priority to affected African country Parties, in the light of the particular situation prevailing in that region, while not neglecting affected developing country Parties in other regions.

Article 8

Relationship with other conventions

1. The Parties shall encourage the coordination of activities carried out under this Convention and, if they are Parties to them, under other relevant international agreements, particularly the United Nations Framework Convention on Climate Change and the Convention on Biological Diversity, in order to derive maximum benefit from activities under each agreement while avoiding duplication of effort. The Parties shall encourage the conduct of joint programmes, particularly in the fields of research, training, systematic observation and information collection and exchange, to the extent that such activities may contribute to achieving the objectives of the agreements concerned.

2. The provisions of this Convention shall not affect the rights and obligations of any Party deriving from a bilateral, regional or international agreement into which it has entered prior to the entry into force of this Convention for it.

PART III

ACTION PROGRAMMES, SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND SUPPORTING MEASURES

Section 1: Action programmes

Article 9

Basic approach

1. In carrying out their obligations pursuant to article 5, affected developing country Parties and any other affected country Party in the framework of its regional implementation annex or, otherwise, that has notified the Permanent Secretariat in writing of its intention to prepare a national action programme, shall, as appropriate, prepare, make public and implement national action programmes, utilizing and building, to the extent possible, on existing relevant successful plans and programmes, and subregional and regional action programmes, as the central element of the strategy to combat desertification and mitigate the effects of drought. Such programmes shall be updated through a continuing participatory process on the basis of lessons from field action, as well as the results of research. The preparation of national action programmes shall be closely interlinked with other efforts to formulate national policies for sustainable development.

2. In the provision by developed country Parties of different forms of assistance under the terms of article 6, priority shall be given to supporting, as agreed, national, subregional and regional action programmes of affected developing country Parties, particularly those in Africa, either directly or through relevant multilateral organizations or both.

3. The Parties shall encourage organs, funds and programmes of the United Nations system and other relevant intergovernmental organizations, academic institutions, the scientific community and non-governmental organizations in a position to cooperate, in accordance with their mandates and capabilities, to support the elaboration, implementation and follow-up of action programmes.

Article 10

National action programmes

1. The purpose of national action programmes is to identify the factors contributing to desertification and practical measures necessary to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. National action programmes shall specify the respective roles of government, local communities and land users and the resources available and needed. They shall, inter alia:

(a) incorporate long-term strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought, emphasize implementation and be integrated with national policies for sustainable development;

(b) allow for modifications to be made in response to changing circumstances and be sufficiently flexible at the local level to cope with different socio-economic, biological and geo-physical conditions;

(c) give particular attention to the implementation of preventive measures for lands that are not yet degraded or which are only slightly degraded;

(d) enhance national climatological, meteorological and hydrological capabilities and the means to provide for drought early warning;

(e) promote policies and strengthen institutional frameworks which develop cooperation and coordination, in a spirit of partnership, between the donor community, governments at all levels, local populations and community groups, and facilitate access by local populations to appropriate information and technology;

(f) provide for effective participation at the local, national and regional levels of non-governmental organizations and local populations, both women and men, particularly resource users, including farmers and pastoralists and their representative organizations, in policy planning, decision-making, and implementation and review of national action programmes; and

(g) require regular review of, and progress reports on, their implementation.

3. National action programmes may include, inter alia, some or all of the following measures to prepare for and mitigate the effects of drought:

(a) establishment and/or strengthening, as appropriate, of early warning systems, including local and national facilities and joint systems at the subregional and regional levels, and mechanisms for assisting environmentally displaced persons;

(b) strengthening of drought preparedness and management, including drought contingency plans at the local, national, subregional and regional levels, which take into consideration seasonal to interannual climate predictions;

(c) establishment and/or strengthening, as appropriate, of food security systems, including storage and marketing facilities, particularly in rural areas;

(d) establishment of alternative livelihood projects that could provide incomes in drought prone areas; and

(e) development of sustainable irrigation programmes for both crops and livestock.

4. Taking into account the circumstances and requirements specific to each affected country Party, national action programmes include, as appropriate, inter alia, measures in some or all of the following priority fields as they relate to combating desertification and mitigating the effects of drought in affected areas and to their populations: promotion of alternative livelihoods and improvement of national economic environments with a view to strengthening programmes aimed at the eradication of poverty and at ensuring food security; demographic dynamics; sustainable management of natural resources; sustainable agricultural practices; development and efficient use of various energy sources; institutional and legal frameworks; strengthening of capabilities for assessment and systematic observation, including hydrological and meteorological services, and capacity building, education and public awareness.

Article 11

Subregional and regional action programmes

Affected country Parties shall consult and cooperate to prepare, as appropriate, in accordance with relevant regional implementation annexes, subregional and/or regional action programmes to harmonize, complement and increase the efficiency of national programmes. The provisions of article 10 shall apply mutatis mutandis to subregional and regional programmes. Such cooperation may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources, scientific and technical cooperation, and strengthening of relevant institutions.

Article 12

International cooperation

Affected country Parties, in collaboration with other Parties and the international community, should cooperate to ensure the promotion of an enabling international environment in the implementation of the Convention. Such cooperation should also cover fields of technology transfer as well as scientific research and development, information collection and dissemination and financial resources.

Article 13

Support for the elaboration and implementation of action programmes

1. Measures to support action programmes pursuant to article 9 include, *inter alia*:
  - (a) financial cooperation to provide predictability for action programmes, allowing for necessary long-term planning;
  - (b) elaboration and use of cooperation mechanisms which better enable support at the local level, including action through non-governmental organizations, in order to promote the replicability of successful pilot programme activities where relevant;
  - (c) increased flexibility in project design, funding and implementation in keeping with the experimental, iterative approach indicated for participatory action at the local community level; and
  - (d) as appropriate, administrative and budgetary procedures that increase the efficiency of cooperation and of support programmes.
2. In providing such support to affected developing country Parties, priority shall be given to African country Parties and to least developed country Parties.

Article 14

Coordination in the elaboration and implementation of action programmes

1. The Parties shall work closely together, directly and through relevant intergovernmental organizations, in the elaboration and implementation of action programmes.
2. The Parties shall develop operational mechanisms, particularly at the national and field levels, to ensure the fullest possible coordination among developed country Parties, developing country Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations, in order to avoid duplication, harmonize interventions and approaches, and maximize the impact of assistance. In affected developing country Parties, priority will be given to coordinating activities related to international cooperation in order to maximize the efficient use of resources, to ensure responsive assistance, and to facilitate the implementation of national action programmes and priorities under this Convention.

Article 15

Regional implementation annexes

Elements for incorporation in action programmes shall be selected and adapted to the socio- economic, geographical and climatic factors applicable to affected country Parties or regions, as well as to their level of development. Guidelines for the preparation of action programmes and their exact focus and content for particular subregions and regions are set out in the regional implementation annexes.

Section 2: Scientific and technical cooperation

Article 16

Information collection, analysis and exchange

The Parties agree, according to their respective capabilities, to integrate and coordinate the collection, analysis and exchange of relevant short term and long term data and information to ensure systematic observation of land degradation in affected areas and to understand better and assess the processes and effects of drought and desertification. This would help accomplish, inter alia, early warning and advance planning for periods of adverse climatic variation in a form suited for practical application by users at all levels, including especially local populations. To this end, they shall, as appropriate:

(a) facilitate and strengthen the functioning of the global network of institutions and facilities for the collection, analysis and exchange of information, as well as for systematic observation at all levels, which shall, inter alia:

- (i) aim to use compatible standards and systems;
- (ii) encompass relevant data and stations, including in remote areas;
- (iii) use and disseminate modern technology for data collection, transmission and assessment on land degradation; and
- (iv) link national, subregional and regional data and information centres more closely with global information sources;

(b) ensure that the collection, analysis and exchange of information address the needs of local communities and those of decision makers, with a view to resolving specific problems, and that local communities are involved in these activities;

(c) support and further develop bilateral and multilateral programmes and projects aimed at defining, conducting, assessing and financing the collection, analysis and exchange of data and information, including, inter alia, integrated sets of physical, biological, social and economic indicators;

(d) make full use of the expertise of competent intergovernmental and non-governmental organizations, particularly to disseminate relevant information and experiences among target groups in different regions;

(e) give full weight to the collection, analysis and exchange of socio-economic data, and their integration with physical and biological data;

(f) exchange and make fully, openly and promptly available information from all publicly available sources relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought; and

(g) subject to their respective national legislation and/or policies, exchange information on local and traditional knowledge, ensuring adequate protection for it and providing appropriate return from the benefits derived from it, on an equitable basis and on mutually agreed terms, to the local populations concerned.

Article 17

Research and development

1. The Parties undertake, according to their respective capabilities, to promote technical and scientific cooperation in the fields of combating desertification and mitigating the effects of drought through appropriate national, subregional, regional and international institutions. To this end, they shall support research activities that:

- (a) contribute to increased knowledge of the processes leading to desertification and drought and the impact of, and distinction between, causal factors, both natural and human, with a view to combating desertification and mitigating the effects of drought, and achieving improved productivity as well as sustainable use and management of resources;
- (b) respond to well defined objectives, address the specific needs of local populations and lead to the identification and implementation of solutions that improve the living standards of people in affected areas;
- (c) protect, integrate, enhance and validate traditional and local knowledge, know-how and practices, ensuring, subject to their respective national legislation and/or policies, that the owners of that knowledge will directly benefit on an equitable basis and on mutually agreed terms from any commercial utilization of it or from any technological development derived from that knowledge;
- (d) develop and strengthen national, subregional and regional research capabilities in affected developing country Parties, particularly in Africa, including the development of local skills and the strengthening of appropriate capacities, especially in countries with a weak research base, giving particular attention to multidisciplinary and participative socio- economic research;
- (e) take into account, where relevant, the relationship between poverty, migration caused by environmental factors, and desertification;
- (f) promote the conduct of joint research programmes between national, subregional, regional and international research organizations, in both the public and private sectors, for the development of improved, affordable and accessible technologies for sustainable development through effective participation of local populations and communities; and
- (g) enhance the availability of water resources in affected areas, by means of, inter alia, cloud-seeding.

2. Research priorities for particular regions and subregions, reflecting different local conditions, should be included in action programmes. The Conference of the Parties shall review research priorities periodically on the advice of the Committee on Science and Technology.

Article 18

Transfer, acquisition, adaptation and development of technology

1. The Parties undertake, as mutually agreed and in accordance with their respective national legislation and/or policies, to promote, finance and/or facilitate the financing of the transfer, acquisition, adaptation and development of environmentally sound, economically viable and socially acceptable technologies relevant to combating desertification and/or mitigating the effects of drought, with a view to contributing to the achievement of sustainable development in affected areas. Such cooperation shall be conducted bilaterally or multilaterally, as appropriate, making full use of the expertise of intergovernmental and non-governmental organizations. The Parties shall, in particular:
- (a) fully utilize relevant existing national, subregional, regional and international information systems and clearing-houses for the dissemination of information on available technologies, their sources, their environmental risks and the broad terms under which they may be acquired;
  - (b) facilitate access, in particular by affected developing country Parties, on favourable terms, including on concessional and preferential terms, as mutually

agreed, taking into account the need to protect intellectual property rights, to technologies most suitable to practical application for specific needs of local populations, paying special attention to the social, cultural, economic and environmental impact of such technology;

(c) facilitate technology cooperation among affected country Parties through financial assistance or other appropriate means;

(d) extend technology cooperation with affected developing country Parties, including, where relevant, joint ventures, especially to sectors which foster alternative livelihoods; and

(e) take appropriate measures to create domestic market conditions and incentives, fiscal or otherwise, conducive to the development, transfer, acquisition and adaptation of suitable technology, knowledge, know-how and practices, including measures to ensure adequate and effective protection of intellectual property rights.

2. The Parties shall, according to their respective capabilities, and subject to their respective national legislation and/or policies, protect, promote and use in particular relevant traditional and local technology, knowledge, know-how and practices and, to that end, they undertake to:

(a) make inventories of such technology, knowledge, know-how and practices and their potential uses with the participation of local populations, and disseminate such information, where appropriate, in cooperation with relevant intergovernmental and non-governmental organizations;

(b) ensure that such technology, knowledge, know-how and practices are adequately protected and that local populations benefit directly, on an equitable basis and as mutually agreed, from any commercial utilization of them or from any technological development derived therefrom;

(c) encourage and actively support the improvement and dissemination of such technology, knowledge, know-how and practices or of the development of new technology based on them; and

(d) facilitate, as appropriate, the adaptation of such technology, knowledge, know-how and practices to wide use and integrate them with modern technology, as appropriate.

Section 3: Supporting measures

Article 19

Capacity building, education and public awareness

1. The Parties recognize the significance of capacity building -- that is to say, institution building, training and development of relevant local and national capacities -- in efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. They shall promote, as appropriate, capacity- building:

(a) through the full participation at all levels of local people, particularly at the local level, especially women and youth, with the cooperation of non-governmental and local organizations;

(b) by strengthening training and research capacity at the national level in the field of desertification and drought;

(c) by establishing and/or strengthening support and extension services to disseminate relevant technology methods and techniques more effectively, and by

training field agents and members of rural organizations in participatory approaches for the conservation and sustainable use of natural resources;

(d) by fostering the use and dissemination of the knowledge, know-how and practices of local people in technical cooperation programmes, wherever possible;

(e) by adapting, where necessary, relevant environmentally sound technology and traditional methods of agriculture and pastoralism to modern socio-economic conditions;

(f) by providing appropriate training and technology in the use of alternative energy sources, particularly renewable energy resources, aimed particularly at reducing dependence on wood for fuel;

(g) through cooperation, as mutually agreed, to strengthen the capacity of affected developing country Parties to develop and implement programmes in the field of collection, analysis and exchange of information pursuant to article 16;

(h) through innovative ways of promoting alternative livelihoods, including training in new skills;

(i) by training of decision makers, managers, and personnel who are responsible for the collection and analysis of data for the dissemination and use of early warning information on drought conditions and for food production;

(j) through more effective operation of existing national institutions and legal frameworks and, where necessary, creation of new ones, along with strengthening of strategic planning and management; and

(k) by means of exchange visitor programmes to enhance capacity building in affected country Parties through a long-term, interactive process of learning and study.

2. Affected developing country Parties shall conduct, in cooperation with other Parties and competent intergovernmental and non-governmental organizations, as appropriate, an interdisciplinary review of available capacity and facilities at the local and national levels, and the potential for strengthening them.

3. The Parties shall cooperate with each other and through competent intergovernmental organizations, as well as with non-governmental organizations, in undertaking and supporting public awareness and educational programmes in both affected and, where relevant, unaffected country Parties to promote understanding of the causes and effects of desertification and drought and of the importance of meeting the objective of this Convention. To that end, they shall:

(a) organize awareness campaigns for the general public;

(b) promote, on a permanent basis, access by the public to relevant information, and wide public participation in education and awareness activities;

(c) encourage the establishment of associations that contribute to public awareness;

(d) develop and exchange educational and public awareness material, where possible in local languages, exchange and second experts to train personnel of affected developing country Parties in carrying out relevant education and awareness programmes, and fully utilize relevant educational material available in competent international bodies;

(e) assess educational needs in affected areas, elaborate appropriate school curricula and expand, as needed, educational and adult literacy programmes and opportunities for all, in particular for girls and women, on the identification,

conservation and sustainable use and management of the natural resources of affected areas; and

(f) develop interdisciplinary participatory programmes integrating desertification and drought awareness into educational systems and in non-formal, adult, distance and practical educational programmes.

4. The Conference of the Parties shall establish and/or strengthen networks of regional education and training centres to combat desertification and mitigate the effects of drought. These networks shall be coordinated by an institution created or designated for that purpose, in order to train scientific, technical and management personnel and to strengthen existing institutions responsible for education and training in affected country Parties, where appropriate, with a view to harmonizing programmes and to organizing exchanges of experience among them. These networks shall cooperate closely with relevant intergovernmental and non-governmental organizations to avoid duplication of effort.

Article 20

Financial resources

1. Given the central importance of financing to the achievement of the objective of the Convention, the Parties, taking into account their capabilities, shall make every effort to ensure that adequate financial resources are available for programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought.

2. In this connection, developed country Parties, while giving priority to affected African country Parties without neglecting affected developing country Parties in other regions, in accordance with article 7, undertake to:

(a) mobilize substantial financial resources, including grants and concessional loans, in order to support the implementation of programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) promote the mobilization of adequate, timely and predictable financial resources, including new and additional funding from the Global Environment Facility of the agreed incremental costs of those activities concerning desertification that relate to its four focal areas, in conformity with the relevant provisions of the Instrument establishing the Global Environment Facility;

(c) facilitate through international cooperation the transfer of technology, knowledge and know-how; and

(d) explore, in cooperation with affected developing country Parties, innovative methods and incentives for mobilizing and channelling resources, including those of foundations, non-governmental organizations and other private sector entities, particularly debt swaps and other innovative means which increase financing by reducing the external debt burden of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

3. Affected developing country Parties, taking into account their capabilities, undertake to mobilize adequate financial resources for the implementation of their national action programmes.

4. In mobilizing financial resources, the Parties shall seek full use and continued qualitative improvement of all national, bilateral and multilateral funding sources and mechanisms, using consortia, joint programmes and parallel financing, and shall seek to involve private sector funding sources and mechanisms, including those of non-governmental organizations. To this end, the Parties shall fully utilize the operational mechanisms developed pursuant to article 14.

5. In order to mobilize the financial resources necessary for affected developing country Parties to combat desertification and mitigate the effects of drought, the Parties shall:

(a) rationalize and strengthen the management of resources already allocated for combating desertification and mitigating the effects of drought by using them more effectively and efficiently, assessing their successes and shortcomings, removing hindrances to their effective use and, where necessary, reorienting programmes in light of the integrated long- term approach adopted pursuant to this Convention;

(b) give due priority and attention within the governing bodies of multilateral financial institutions, facilities and funds, including regional development banks and funds, to supporting affected developing country Parties, particularly those in Africa, in activities which advance implementation of the Convention, notably action programmes they undertake in the framework of regional implementation annexes; and

(c) examine ways in which regional and subregional cooperation can be strengthened to support efforts undertaken at the national level.

6. Other Parties are encouraged to provide, on a voluntary basis, knowledge, know-how and techniques related to desertification and/or financial resources to affected developing country Parties.

7. The full implementation by affected developing country Parties, particularly those in Africa, of their obligations under the Convention will be greatly assisted by the fulfilment by developed country Parties of their obligations under the Convention, including in particular those regarding financial resources and transfer of technology. In fulfilling their obligations, developed country Parties should take fully into account that economic and social development and poverty eradication are the first priorities of affected developing country Parties, particularly those in Africa.

Article 21

Financial mechanisms

1. The Conference of the Parties shall promote the availability of financial mechanisms and shall encourage such mechanisms to seek to maximize the availability of funding for affected developing country Parties, particularly those in Africa, to implement the Convention. To this end, the Conference of the Parties shall consider for adoption inter alia approaches and policies that:

(a) facilitate the provision of necessary funding at the national, subregional, regional and global levels for activities pursuant to relevant provisions of the Convention;

(b) promote multiple-source funding approaches, mechanisms and arrangements and their assessment, consistent with article 20;

(c) provide on a regular basis, to interested Parties and relevant intergovernmental and non- governmental organizations, information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them;

(d) facilitate the establishment, as appropriate, of mechanisms, such as national desertification funds, including those involving the participation of non-governmental organizations, to channel financial resources rapidly and efficiently to the local level in affected developing country Parties; and

(e) strengthen existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels, particularly in Africa, to support more effectively the implementation of the Convention.

2. The Conference of the Parties shall also encourage the provision, through various mechanisms within the United Nations system and through multilateral financial institutions, of support at the national, subregional and regional levels to activities that enable developing country Parties to meet their obligations under the Convention.

3. Affected developing country Parties shall utilize, and where necessary, establish and/or strengthen, national coordinating mechanisms, integrated in national development programmes, that would ensure the efficient use of all available financial resources. They shall also utilize participatory processes involving non-governmental organizations, local groups and the private sector, in raising funds, in elaborating as well as implementing programmes and in assuring access to funding by groups at the local level. These actions can be enhanced by improved coordination and flexible programming on the part of those providing assistance.

4. In order to increase the effectiveness and efficiency of existing financial mechanisms, a Global Mechanism to promote actions leading to the mobilization and channelling of substantial financial resources, including for the transfer of technology, on a grant basis, and/or on concessional or other terms, to affected developing country Parties, is hereby established. This Global Mechanism shall function under the authority and guidance of the Conference of the Parties and be accountable to it.

5. The Conference of the Parties shall identify, at its first ordinary session, an organization to house the Global Mechanism. The Conference of the Parties and the organization it has identified shall agree upon modalities for this Global Mechanism to ensure inter alia that such Mechanism:

(a) identifies and draws up an inventory of relevant bilateral and multilateral cooperation programmes that are available to implement the Convention;

(b) provides advice, on request, to Parties on innovative methods of financing and sources of financial assistance and on improving the coordination of cooperation activities at the national level;

(c) provides interested Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations with information on available sources of funds and on funding patterns in order to facilitate coordination among them; and

(d) reports to the Conference of the Parties, beginning at its second ordinary session, on its activities.

6. The Conference of the Parties shall, at its first session, make appropriate arrangements with the organization it has identified to house the Global Mechanism for the administrative operations of such Mechanism, drawing to the extent possible on existing budgetary and human resources.

7. The Conference of the Parties shall, at its third ordinary session, review the policies, operational modalities and activities of the Global Mechanism accountable to it pursuant to paragraph 4, taking into account the provisions of article 7. On the basis of this review, it shall consider and take appropriate action.

PART IV INSTITUTIONS

Article 22

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.
2. The Conference of the Parties is the supreme body of the Convention. It shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. In particular, it shall:
  - (a) regularly review the implementation of the Convention and the functioning of its institutional arrangements in the light of the experience gained at the national, subregional, regional and international levels and on the basis of the evolution of scientific and technological knowledge;
  - (b) promote and facilitate the exchange of information on measures adopted by the Parties, and determine the form and timetable for transmitting the information to be submitted pursuant to article 26, review the reports and make recommendations on them;
  - (c) establish such subsidiary bodies as are deemed necessary for the implementation of the Convention;
  - (d) review reports submitted by its subsidiary bodies and provide guidance to them;
  - (e) agree upon and adopt, by consensus, rules of procedure and financial rules for itself and any subsidiary bodies;
  - (f) adopt amendments to the Convention pursuant to articles 30 and 31;
  - (g) approve a programme and budget for its activities, including those of its subsidiary bodies, and undertake necessary arrangements for their financing;
  - (h) as appropriate, seek the cooperation of, and utilize the services of and information provided by, competent bodies or agencies, whether national or international, intergovernmental or non-governmental;
  - (i) promote and strengthen the relationship with other relevant conventions while avoiding duplication of effort; and
  - (j) exercise such other functions as may be necessary for the achievement of the objective of the Convention.
3. The Conference of the Parties shall, at its first session, adopt its own rules of procedure, by consensus, which shall include decision-making procedures for matters not already covered by decision-making procedures stipulated in the Convention. Such procedures may include specified majorities required for the adoption of particular decisions.
4. The first session of the Conference of the Parties shall be convened by the interim secretariat referred to in article 35 and shall take place not later than one year after the date of entry into force of the Convention. Unless otherwise decided by the Conference of the Parties, the second, third and fourth ordinary sessions shall be held yearly, and thereafter, ordinary sessions shall be held every two years.
5. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be decided either by the Conference of the Parties in ordinary session or at the written request of any Party, provided that, within three months of

the request being communicated to the Parties by the Permanent Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

6. At each ordinary session, the Conference of the Parties shall elect a Bureau. The structure and functions of the Bureau shall be determined in the rules of procedure. In appointing the Bureau, due regard shall be paid to the need to ensure equitable geographical distribution and adequate representation of affected country Parties, particularly those in Africa.

7. The United Nations, its specialized agencies and any State member thereof or observers thereto not Party to the Convention, may be represented at sessions of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, which is qualified in matters covered by the Convention, and which has informed the Permanent Secretariat of its wish to be represented at a session of the Conference of the Parties as an observer, may be so admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

8. The Conference of the Parties may request competent national and international organizations which have relevant expertise to provide it with information relevant to article 16, paragraph (g), article 17, paragraph 1 (c) and article 18, paragraph 2(b).

Article 23

Permanent Secretariat

1. A Permanent Secretariat is hereby established.
2. The functions of the Permanent Secretariat shall be:
  - (a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies established under the Convention and to provide them with services as required;
  - (b) to compile and transmit reports submitted to it;
  - (c) to facilitate assistance to affected developing country Parties, on request, particularly those in Africa, in the compilation and communication of information required under the Convention;
  - (d) to coordinate its activities with the secretariats of other relevant international bodies and conventions;
  - (e) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions;
  - (f) to prepare reports on the execution of its functions under this Convention and present them to the Conference of the Parties; and
  - (g) to perform such other secretariat functions as may be determined by the Conference of the Parties.
3. The Conference of the Parties, at its first session, shall designate a Permanent Secretariat and make arrangements for its functioning.

Article 24

Committee on Science and Technology

1. A Committee on Science and Technology is hereby established as a subsidiary body of the Conference of the Parties to provide it with information and advice on scientific and technological matters relating to combating desertification and mitigating the effects of drought. The Committee shall meet in conjunction with the ordinary sessions of the Conference of the Parties and shall be multidisciplinary and open to the participation of all Parties. It shall be composed of government representatives competent in the relevant fields of expertise. The Conference of the Parties shall decide, at its first session, on the terms of reference of the Committee.

2. The Conference of the Parties shall establish and maintain a roster of independent experts with expertise and experience in the relevant fields. The roster shall be based on nominations received in writing from the Parties, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation.

3. The Conference of the Parties may, as necessary, appoint ad hoc panels to provide it, through the Committee, with information and advice on specific issues regarding the state of the art in fields of science and technology relevant to combating desertification and mitigating the effects of drought. These panels shall be composed of experts whose names are taken from the roster, taking into account the need for a multidisciplinary approach and broad geographical representation. These experts shall have scientific backgrounds and field experience and shall be appointed by the Conference of the Parties on the recommendation of the Committee. The Conference of the Parties shall decide on the terms of reference and the modalities of work of these panels.

Article 25

Networking of institutions, agencies and bodies

1. The Committee on Science and Technology shall, under the supervision of the Conference of the Parties, make provision for the undertaking of a survey and evaluation of the relevant existing networks, institutions, agencies and bodies willing to become units of a network. Such a network shall support the implementation of the Convention.

2. On the basis of the results of the survey and evaluation referred to in paragraph 1, the Committee on Science and Technology shall make recommendations to the Conference of the Parties on ways and means to facilitate and strengthen networking of the units at the local, national and other levels, with a view to ensuring that the thematic needs set out in articles 16 to 19 are addressed.

3. Taking into account these recommendations, the Conference of the Parties shall:

(a) identify those national, subregional, regional and international units that are most appropriate for networking, and recommend operational procedures, and a time frame, for them; and

(b) identify the units best suited to facilitating and strengthening such networking at all levels.

PART V

PROCEDURES

Article 26

Communication of information

1. Each Party shall communicate to the Conference of the Parties for consideration at its ordinary sessions, through the Permanent Secretariat, reports on the measures which it has taken for the implementation of the Convention. The Conference of the Parties shall determine the timetable for submission and the format of such reports.
2. Affected country Parties shall provide a description of the strategies established pursuant to article 5 and of any relevant information on their implementation.
3. Affected country Parties which implement action programmes pursuant to articles 9 to 15 shall provide a detailed description of the programmes and of their implementation.
4. Any group of affected country Parties may make a joint communication on measures taken at the subregional and/or regional levels in the framework of action programmes.
5. Developed country Parties shall report on measures taken to assist in the preparation and implementation of action programmes, including information on the financial resources they have provided, or are providing, under the Convention.
6. Information communicated pursuant to paragraphs 1 to 4 shall be transmitted by the Permanent Secretariat as soon as possible to the Conference of the Parties and to any relevant subsidiary body.
7. The Conference of the Parties shall facilitate the provision to affected developing countries, particularly those in Africa, on request, of technical and financial support in compiling and communicating information in accordance with this article, as well as identifying the technical and financial needs associated with action programmes.

Article 27

Measures to resolve questions on implementation

The Conference of the Parties shall consider and adopt procedures and institutional mechanisms for the resolution of questions that may arise with regard to the implementation of the Convention.

Article 28

Settlement of disputes

1. Parties shall settle any dispute between them concerning the interpretation or application of the Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.
2. When ratifying, accepting, approving, or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a Party which is not a regional economic integration organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, in respect of any dispute concerning the interpretation or application of the Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) arbitration in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable;

(b) submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party which is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with the procedure referred to in paragraph 2 (a).

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall not in any way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice unless the Parties to the dispute otherwise agree.

6. If the Parties to a dispute have not accepted the same or any procedure pursuant to paragraph 2 and if they have not been able to settle their dispute within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to conciliation at the request of any Party to the dispute, in accordance with procedures adopted by the Conference of the Parties in an annex as soon as practicable.

Article 29

Status of annexes

1. Annexes form an integral part of the Convention and, unless expressly provided otherwise, a reference to the Convention also constitutes a reference to its annexes.

2. The Parties shall interpret the provisions of the annexes in a manner that is in conformity with their rights and obligations under the articles of this Convention.

Article 30

Amendments to the Convention

1. Any Party may propose amendments to the Convention.

2. Amendments to the Convention shall be adopted at an ordinary session of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Permanent Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Permanent Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories to the Convention.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to the Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a two-thirds majority vote of the Parties present and voting at the meeting. The adopted amendment shall be communicated by the Permanent Secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties for their ratification, acceptance, approval or accession.

4. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession in respect of an amendment shall be deposited with the Depositary. An amendment adopted pursuant to paragraph 3 shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depositary of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession by at least two thirds of the Parties to the Convention which were Parties at the time of the adoption of the amendment.

5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of ratification, acceptance or approval of, or accession to the said amendment.

6. For the purposes of this article and article 31, "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

Article 31

Adoption and amendment of annexes

1. Any additional annex to the Convention and any amendment to an annex shall be proposed and adopted in accordance with the procedure for amendment of the Convention set forth in article 30, provided that, in adopting an additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex, the majority provided for in that article shall include a two-thirds majority vote of the Parties of the region concerned present and voting. The adoption or amendment of an annex shall be communicated by the Depositary to all Parties.

2. An annex, other than an additional regional implementation annex, or an amendment to an annex, other than an amendment to any regional implementation annex, that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except for those Parties that have notified the Depositary in writing within that period of their non- acceptance of such annex or amendment. Such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary.

3. An additional regional implementation annex or amendment to any regional implementation annex that has been adopted in accordance with paragraph 1, shall enter into force for all Parties to the Convention six months after the date of the communication by the Depositary to such Parties of the adoption of such annex or amendment, except with respect to:

(a) any Party that has notified the Depositary in writing, within such six month period, of its non-acceptance of that additional regional implementation annex or of the amendment to the regional implementation annex, in which case such annex or amendment shall enter into force for Parties which withdraw their notification of non-acceptance on the ninetieth day after the date on which withdrawal of such notification has been received by the Depositary; and

(b) any Party that has made a declaration with respect to additional regional implementation annexes or amendments to regional implementation annexes in accordance with article 34, paragraph 4, in which case any such annex or amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date of deposit with the Depositary of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such annex or amendment.

4. If the adoption of an annex or an amendment to an annex involves an amendment to the Convention, that annex or amendment to an annex shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 32

Right to vote

1. Except as provided for in paragraph 2, each Party to the Convention shall have one vote.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

PART VI

FINAL PROVISIONS

Article 33

Signature

This Convention shall be opened for signature at Paris, on 14-15 October 1994, by States Members of the United Nations or any of its specialized agencies or that are Parties to the Statute of the International Court of Justice and by regional economic integration organizations. It shall remain open for signature, thereafter, at the United Nations Headquarters in New York until 13 October 1995.

Article 34

Ratification, acceptance, approval and accession

1. The Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its member States being a Party to the Convention shall be bound by all the obligations under the Convention. Where one or more member States of such an organization are also Party to the Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. They shall also promptly inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.
4. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with respect to it, any additional regional implementation annex or any amendment to any regional implementation annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 35

Interim arrangements

The secretariat functions referred to in article 23 will be carried out on an interim basis by the secretariat established by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/188 of 22 December 1992, until the completion of the first session of the Conference of the Parties.

Article 36

Entry into force

1. The Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States members of the organization.

Article 37

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 38

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which the Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 39

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of the Convention.

Article 40

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed the present Convention.

DONE AT Paris, this 17th day of June one thousand nine hundred and ninety-four.

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR AFRICA

Article 1

Scope

This Annex applies to Africa, in relation to each Party and in conformity with the Convention, in particular its article 7, for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought in its arid, semi-arid and dry sub-humid areas.

Article 2

Purpose

The purpose of this Annex, at the national, subregional and regional levels in Africa and in the light of its particular conditions, is to:

- (a) identify measures and arrangements, including the nature and processes of assistance provided by developed country Parties, in accordance with the relevant provisions of the Convention;
- (b) provide for the efficient and practical implementation of the Convention to address conditions specific to Africa; and
- (c) promote processes and activities relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought within the arid, semi-arid and dry sub-humid areas of Africa.

Article 3

Particular conditions of the African region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, in the implementation of this Annex, adopt a basic approach that takes into consideration the following particular conditions of Africa:

- (a) the high proportion of arid, semi-arid and dry sub-humid areas;
- (b) the substantial number of countries and populations adversely affected by desertification and by the frequent recurrence of severe drought;
- (c) the large number of affected countries that are landlocked;
- (d) the widespread poverty prevalent in most affected countries, the large number of least developed countries among them, and their need for significant amounts of external assistance, in the form of grants and loans on concessional terms, to pursue their development objectives;
- (e) the difficult socio-economic conditions, exacerbated by deteriorating and fluctuating terms of trade, external indebtedness and political instability, which induce internal, regional and international migrations;
- (f) the heavy reliance of populations on natural resources for subsistence which, compounded by the effects of demographic trends and factors, a weak technological base and unsustainable production practices, contributes to serious resource degradation;
- (g) the insufficient institutional and legal frameworks, the weak infrastructural base and the insufficient scientific, technical and educational capacity, leading to substantial capacity building requirements; and

(h) the central role of actions to combat desertification and/or mitigate the effects of drought in the national development priorities of affected African countries.

Article 4

Commitments and obligations of African country Parties

1. In accordance with their respective capabilities, African country Parties undertake to:

(a) adopt the combating of desertification and/or the mitigation of the effects of drought as a central strategy in their efforts to eradicate poverty;

(b) promote regional cooperation and integration, in a spirit of solidarity and partnership based on mutual interest, in programmes and activities to combat desertification and/or mitigate the effects of drought;

(c) rationalize and strengthen existing institutions concerned with desertification and drought and involve other existing institutions, as appropriate, in order to make them more effective and to ensure more efficient use of resources;

(d) promote the exchange of information on appropriate technology, knowledge, know-how and practices between and among them; and

(e) develop contingency plans for mitigating the effects of drought in areas degraded by desertification and/or drought.

2. Pursuant to the general and specific obligations set out in articles 4 and 5 of the Convention, affected African country Parties shall aim to:

(a) make appropriate financial allocations from their national budgets consistent with national conditions and capabilities and reflecting the new priority Africa has accorded to the phenomenon of desertification and/or drought;

(b) sustain and strengthen reforms currently in progress toward greater decentralization and resource tenure as well as reinforce participation of local populations and communities; and

(c) identify and mobilize new and additional national financial resources, and expand, as a matter of priority, existing national capabilities and facilities to mobilize domestic financial resources.

Article 5

Commitments and obligations of developed country Parties

1. In fulfilling their obligations pursuant to articles 4, 6 and 7 of the Convention, developed country Parties shall give priority to affected African country Parties and, in this context, shall:

(a) assist them to combat desertification and/or mitigate the effects of drought by, inter alia, providing and/or facilitating access to financial and/or other resources, and promoting, financing and/or facilitating the financing of the transfer, adaptation and access to appropriate environmental technologies and know-how, as mutually agreed and in accordance with national policies, taking into account their adoption of poverty eradication as a central strategy;

(b) continue to allocate significant resources and/or increase resources to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and

(c) assist them in strengthening capacities to enable them to improve their institutional frameworks, as well as their scientific and technical capabilities,

information collection and analysis, and research and development for the purpose of combating desertification and/or mitigating the effects of drought.

2. Other country Parties may provide, on a voluntary basis, technology, knowledge and know-how relating to desertification and/or financial resources, to affected African country Parties. The transfer of such knowledge, know-how and techniques is facilitated by international cooperation.

Article 6

Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of a broader process of formulating national policies for the sustainable development of affected African country Parties.

2. A consultative and participatory process involving appropriate levels of government, local populations, communities and non-governmental organizations shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum participation from local populations and communities. As appropriate, bilateral and multilateral assistance agencies may be involved in this process at the request of an affected African country Party.

Article 7

Timetable for preparation of action programmes

Pending entry into force of this Convention, the African country Parties, in cooperation with other members of the international community, as appropriate, shall, to the extent possible, provisionally apply those provisions of the Convention relating to the preparation of national, subregional and regional action programmes.

Article 8

Content of national action programmes

1. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. The programmes shall aim at strengthening the capacity of local authorities and ensuring the active involvement of local populations, communities and groups, with emphasis on education and training, mobilization of non-governmental organizations with proven expertise and strengthening of decentralized governmental structures.

2. National action programmes shall, as appropriate, include the following general features:

(a) the use, in developing and implementing national action programmes, of past experiences in combating desertification and/or mitigating the effects of drought, taking into account social, economic and ecological conditions;

(b) the identification of factors contributing to desertification and/or drought and the resources and capacities available and required, and the setting up of appropriate policies and institutional and other responses and measures necessary to combat those phenomena and/or mitigate their effects; and

(c) the increase in participation of local populations and communities, including women, farmers and pastoralists, and delegation to them of more responsibility for management.

3. National action programmes shall also, as appropriate, include the following:

(a) measures to improve the economic environment with a view to eradicating poverty:

(i) increasing incomes and employment opportunities, especially for the poorest members of the community, by:

- developing markets for farm and livestock products;
- creating financial instruments suited to local needs;
- encouraging diversification in agriculture and the setting-up of agricultural enterprises; and

- developing economic activities of a para-agricultural or non- agricultural type;

(ii) improving the long-term prospects of rural economies by the creation of:

- incentives for productive investment and access to the means of production; and
- price and tax policies and commercial practices that promote growth;

(iii) defining and applying population and migration policies to reduce population pressure on land; and

(iv) promoting the use of drought resistant crops and the application of integrated dry- land farming systems for food security purposes;

(b) measures to conserve natural resources:

(i) ensuring integrated and sustainable management of natural resources, including:

- agricultural land and pastoral land;
- vegetation cover and wildlife;
- forests;
- water resources; and
- biological diversity;

(ii) training with regard to, and strengthening, public awareness and environmental education campaigns and disseminating knowledge of techniques relating to the sustainable management of natural resources; and

(iii) ensuring the development and efficient use of diverse energy sources, the promotion of alternative sources of energy, particularly solar energy, wind energy and bio-gas, and specific arrangements for the transfer, acquisition and adaptation of relevant technology to alleviate the pressure on fragile natural resources;

(c) measures to improve institutional organization:

(i) defining the roles and responsibilities of central government and local authorities within the framework of a land use planning policy;

(ii) encouraging a policy of active decentralization, devolving responsibility for management and decision-making to local authorities, and encouraging initiatives and the assumption of responsibility by local communities and the establishment of local structures; and

(iii) adjusting, as appropriate, the institutional and regulatory framework of natural resource management to provide security of land tenure for local populations;

- (d) measures to improve knowledge of desertification:
- (i) promoting research and the collection, processing and exchange of information on the scientific, technical and socio-economic aspects of desertification;
  - (ii) improving national capabilities in research and in the collection, processing, exchange and analysis of information so as to increase understanding and to translate the results of the analysis into operational terms; and
  - (iii) encouraging the medium and long term study of:
    - socio-economic and cultural trends in affected areas;
    - qualitative and quantitative trends in natural resources; and
    - the interaction between climate and desertification; and
- (e) measures to monitor and assess the effects of drought:
- (i) developing strategies to evaluate the impacts of natural climate variability on regional drought and desertification and/or to utilize predictions of climate variability on seasonal to interannual time scales in efforts to mitigate the effects of drought;
  - (ii) improving early warning and response capacity, efficiently managing emergency relief and food aid, and improving food stocking and distribution systems, cattle protection schemes and public works and alternative livelihoods for drought prone areas; and
  - (iii) monitoring and assessing ecological degradation to provide reliable and timely information on the process and dynamics of resource degradation in order to facilitate better policy formulations and responses.

Article 9

Preparation of national action programmes and implementation and evaluation indicators

Each affected African country Party shall designate an appropriate national coordinating body to function as a catalyst in the preparation, implementation and evaluation of its national action programme. This coordinating body shall, in the light of article 3 and as appropriate:

- (a) undertake an identification and review of actions, beginning with a locally driven consultation process, involving local populations and communities and with the cooperation of local administrative authorities, developed country Parties and intergovernmental and non-governmental organizations, on the basis of initial consultations of those concerned at the national level;
- (b) identify and analyze the constraints, needs and gaps affecting development and sustainable land use and recommend practical measures to avoid duplication by making full use of relevant ongoing efforts and promote implementation of results;
- (c) facilitate, design and formulate project activities based on interactive, flexible approaches in order to ensure active participation of the population in affected areas, to minimize the negative impact of such activities, and to identify and prioritize requirements for financial assistance and technical cooperation;
- (d) establish pertinent, quantifiable and readily verifiable indicators to ensure the assessment and evaluation of national action programmes, which encompass actions in the short, medium and long terms, and of the implementation of such programmes; and
- (e) prepare progress reports on the implementation of the national action programmes.

Article 10

Organizational framework of subregional action programmes

1. Pursuant to article 4 of the Convention, African country Parties shall cooperate in the preparation and implementation of subregional action programmes for central, eastern, northern, southern and western Africa and, in that regard, may delegate the following responsibilities to relevant subregional intergovernmental organizations:

- (a) acting as focal points for preparatory activities and coordinating the implementation of the subregional action programmes;
- (b) assisting in the preparation and implementation of national action programmes;
- (c) facilitating the exchange of information, experience and know-how as well as providing advice on the review of national legislation; and
- (d) any other responsibilities relating to the implementation of subregional action programmes.

2. Specialized subregional institutions may provide support, upon request, and/or be entrusted with the responsibility to coordinate activities in their respective fields of competence.

Article 11

Content and preparation of subregional action programmes

Subregional action programmes shall focus on issues that are better addressed at the subregional level. They shall establish, where necessary, mechanisms for the management of shared natural resources. Such mechanisms shall effectively handle transboundary problems associated with desertification and/or drought and shall provide support for the harmonious implementation of national action programmes. Priority areas for subregional action programmes shall, as appropriate, focus on:

- (a) joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources through bilateral and multilateral mechanisms, as appropriate;
- (b) coordination of programmes to develop alternative energy sources;
- (c) cooperation in the management and control of pests as well as of plant and animal diseases;
- (d) capacity building, education and public awareness activities that are better carried out or supported at the subregional level;
- (e) scientific and technical cooperation, particularly in the climatological, meteorological and hydrological fields, including networking for data collection and assessment, information sharing and project monitoring, and coordination and prioritization of research and development activities;
- (f) early warning systems and joint planning for mitigating the effects of drought, including measures to address the problems resulting from environmentally induced migrations;
- (g) exploration of ways of sharing experiences, particularly regarding participation of local populations and communities, and creation of an enabling environment for improved land use management and for use of appropriate technologies;
- (h) strengthening of the capacity of subregional organizations to coordinate and provide technical services, as well as establishment, reorientation and strengthening of subregional centres and institutions; and

(i) development of policies in fields, such as trade, which have impact upon affected areas and populations, including policies for the coordination of regional marketing regimes and for common infrastructure.

Article 12

Organizational framework of the regional action programme

1. Pursuant to article 11 of the Convention, African country Parties shall jointly determine the procedures for preparing and implementing the regional action programme.

2. The Parties may provide appropriate support to relevant African regional institutions and organizations to enable them to assist African country Parties to fulfil their responsibilities under the Convention.

Article 13

Content of the regional action programme

The regional action programme includes measures relating to combating desertification and/or mitigating the effects of drought in the following priority areas, as appropriate:

(a) development of regional cooperation and coordination of sub-regional action programmes for building regional consensus on key policy areas, including through regular consultations of sub-regional organizations;

(b) promotion of capacity building in activities which are better implemented at the regional level;

(c) the seeking of solutions with the international community to global economic and social issues that have an impact on affected areas taking into account article 4, paragraph 2 (b) of the Convention;

(d) promotion among the affected country Parties of Africa and its subregions, as well as with other affected regions, of exchange of information and appropriate techniques, technical know-how and relevant experience; promotion of scientific and technological cooperation particularly in the fields of climatology, meteorology, hydrology, water resource development and alternative energy sources; coordination of sub-regional and regional research activities; and identification of regional priorities for research and development;

(e) coordination of networks for systematic observation and assessment and information exchange, as well as their integration into world wide networks; and

(f) coordination of and reinforcement of sub-regional and regional early warning systems and drought contingency plans.

Article 14

Financial resources

1. Pursuant to article 20 of the Convention and article 4, paragraph 2, affected African country Parties shall endeavour to provide a macroeconomic framework conducive to the mobilization of financial resources and shall develop policies and establish procedures to channel resources more effectively to local development programmes, including through non-governmental organizations, as appropriate.

2. Pursuant to article 21, paragraphs 4 and 5 of the Convention, the Parties agree to establish an inventory of sources of funding at the national, subregional, regional

and international levels to ensure the rational use of existing resources and to identify gaps in resource allocation, to facilitate implementation of the action programmes. The inventory shall be regularly reviewed and updated.

3. Consistent with article 7 of the Convention, the developed country Parties shall continue to allocate significant resources and/or increased resources as well as other forms of assistance to affected African country Parties on the basis of partnership agreements and arrangements referred to in article 18, giving, *inter alia*, due attention to matters related to debt, international trade and marketing arrangements in accordance with article 4, paragraph 2 (b) of the Convention.

Article 15

Financial Mechanisms

1. Consistent with article 7 of the Convention underscoring the priority to affected African country Parties and considering the particular situation prevailing in this region, the Parties shall pay special attention to the implementation in Africa of the provisions of article 21, paragraph 1 (d) and (e) of the Convention, notably by:

- (a) facilitating the establishment of mechanisms, such as national desertification funds, to channel financial resources to the local level; and
- (b) strengthening existing funds and financial mechanisms at the subregional and regional levels.

2. Consistent with articles 20 and 21 of the Convention, the Parties which are also members of the governing bodies of relevant regional and subregional financial institutions, including the African Development Bank and the African Development Fund, shall promote efforts to give due priority and attention to the activities of those institutions that advance the implementation of this Annex.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected African country Parties.

Article 16

Technical assistance and cooperation

The Parties undertake, in accordance with their respective capabilities, to rationalize technical assistance to, and cooperation with, African country Parties with a view to increasing project and programme effectiveness by, *inter alia*:

- (a) limiting the costs of support measures and backstopping, especially overhead costs; in any case, such costs shall only represent an appropriately low percentage of the total cost of the project so as to maximize project efficiency;
- (b) giving preference to the utilization of competent national experts or, where necessary, competent experts from within the subregion and/or region, in project design, preparation and implementation, and to the building of local expertise where it does not exist; and
- (c) effectively managing and coordinating, as well as efficiently utilizing, technical assistance to be provided.

Article 17

Transfer, acquisition, adaptation and access to environmentally sound technology

In implementing article 18 of the Convention relating to transfer, acquisition, adaptation and development of technology, the Parties undertake to give priority to African country Parties and, as necessary, to develop with them new models of partnership and cooperation with a view to strengthening capacity building in the fields of scientific research and development and information collection and dissemination to enable them to implement their strategies to combat desertification and mitigate the effects of drought.

Article 18

Coordination and partnership agreements

1. African country Parties shall coordinate the preparation, negotiation and implementation of national, subregional and regional action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process.
2. The objectives of such coordination shall be to ensure that financial and technical cooperation is consistent with the Convention and to provide the necessary continuity in the use and administration of resources.
3. African country Parties shall organize consultative processes at the national, subregional and regional levels. These consultative processes may:
  - (a) serve as a forum to negotiate and conclude partnership agreements based on national, subregional and regional action programmes; and
  - (b) specify the contribution of African country Parties and other members of the consultative groups to the programmes and identify priorities and agreements on implementation and evaluation indicators, as well as funding arrangements for implementation.
4. The Permanent Secretariat may, at the request of African country Parties, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such consultative processes by:
  - (a) providing advice on the organization of effective consultative arrangements, drawing on experiences from other such arrangements;
  - (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning consultative meetings or processes, and encouraging their active involvement; and
  - (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving consultative arrangements.
5. The subregional and regional coordinating bodies shall, *inter alia*:
  - (a) recommend appropriate adjustments to partnership agreements;
  - (b) monitor, assess and report on the implementation of the agreed subregional and regional programmes; and
  - (c) aim to ensure efficient communication and cooperation among African country Parties.
6. Participation in the consultative groups shall, as appropriate, be open to Governments, interested groups and donors, relevant organs, funds and programmes of the United Nations system, relevant subregional and regional

organizations, and representatives of relevant non-governmental organizations. Participants of each consultative group shall determine the modalities of its management and operation.

7. Pursuant to article 14 of the Convention, developed country Parties are encouraged to develop, on their own initiative, an informal process of consultation and coordination among themselves, at the national, subregional and regional levels, and, at the request of an affected African country Party or of an appropriate subregional or regional organization, to participate in a national, subregional or regional consultative process that would evaluate and respond to assistance needs in order to facilitate implementation.

Article 19

Follow-up arrangements

Follow-up of this Annex shall be carried out by African country Parties in accordance with the Convention as follows:

- (a) at the national level, by a mechanism the composition of which should be determined by each affected African country Party and which shall include representatives of local communities and shall function under the supervision of the national coordinating body referred to in article 9;
- (b) at the subregional level, by a multidisciplinary scientific and technical consultative committee, the composition and modalities of operation of which shall be determined by the African country Parties of the subregion concerned; and
- (c) at the regional level, by mechanisms defined in accordance with the relevant provisions of the Treaty establishing the African Economic Community, and by an African Scientific and Technical Advisory Committee.

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR ASIA

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in the affected country Parties of the Asian region in the light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the Asian region

In carrying out their obligations under the Convention, the Parties shall, as appropriate, take into consideration the following particular conditions which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region:

- (a) the high proportion of areas in their territories affected by, or vulnerable to, desertification and drought and the broad diversity of these areas with regard to climate, topography, land use and socio-economic systems;
- (b) the heavy pressure on natural resources for livelihoods;
- (c) the existence of production systems, directly related to widespread poverty, leading to land degradation and to pressure on scarce water resources;
- (d) the significant impact of conditions in the world economy and social problems such as poverty, poor health and nutrition, lack of food security, migration, displaced persons and demographic dynamics;
- (e) their expanding, but still insufficient, capacity and institutional frameworks to deal with national desertification and drought problems; and
- (f) their need for international cooperation to pursue sustainable development objectives relating to combating desertification and mitigating the effects of drought.

Article 3

Framework for national action programmes

1. National action programmes shall be an integral part of broader national policies for sustainable development of the affected country Parties of the region.
2. The affected country Parties shall, as appropriate, develop national action programmes pursuant to articles 9 to 11 of the Convention, paying special attention to article 10, paragraph 2 (f). As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4

National action programmes

1. In preparing and implementing national action programmes, the affected country Parties of the region, consistent with their respective circumstances and policies, may, *inter alia*, as appropriate:
  - (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of their action programmes;

- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of their action programmes through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant national and non- governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes for combating desertification and mitigating the effects of drought, in order to design a strategy and elaborate activities in their action programmes;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information derived from the activities in subparagraphs (a) to (d);
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for evaluating implementation of their action programmes;
- (g) promote the integrated management of drainage basins, the conservation of soil resources, and the enhancement and efficient use of water resources;
- (h) strengthen and/or establish information, evaluation and follow up and early warning systems in regions prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological and other relevant factors; and
- (i) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate arrangements supporting their action programmes.

2. Consistent with article 10 of the Convention, the overall strategy of national action programmes shall emphasize integrated local development programmes for affected areas, based on participatory mechanisms and on the integration of strategies for poverty eradication into efforts to combat desertification and mitigate the effects of drought. Sectoral measures in the action programmes shall be grouped in priority fields which take account of the broad diversity of affected areas in the region referred to in article 2 (a).

Article 5

Subregional and joint action programmes

1. Pursuant to article 11 of the Convention, affected country Parties in Asia may mutually agree to consult and cooperate with other Parties, as appropriate, to prepare and implement subregional or joint action programmes, as appropriate, in order to complement, and increase effectiveness in the implementation of, national action programmes. In either case, the relevant Parties may jointly agree to entrust subregional, including bilateral or national organizations, or specialized institutions, with responsibilities relating to the preparation, coordination and implementation of programmes. Such organizations or institutions may also act as focal points for the promotion and coordination of actions pursuant to articles 16 to 18 of the Convention.

2. In preparing and implementing subregional or joint action programmes, the affected country Parties of the region shall, inter alia, as appropriate:

- (a) identify, in cooperation with national institutions, priorities relating to combating desertification and mitigating the effects of drought which can better be met by such programmes, as well as relevant activities which could be effectively carried out through them;
- (b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;

(c) assess existing programmes relating to desertification and drought among all or some parties of the region or subregion and their relationship with national action programmes; and

(d) formulate in a spirit of partnership, where international cooperation, including financial and technical resources, is involved, appropriate bilateral and/or multilateral arrangements supporting the programmes.

3. Subregional or joint action programmes may include agreed joint programmes for the sustainable management of transboundary natural resources relating to desertification, priorities for coordination and other activities in the fields of capacity building, scientific and technical cooperation, particularly drought early warning systems and information sharing, and means of strengthening the relevant subregional and other organizations or institutions.

Article 6

Regional activities

Regional activities for the enhancement of subregional or joint action programmes may include, inter alia, measures to strengthen institutions and mechanisms for coordination and cooperation at the national, subregional and regional levels, and to promote the implementation of articles 16 to 19 of the Convention. These activities may also include:

(a) promoting and strengthening technical cooperation networks;

(b) preparing inventories of technologies, knowledge, know-how and practices, as well as traditional and local technologies and know-how, and promoting their dissemination and use;

(c) evaluating the requirements for technology transfer and promoting the adaptation and use of such technologies; and

(d) encouraging public awareness programmes and promoting capacity building at all levels, strengthening training, research and development and building systems for human resource development.

Article 7

Financial resources and mechanisms

1. The Parties shall, in view of the importance of combating desertification and mitigating the effects of drought in the Asian region, promote the mobilization of substantial financial resources and the availability of financial mechanisms, pursuant to articles 20 and 21 of the Convention.

2. In conformity with the Convention and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 8 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

(a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;

(b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, particularly financial, technical and technological; and

(c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

3. The Parties shall streamline, to the extent possible, procedures for channelling funds to affected country Parties in the region.

Article 8

Cooperation and coordination mechanisms

1. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may, as appropriate, set up a mechanism for, inter alia, the following purposes:

- (a) exchange of information, experience, knowledge and know-how;
- (b) cooperation and coordination of actions, including bilateral and multilateral arrangements, at the subregional and regional levels;
- (c) promotion of scientific, technical, technological and financial cooperation pursuant to articles 5 to 7;
- (d) identification of external cooperation requirements; and
- (e) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.

2. Affected country Parties, through the appropriate bodies designated pursuant to article 4, paragraph 1 (a), and other Parties in the region, may also, as appropriate, consult and coordinate as regards the national, subregional and joint action programmes. They may involve, as appropriate, other Parties and relevant intergovernmental and non-governmental organizations in this process. Such coordination shall, inter alia, seek to secure agreement on opportunities for international cooperation in accordance with articles 20 and 21 of the Convention, enhance technical cooperation and channel resources so that they are used effectively.

3. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings, and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings by:

- (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;
- (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and
- (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

**REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR LATIN
AMERICA AND THE CARIBBEAN**

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide general guidelines for the implementation of the Convention in the Latin American and Caribbean region, in light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the Latin American and Caribbean region

The Parties shall, in accordance with the provisions of the Convention, take into consideration the following particular conditions of the region:

(a) the existence of broad expanses which are vulnerable and have been severely affected by desertification and/or drought and in which diverse characteristics may be observed, depending on the area in which they occur; this cumulative and intensifying process has negative social, cultural, economic and environmental effects which are all the more serious in that the region contains one of the largest resources of biological diversity in the world;

(b) the frequent use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social, cultural and economic factors, including international economic factors such as external indebtedness, deteriorating terms of trade and trade practices which affect markets for agricultural, fishery and forestry products; and

(c) a sharp drop in the productivity of ecosystems being the main consequence of desertification and drought, taking the form of a decline in agricultural, livestock and forestry yields and a loss of biological diversity; from the social point of view, the results are impoverishment, migration, internal population movements, and the deterioration of the quality of life; the region will therefore have to adopt an integrated approach to problems of desertification and drought by promoting sustainable development models that are in keeping with the environmental, economic and social situation in each country.

Article 3

Action programmes

1. In conformity with the Convention, in particular its articles 9 to 11, and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, as appropriate, prepare and implement national action programmes to combat desertification and mitigate the effects of drought as an integral part of their national policies for sustainable development. Subregional and regional programmes may be prepared and implemented in accordance with the requirements of the region.

2. In the preparation of their national action programmes, affected country Parties of the region shall pay particular attention to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4

Content of national action programmes

In the light of their respective situations, the affected country Parties of the region may take account, *inter alia*, of the following thematic issues in developing their national strategies for action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought, pursuant to article 5 of the Convention:

- (a) increasing capacities, education and public awareness, technical, scientific and technological cooperation and financial resources and mechanisms;
- (b) eradicating poverty and improving the quality of human life;
- (c) achieving food security and sustainable development and management of agricultural, livestock-rearing, forestry and multipurpose activities;
- (d) sustainable management of natural resources, especially the rational management of drainage basins;
- (e) sustainable management of natural resources in high-altitude areas;
- (f) rational management and conservation of soil resources and exploitation and efficient use of water resources;
- (g) formulation and application of emergency plans to mitigate the effects of drought;
- (h) strengthening and/or establishing information, evaluation and follow-up and early warning systems in areas prone to desertification and drought, taking account of climatological, meteorological, hydrological, biological, soil, economic and social factors;
- (i) developing, managing and efficiently using diverse sources of energy, including the promotion of alternative sources;
- (j) conservation and sustainable use of biodiversity in accordance with the provisions of the Convention on Biological Diversity;
- (k) consideration of demographic aspects related to desertification and drought; and
- (l) establishing or strengthening institutional and legal frameworks permitting application of the Convention and aimed, *inter alia*, at decentralizing administrative structures and functions relating to desertification and drought, with the participation of affected communities and society in general.

Article 5

Technical, scientific and technological cooperation

In conformity with the Convention, in particular its articles 16 to 18, and on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) promote the strengthening of technical cooperation networks and national, subregional and regional information systems, as well as their integration, as appropriate, in worldwide sources of information;
- (b) prepare an inventory of available technologies and know-how and promote their dissemination and use;
- (c) promote the use of traditional technology, knowledge, know-how and practices pursuant to article 18, paragraph 2 (b), of the Convention;

- (d) identify transfer of technology requirements; and
- (e) promote the development, adaptation, adoption and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies.

Article 6

Financial resources and mechanisms

In conformity with the Convention, in particular its articles 20 and 21, on the basis of the coordinating mechanism provided for in article 7 and in accordance with their national development policies, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving specific results in action to combat desertification and mitigate the effects of drought;
- (b) identify international cooperation requirements in support of national efforts; and
- (c) promote the participation of bilateral and/or multilateral financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention.

Article 7

Institutional framework

1. In order to give effect to this Annex, affected country Parties of the region shall:
  - (a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and
  - (b) set up a mechanism to coordinate the national focal points for the following purposes:
    - (i) exchanges of information and experience;
    - (ii) coordination of activities at the subregional and regional levels;
    - (iii) promotion of technical, scientific, technological and financial cooperation;
    - (iv) identification of external cooperation requirements; and
    - (v) follow-up and evaluation of the implementation of action programmes.
2. Affected country Parties of the region shall hold periodic coordination meetings and the Permanent Secretariat may, at their request, pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of such coordination meetings, by:
  - (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements;
  - (b) providing information to relevant bilateral and multilateral agencies concerning coordination meetings, and encouraging their active involvement; and
  - (c) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR THE NORTHERN MEDITERRANEAN

Article 1

Purpose

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements necessary for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the northern Mediterranean region in the light of its particular conditions.

Article 2

Particular conditions of the northern Mediterranean region

The particular conditions of the northern Mediterranean region referred to in article 1 include:

- (a) semi-arid climatic conditions affecting large areas, seasonal droughts, very high rainfall variability and sudden and high-intensity rainfall;
- (b) poor and highly erodible soils, prone to develop surface crusts;
- (c) uneven relief with steep slopes and very diversified landscapes;
- (d) extensive forest coverage losses due to frequent wildfires;
- (e) crisis conditions in traditional agriculture with associated land abandonment and deterioration of soil and water conservation structures;
- (f) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinization and exhaustion of aquifers; and
- (g) concentration of economic activity in coastal areas as a result of urban growth, industrial activities, tourism and irrigated agriculture.

Article 3

Strategic planning framework for sustainable development

1. National action programmes shall be a central and integral part of the strategic planning framework for sustainable development of the affected country Parties of the northern Mediterranean.
2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2 (f) of the Convention.

Article 4

Obligation to prepare national action programmes and timetable

Affected country Parties of the northern Mediterranean region shall prepare national action programmes and, as appropriate, subregional, regional or joint action programmes. The preparation of such programmes shall be finalized as soon as practicable.

Article 5

Preparation and implementation of national action programmes

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

- (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of its programme;
- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate activities in the action programme;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities in subparagraphs (a) to (d); and
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 6

Content of national action programmes

Affected country Parties of the region may include, in their national action programmes, measures relating to:

- (a) legislative, institutional and administrative areas;
- (b) land use patterns, management of water resources, soil conservation, forestry, agricultural activities and pasture and range management;
- (c) management and conservation of wildlife and other forms of biological diversity;
- (d) protection against forest fires;
- (e) promotion of alternative livelihoods; and
- (f) research, training and public awareness.

Article 7

Subregional, regional and joint action programmes

1. Affected country Parties of the region may, in accordance with article 11 of the Convention, prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the efficiency of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region, may similarly agree to prepare a joint action programme between or among them.

2. The provisions of articles 5 and 6 shall apply *mutatis mutandis* to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.

3. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate:

(a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes and relevant activities which could be effectively carried out through them;

(b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions; and

(c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes.

Article 8

Coordination of subregional, regional and joint action programmes

Affected country Parties preparing a subregional, regional or joint action programme may establish a coordination committee composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programme, and act as a focal point for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 9

Non-eligibility for financial assistance

In implementing national, subregional, regional and joint action programmes, affected developed country Parties of the region are not eligible to receive financial assistance under this Convention.

Article 10

Coordination with other subregions and regions

Subregional, regional and joint action programmes in the northern Mediterranean region may be prepared and implemented in collaboration with those of other subregions or regions, particularly with those of the subregion of northern Africa.

ANNEX V

REGIONAL IMPLEMENTATION ANNEX FOR CENTRAL AND EASTERN EUROPE

Article 1

PURPOSE

The purpose of this Annex is to provide guidelines and arrangements for the effective implementation of the Convention in affected country Parties of the Central and Eastern European region, in the light of its particular conditions.

Article 2

PARTICULAR CONDITIONS OF THE CENTRAL AND EASTERN EUROPEAN REGION

The particular conditions of the Central and Eastern European region referred to in article 1, which apply in varying degrees to the affected country Parties of the region, include:

- (a) specific problems and challenges related to the current process of economic transition, including macroeconomic and financial problems and the need for strengthening the social and political framework for economic and market reforms;
- (b) the variety of forms of land degradation in the different ecosystems of the region, including the effects of drought and the risks of desertification in regions prone to soil erosion caused by water and wind;
- (c) crisis conditions in agriculture due, inter alia, to depletion of arable land, problems related to inappropriate irrigation systems and gradual deterioration of soil and water conservation structures;
- (d) unsustainable exploitation of water resources leading to serious environmental damage, including chemical pollution, salinisation and exhaustion of aquifers;
- (e) forest coverage losses due to climatic factors, consequences of air pollution and frequent wildfires;
- (f) the use of unsustainable development practices in affected areas as a result of complex interactions among physical, biological, political, social and economic factors;
- (g) the risks of growing economic hardships and deteriorating social conditions in areas affected by land degradation, desertification and drought;
- (h) the need to review research objectives and the policy and legislative framework for the sustainable management of natural resources; and
- (i) the opening up of the region to wider international cooperation and the pursuit of broad objectives of sustainable development.

Article 3

ACTION PROGRAMMES

1. National action programmes shall be an integral part of the policy framework for sustainable development and address in an appropriate manner the various forms of land degradation, desertification and drought affecting the Parties of the region.

2. A consultative and participatory process, involving appropriate levels of government, local communities and non-governmental organizations, shall be undertaken to provide guidance on a strategy with flexible planning to allow maximum local participation, pursuant to article 10, paragraph 2(f), of the Convention. As appropriate, bilateral and multilateral cooperation agencies may be involved in this process at the request of the affected country Party concerned.

Article 4

PREPARATION AND IMPLEMENTATION OF NATIONAL ACTION PROGRAMMES

In preparing and implementing national action programmes pursuant to articles 9 and 10 of the Convention, each affected country Party of the region shall, as appropriate:

- (a) designate appropriate bodies responsible for the preparation, coordination and implementation of its programme;
- (b) involve affected populations, including local communities, in the elaboration, coordination and implementation of the programme through a locally driven consultative process, with the cooperation of local authorities and relevant non-governmental organizations;
- (c) survey the state of the environment in affected areas to assess the causes and consequences of desertification and to determine priority areas for action;
- (d) evaluate, with the participation of affected populations, past and current programmes in order to design a strategy and elaborate actions in the action programme;
- (e) prepare technical and financial programmes based on the information gained through the activities in subparagraphs (a) to (d); and
- (f) develop and utilize procedures and benchmarks for monitoring and evaluating the implementation of the programme.

Article 5

SUBREGIONAL, REGIONAL AND JOINT ACTION PROGRAMMES

1. Affected country Parties of the region, in accordance with articles 11 and 12 of the Convention, may prepare and implement subregional and/or regional action programmes in order to complement and increase the effectiveness and efficiency of national action programmes. Two or more affected country Parties of the region may similarly agree to prepare a joint action programme between or among them.
2. Such programmes may be prepared and implemented in collaboration with other Parties or regions. The objective of such collaboration would be to secure an enabling international environment and to facilitate financial and/or technical support or other forms of assistance to address more effectively desertification and drought issues at different levels.
3. The provisions of articles 3 and 4 shall apply, *mutatis mutandis*, to the preparation and implementation of subregional, regional and joint action programmes. In addition, such programmes may include the conduct of research and development activities concerning selected ecosystems in affected areas.
4. In preparing and implementing subregional, regional or joint action programmes, affected country Parties of the region shall, as appropriate:

- (a) identify, in cooperation with national institutions, national objectives relating to desertification which can better be met by such programmes, and relevant activities, which could be effectively carried out through them;
- (b) evaluate the operational capacities and activities of relevant regional, subregional and national institutions;
- (c) assess existing programmes relating to desertification among Parties of the region and their relationship with national action programmes; and
- (d) consider action for the coordination of subregional, regional and joint action programmes, including, as appropriate, the establishment of coordination committees composed of representatives of each affected country Party concerned to review progress in combating desertification, harmonize national action programmes, make recommendations at the various stages of preparation and implementation of the subregional, regional or joint action programmes, and act as focal points for the promotion and coordination of technical cooperation pursuant to articles 16 to 19 of the Convention.

Article 6

TECHNICAL, SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL COOPERATION

In conformity with the objective and principles of the Convention, Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) promote the strengthening of scientific and technical cooperation networks, of monitoring indicators and of information systems at all levels, as well as their integration, as appropriate, in worldwide systems of information; and
- (b) promote the development, adaptation and transfer of relevant existing and new environmentally sound technologies within and outside the region.

Article 7

FINANCIAL RESOURCES AND MECHANISMS

In conformity with the objective and principles of the Convention, affected country Parties of the region shall, individually or jointly:

- (a) adopt measures to rationalize and strengthen mechanisms to supply funds through public and private investment with a view to achieving concrete results in action to combat land degradation and desertification and mitigate the effects of drought;
- (b) identify international cooperation requirements in support of national efforts, thereby creating, in particular, an enabling environment for investments and encouraging active investment policies and an integrated approach to effectively combating desertification, including early identification of the problems caused by this process;
- (c) seek the participation of bilateral and/or multilateral partners and financial cooperation institutions with a view to ensuring implementation of the Convention, including programme activities which take into account the specific needs of affected country Parties of the region; and
- (d) assess the possible impact of article 2(a) on the implementation of articles 6, 13 and 20 and other related provisions of the Convention.

Article 8

INSTITUTIONAL FRAMEWORK

1. In order to give effect to this Annex, Parties of the region shall:
  - (a) establish and/or strengthen national focal points to coordinate action to combat desertification and/or mitigate the effects of drought; and
  - (b) consider mechanisms to strengthen regional cooperation, as appropriate.
2. The Permanent Secretariat may, at the request of Parties of the region and pursuant to article 23 of the Convention, facilitate the convocation of coordination meetings in the region by:
  - (a) providing advice on the organization of effective coordination arrangements, drawing on experience from other such arrangements; and
  - (b) providing other information that may be relevant in establishing or improving coordination processes.

**KONVENCIJA UJEDINJENIH NACIJA
O BORBI PROTIV DEZERTIFIKACIJE U ZEMLJAMA SA TEŠKOM
SUŠOM i/ili DEZERTIFIKACIJOM, POSEBNO U AFRICI**

Strane ove Konvencije,

Potvrđujući da su stanovnici u ugroženim ili pogođenim područjima centar brige u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše,

Izražavajući ozbiljnu zabrinutost međunarodne zajednice, uključujući države i međunarodne organizacije povodom štetnih uticaja dezertifikacije i suše,

Svesne da aridna, semiaridna i suva subhumidna područja zajedno čine znatan deo kopna Zemlje, i koja su prebivališta i izvor sredstava za egzistenciju velikog dela njegovog stanovništva,

Konstatujući da su dezertifikacija i suša problemi globalnih razmera, koje pogađaju sve regione sveta i da su potrebne zajedničke akcije međunarodne zajednice u borbi protiv dezertifikacije, ili ublažavanja posledica suše,

Imajući u vidu da veliki broj zemalja u razvoju, posebno najmanje razvijene zemlje, imaju ozbiljne probleme sa sušom i/ili dezertifikacijom, a posebno tragične posledice ovih pojava u Africi,

Imajući u vidu, takođe, da dezertifikaciju izazivaju složena međudelovanja fizičkih, bioloških, političkih, socijalnih, kulturnih i ekonomskih faktora,

Uzimajući u obzir uticaj trgovine i relevantnih aspekata međunarodnih ekonomskih odnosa na sposobnost pogođenih zemalja za odgovarajuću borbu protiv dezertifikacije,

Svesne da su stabilan ekonomski rast, socijalni razvoj i iskorenjivanje siromaštva prioritetni zadaci ugroženih zemalja u razvoju, posebno u Africi, i da su izuzetno važni za postizanje ciljeva održivosti,

Uzimajući u obzir da dezertifikacija i suša nepovoljno utiču na održivi razvoj direktnim međuodnosom sa važnim socijalnim problemima kao što su siromaštvo, loše zdravlje i ishrana, nedostatak zalihe hrane, kao i sa problemima koji proizilaze iz migracija, raseljavanja lica i demografskih dinamika,

Visoko ceneći značaj dosadašnjih napora i iskustava država i međunarodnih organizacija u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše, naročito u sprovođenju Akcionog plana u borbi protiv dezertifikacije usvojenog 1977. godine na Konferenciji Ujedinjenih nacija o dezertifikaciji,

Shvatajući da, i pored napora u prošlosti, napredak u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše nije postignut očekivani napredak u suzbijanju dezertifikacije i posledica suše te da je potreban novi i efikasan pristup na svim nivoima u okviru održivog razvoja,

Uviđajući opravdanost i relevantnost odluka usvojenih na Konferenciji UN za životnu sredinu i razvoj, posebno Agende 21 i njegovog poglavlja 12, koji određuju osnovu za borbu protiv dezertifikacije,

Ponovo potvrđujući, u tom smislu, da su obaveze razvijenih zemalja sadržane u članu 13 poglavlja 33 Agende 21,

Uzimajući u obzir Rezoluciju 47/188. Generalne Skupštine, posebno prioritete određene za Afriku i sve ostale odgovarajuće rezolucije, odluke i programe UN o dezertifikaciji i suši, kao i relevantne deklaracije afričkih zemalja i zemalja drugih regiona,

Ponovo potvrđujući Rio Deklaraciju o zaštiti životne sredine i razvoju, koja u svom Načelu 2 kaže, da u skladu sa Poveljom Ujedinjenih nacija i načelima međunarodnog prava, države imaju suvereno pravo na korišćenje vlastitih prirodnih resursa u skladu sa svojim vlastitim politikama zaštite životne sredine i razvoja, i odgovornost da osiguraju kako aktivnosti u okviru njihove nadležnosti ili kontrole ne bi izazvalo štete po životnu sredinu i drugih država ili područja izvan granica nacionalne nadležnosti,

Uviđajući da nacionalne vlade imaju odlučujuću ulogu u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše i da napredak u toj oblasti zavisi od sprovođenja akcionih programa na lokalnim novou u ugroženim oblastima,

Uviđajući, takođe, značaj i neophodnost međunarodne saradnje i partnerstva u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše,

Uviđajući, dalje, važnost pomoći ugroženim zemaljama u razvoju, posebno u Africi, efikasnim sredstvima, između ostalog, znatnim finansijskim sredstvima, uključujući i nove i dodatne fondove, kao i pristup tehnologijama bez kojih će im biti teško potpuno sprovesti njihove obaveze određene ovom Konvencijom,

Izražavajući zabrinutost zbog uticaja dezertifikacije i suše na ugrožene zemlje u Centralnoj Aziji i Zakavkazju,

Ističući značajnu ulogu žena u regionima ugroženim dezertifikacijom i/ili sušom, posebno u ruralnim područjima zemalja u razvoju, te važnost osiguranja punog učešća i muškaraca, i žena na svim nivoima u programima borbe protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše,

Podvlačeći posebnu ulogu nevladinih organizacija i drugih značajnih grupa u programima borbe protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše,

Imajući u vidu, takođe, odnos između dezertifikacije i drugih globalnih problema zaštite životne sredine s kojima se suočavaju međunarodne i nacionalne zajednice,

Imajući, takođe, u vidu doprinos koji borba protiv dezertifikacije može da ima u postizanju ciljeva Okvirne Konvencije Ujedinjenih nacija o promeni klime, Konvencije o biološkoj raznovrsnosti i drugih konvencija o zaštiti životne sredine,

Verujući da će strategije borbe protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše biti najefikasnije ukoliko se zasnivaju na odgovarajućem sistematičnom osmatranju i preciznim naučnim saznanjima i ukoliko se budu neprekidno proveravale,

Uviđajući da je neophodno da se poveća efikasnost i koordinacija međunarodne saradnje kako bi se olakšalo sprovođenje nacionalnih planova i prioriteta,

Rešene da preduzmu odgovarajuće mere za suzbijanje dezertifikacije i ublažavanja posledica suše za dobrobit interesa sadašnjih i budućih generacija,

Sporazumele su se u sledećem:

**DEOI
UVOD**

UPOTREBA TERMINA

Član 1.

Za potrebe ove Konvencije :

- (a) „dezertifikacija” označava degradaciju zemljišta u aridnim, semiaridnim i suvim subhumidnim oblastima kao posledica različitih faktora, uključujući promene klime i ljudskih aktivnosti;
- (b) „borba protiv dezertifikacije” obuhvata aktivnosti za održivi razvoj koje su deo sveukupnog razvoja zemljišta u aridnim, semiaridnim i suvim subhumidnim oblastima u interesu stabilnog razvoja u cilju :
  - (I) sprečavanja i/ili ublažavanja degradacije zemljišta;
  - (II) saniranja delimično degradiranog zemljišta; i
  - (III) melioracija potpuno degradiranog zemljišta;
- (v) „suša” znači prirodnu pojavu koja nastaje kada je količina padavina znatno niža od normalno zabeleženog nivoa, uzrokujući ozbiljne hidrološke poremećaje koji štetno utiču na proizvodne sisteme obradivog zemljišta;
- (g) „ublažavanje posledica suše” označava aktivnosti vezane za prognoziranje suše namenjene smanjenju ranjivosti društvenih i prirodnih sistema od suše, što je vezano za proces borbe protiv dezertifikacije;
- (d) „zemljište” označava terestični bio-produktivni sistem koji obuhvata zemljište, vegetaciju, druge žive vrste i ekološke i hidrološke procese koji se odvijaju unutar tog sistema;
- (đ) „degradacija zemljišta” predstavlja smanjivanje ili gubitak u aridnim, semiaridnim i suvim subhumidnim područjima, biološke i ekonomske produktivnosti i kompleksiteta kišom napojenog zemljišta, navodnjavanih obradivih zemljišta, pašnjaka, šuma i šumskih zemljišta koja se pojavljuje kao rezultat korišćenja zemljišta ili procesa, ili kombinacije procesa, uključujući procese koji proizilaze iz ljudskih aktivnosti i načina stanovanja, kao što su:
  - (I) erozija zemljišta usled delovanja vetra i/ili vode;
  - (II) pogoršanje fizičkih, hemijskih i bioloških ili ekonomskih svojstava zemljišta; i
  - (III) dugoročni gubitak prirodne vegetacije;
- (e) „aridne, semiaridne i suve subhumidne oblasti “ predstavljaju područja van polarnih i subpolarnih regiona u kojima se odnos prosečnih godišnjih padavina i potencijalne evapotranspiracije kreće od 0,05 do 0,65;
- (ž) „ugrožene oblasti” znače aridne, semiaridne i/ili suve subhumidne oblasti ugrožene ili zahvaćene dezertifikacijom ili kojima preči dezertifikacija;
- (z) „ugrožene zemlje” su zemlje čije teritorije uključuju u celini ili delimično ugrožena područja;
- (i) „regionalna organizacija za ekonomske integracije” je organizacija koju su osnovale suverene države datog regiona, a u čijoj su nadležnosti pitanja uređenja ovom Konvencijom i koja je na odgovarajući način ovlašćena da u skladu sa njenim unutrašnjim procedurama, potpiše, ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi ovoj Konvenciji;

- (j) „razvijene zemlje Strane” su strane iz reda razvijenih zemalja, i regionalne organizacije za ekonomske integracije koje su osnovale razvijene zemlje.

CILJEVI

Član 2.

- (1) Cilj ove Konvencije je borba protiv dezertifikacije i ublažavanje posljedica suše u zemljama ugroženim jakim sušama, i/ili dezertifikacijom, posebno u Africi, efikasnim delovanjem na svim nivoima, koje podržavaju dogovori o međunarodnoj saradnji i partnerstvu, u okviru celovitog prilaza koji je sadržan u Agendi 21, u doprinosu postizanja održivog razvoja u ugroženim oblastima.
- (2) Postizanje ovog cilja će uključivanjem dugoročne integralne strategije koje su istovremeno usmerene, u ugroženim oblastima, ka unapređivanju produktivnosti zemljišta i saniranju, očuvanju i stabilnom upravljanju resursima zemljišta i voda, voditi ka poboljšanim uslovima života, posebno na nivou zajednica.

PRINCIPI

Član 3.

Radi postizanja ciljeva ove Konvencije i sprovođenja njenih odredbi, Strane se rukovode, između ostalog, sledećim:

- (a) Strane treba da garantuju da su odluke o razradi i sprovođenju programa borbe protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posljedica suše donešene uz učešće stanovništva i lokalnih zajednica i da je stvoreno povoljno okruženje na višim nivoima kako bi se olakšalo delovanje na nacionalnim i lokalnim nivoima;
- (b) Strane trebaju, u duhu međunarodne solidarnosti i partnerstva, da unapređuju saradnju i koordinaciju na subregionalnim, regionalnim i međunarodnim nivoima i efikasnije usmeravaju finansijske, ljudske, organizacione i tehničke resurse tamo gde je to potrebno;
- (v) Strane treba, u duhu partnerstva, da razvijaju saradnju na svim nivoima vlada, zajednica, nevladinih organizacija i vlasnicima poljoprivrednog zemljišta kako bi se uspostavilo bolje poznavanje prirode i vrednosti zemljišta i oskudnih vodenih resursa u ugroženim oblastima i da rade ka njihovom održivom korišćenju; i
- (g) Strane trebaju da potpuno uzmu u razmatranje posebne potrebe i okolnosti ugroženih zemalja u razvoju Strana, naročito, najslabijih među njima.

D E O II

OPŠTE ODREDBE

OPŠTE OBAVEZE

Član 4.

- (1) Strane će izvršavati svoje obaveze iz ove Konvencije, individualno ili zajednički, bilo kroz postojeće ili buduće bilateralne ili multilateralne aranžmane ili njihovom kombinacijom, prikladno, naglašavajući potrebu za usklađivanjem napora i razvijanjem jasne dugoročne strategije na svim nivoima.
- (2) U sprovođenju ciljeva ove Konvencije, Strane će:
- (a) usvojiti celovit pristup posvećujući fizičkim, biološkim i sociološkim vidovima procesa dezertifikacije i suše;

- (b) posvetiti odgovarajuću pažnju, u okviru odgovarajućih međunarodnih i regionalnih organa, stanju u ugroženim zemljama u razvoju, Stranama, u pogledu međunarodne trgovine, trgovačke sporazume i dugovanja sa ciljem uspostavljanja povoljnog međunarodnog ekonomskog okruženja koji vodi unapređenju održivog razvoja;
  - (v) uključiti strategije za suzbijanje siromaštva u napore za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše;
  - (g) unapređivati saradnju između ugroženih zemalja-Strana u oblasti zaštite životne sredine i očuvanja zemljišnih i vodnih resursa, gde se oni odnose na dezertifikaciju i sušu;
  - (d) jačati subregionalnu, regionalnu i međunarodnu saradnju;
  - (đ) sarađivati sa odgovarajućim međuvladinim organizacijama;
  - (e) odrediti institucionalne mehanizme, ako je prihvatljivo, uzimajući u obzir izbegavanje dupliranja; i
  - (ž) unapređivati primenu postojećih bilateralnih i multilateralnih finansijskih mehanizama i sporazuma koji mobilišu i usmeravaju značajne finansijske resurse ugroženim zemljama u razvoju Stranama u procesu borbe protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše.
- (3) Ugrožene zemlje u razvoju Strane imaju pravo na pomoć u sprovođenju Konvencije.

OBAVEZE UGROŽENIH ZEMALJA STRANA

Član 5.

Pored svojih obaveza prema članu 4. ugrožene zemlje Strane obavezuju se da :

- (a) daju prednost borbi protiv dezertifikacije i za ublažavanje posledica suše i dodelu odgovarajućih sredstava u skladu sa svojim okolnostima i mogućnostima;
- (b) utvrđuju strategije i prioritete u okviru planova i/ili politika održivog razvoja, u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše;
- (v) označe osnovne uzroke dezertifikacije i obrate posebnu pažnju na socijalno-ekonomske činioce koji doprinose procesima dezertifikacije;
- (g) podižu svest i olakšaju učešće lokalnog stanovništva, posebno žena i omladine, uz podršku nevladinih organizacija u naporima u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše; i
- (d) osiguraju povoljno okruženje jačanjem, prikladno, relevantnog postojećeg zakonodavstva, a gde ono ne postoji, donošenjem novih zakona i formiranja dugoročne politike i programa delovanja;

OBAVEZE RAZVIJENIH ZEMALJA STRANA

Član 6.

Pored svojih opštih obaveza prema članu 4., razvijene zemlje Strane obavezuju se da:

- (a) aktivno podržavaju, kako je dogovoreno, individualno ili zajednički, napore ugroženih zemalja u razvoju Strana, posebno onih u Africi; i najmanje razvijenih zemalja, u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše;

- (b) obezbede značajna finansijska sredstva i druge oblike podrške za pružanje pomoći ugroženim zemljama u razvoju Stranama, posebno onim u Africi, da efikasno razviju i sprovode njihove dugoročne planove i strategije za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše;
- (v) unaprede mobilizaciju novog i dopunskog finansiranja saglasno članu 20., tačka 2 (b),
- (g) podstaknu mobilizaciju finansiranja iz privatnog sektora i drugih nevladinih izvora; i
- (d) obezbede i olakšaju pristup ugroženim zemeljama Stranama, a posebno ugroženim zemeljama u razvoju Stranama, odgovarajućim tehnologijama, znanjima i veštinama.

PRIORITET ZA AFRIKU

Član 7.

U sprovođenju ove Konvencije Strane će dati prednost ugroženim zemljama Afrike Stranama, u pogledu posebne situacije koja preovlađuje u tom regionu, ali ne zanemarujući ni ugrožene zemlje u razvoju Strane u drugim regionima.

ODNOS SA DRUGIM KONVENCIJAMA

Član 8.

- (1) Strane će podsticati koordinaciju aktivnosti koja proizilazi iz ove Konvencije i, ako su njihove Strane, iz drugih odgovarajućih međunarodnih sporazuma, naročito Okvirne Konvencije Ujedinjenih Nacija o promeni klime i Konvencije o biološkoj raznovrsnosti, kako bi ostvarile maksimalnu korist od aktivnosti iz svakog sporazuma istovremeno izbegavajući pri tome dupliranje napora. Strane će podsticati sprovođenje zajedničkih programa, posebno u oblasti istraživanja, obuke, sistematskog osmatranja, i prikupljanja i razmene informacija, u tolikoj meri da te aktivnosti mogu doprineti dostizanju ciljeva određenih sporazuma.
- (2) Odredbe ove Konvencije neće uticati na ona prava i obaveze bilo koje Strane koja proizilaze iz bilateralnog, regionalnog ili međunarodnog sporazuma sklopljenog pre stupanja na snagu ove Konvencije.

DEO III

AKCIONI PROGRAMI, NAUČNA I TEHNIČKA SARADNJA I MERE PODRŠKE

Odeljak 1

AKCIONI PROGRAMI

OSNOVNI PRISTUP

Član 9.

- (1) U izvršavanju svojih obaveza prema članu 5., ugrožene zemlje u razvoju Strane i bilo koja druga ugrožena zemlja Strana u okviru svog regionalnog sprovođenja priloga, inače koja je u pismenom obliku informisala Stalni Sekretarijat o svojoj nameri da pripremi nacionalni akcioni program će, po potrebi, pripremiti, javno

izraditi i sprovoditi nacionalne akcijske programe, koristeći i razvijajući, što je najviše moguće, postojeće relevantne uspešne planove i programe, subregionalne i regionalne akcijske programe, kao centralne elemente strategije za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše. Takvi programi će se ažurirati kroz neprekidni proces učešća na osnovi saznanja iz delovanja na terenu, kao i rezultata istraživanja. Priprema nacionalnih akcionih programa biće usko povezana s drugim naporima u formulisanju nacionalnih politika za održivi razvoj.

- (2) U odredbi o različitim oblicima pomoći od razvijenih zemalja Strana u smislu člana 6., prednost će se dati podržavanju, kao što je dogovoreno, nacionalnih, subregionalnih i regionalnih akcionih programa ugroženih zemalja u razvoju Strana, posebno onih u Africi, bilo direktno ili kroz relevantne multilateralne organizacije ili na oba načina.
- (3) Strane će podsticati organe, fondove i programe iz sistema Ujedinjenih Nacija ili drugih relevantnih međuvladinih organizacija, akademskih institucija, naučnih zajednica i nevladinih organizacija koje su na položaju da sarađuju, u skladu sa svojim mandatnim mogućnostima, da podrže izradu, sprovođenje i praćenje akcionih programa.

NACIONALNI AKCIONI PROGRAMI

Član 10.

- (1) Cilj nacionalnih akcionih programa je da identifikuju činioce koji doprinose dezertifikaciji i praktične mere neophodne za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše.
- (2) Nacionalni akcioni programi određiće odgovarajuće uloge vlade, lokalnih zajednica i korisnika zemljišta i raspoložive potrebne resurse. Oni će između ostalog:
  - (a) ugraditi dugoročne strategije u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše, naglasiti sprovođenje i biti integrisani u nacionalne politike za održivi razvoj;
  - (b) omogućiti unošenje izmena kao odgovor na promenu okolnosti i biti dovoljno fleksibilni na lokalnom nivou da se ispune pod različitim socio-ekonomskim, biološkim i geofizičkim uslovima;
  - (v) posebno obratiti pažnju na sprovođenje preventivnih mera za zemljišta koja još nisu degradirana ili su tek delimično degradirana;
  - (g) uvećati nacionalne, klimatske, meteorološke i hidrološke mogućnosti i sredstva za ranu najavu suše;
  - (d) unaprediti i jačati institucionalne okvire koji razvijaju saradnju i koordinaciju, u duhu partnerstva, između donatorske zajednice, vlada na svim nivoima, lokalnog stanovništva i grupacija u okviru zajednice, i olakšati pristup lokalnog stanovništva odgovarajućim informacijama i tehnologijama;
  - (đ) obezbediti redovno učešće nevladinih organizacija i lokalnog stanovništva kako žena, tako i muškaraca, posebno korisnika prirodnih resursa, uključujući zemljoradnike i stočare i njihove predstavničke organizacije na lokalnom, nacionalnom i regionalnom nivou u planiranju politike, donošenja odluka i sprovođenja i revizija nacionalnih akcionih programa; i
  - (e) zahtevati redovnu reviziju izveštaja o napretku njihovog sprovođenja;

- (3) Nacionalni akcioni programi mogu, pored ostalog, da uključuju neke ili sve sledeće mere pripravnosti i ublažavanje posledica suše:
- (a) uspostavljanje i/ili jačanje, po potrebi, sistema rane najave, uključujući lokalnu i nacionalnu opremu i zajedničke sisteme na subregionalnim i regionalnim nivoima, i mehanizme pomoći raseljenim licima iz ekoloških razloga;
  - (b) jačanje pripravnosti i upravljanje u slučaju suše uključujući i planove, za nepredviđene situacije na lokalnom, nacionalnom subregionalnom i regionalnom nivou, koji uzimaju u obzir sezonske i godišnje klimatske prognoze;
  - (v) uspostavljanje i/ili jačanje, po potrebi, sistema čuvanja hrane, uključujući sredstva za skladištenje i trgovinu, posebno u poljoprivrednim oblastima;
  - (g) postavljanje projekata alternativnom načinu života koji mogu osigurati prihode u oblastima sklonim sušama; i
  - (d) razvoj programa o održivom navodnjavanju za useve i napajanja za stoku.
- (4) Uzimajući u obzir okolnosti i zahteve koji su svojstveni za svaku ugroženu zemlju Stranu, nacionalni akcioni programi uključuju, po potrebi, između ostalog, mere u nekim ili svim sledećim prioritetnim područjima, koji se odnose na borbu protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše u ugroženim oblastima i na njihovo stanovništvo: unapređivanje alternativnih načina života i poboljšanja nacionalnog ekonomskog okruženja u pogledu jačanja programa za iskorenjivanje siromaštva i sigurnost hrane; demografsku dinamiku; održivo upravljanje prirodnim resursima; održivu poljoprivrednu praksu; razvoj i efikasno korišćenje različitih izvora energije; institucionalni i pravni okvir, jačanje sposobnosti procene i sistematskog osmatranja, uključujući hidrološke i meteorološke službe, kao i jačanje kapaciteta, obrazovanje i javnu svest.

SUBREGIONALNI I REGIONALNI AKCIONI PROGRAMI

Član 11.

Ugrožene zemlje Strane će se konsultovati i saradivati u pripremi usklađivanja, dopune i povećanja efikasnosti nacionalnih programa, po potrebi, u skladu sa odgovarajućim regionalnim sprovođenjem priloga, subregionalnim i/ili regionalnim akcionim programima. Odredbe člana 10. će se primenjivati „mutatis mutandis” na subregionalne i regionalne programe. Takva saradnja može da uključuje usaglašene zajedničke programe održivog upravljanja prekograničnim prirodnim resursima, naučnu i tehničku saradnju i jačanje odgovarajućih institucija.

MEĐUNARODNA SARADNJA

Član 12.

Ugrožene zemlje Strane zajedno sa drugim Stranama i međunarodnom zajednicom, treba da saraduju, da bi obezbedile jačanje povoljnog međunarodnog okruženja za sprovođenje ove Konvencije. Takva saradnja treba da obuhvati, takođe, oblasti transfera tehnologija, kao i naučna istraživanja i razvoj, sakupljanje i distribuciju informacija i finansijska sredstva.

PODRŠKA U IZRADI I SPROVOĐENJU AKCIONIH PROGRAMA

Član 13.

- (1) Mere za pružanje podrške akcionim programima saglasno članu 9. uključuju, između ostalog:
  - (a) finansijsku saradnju radi obezbeđivanja vizije akcionih programa, uzimajući u obzir neophodno dugoročno planiranje;
  - (b) izradu i primenu mehanizama saradnje koji bolje omogućavaju da se pruži podrška na lokalnom nivou uključujući akciju kroz nevladine organizacije u cilju unapređenja višestruke primenljivosti kvalitetnih pilot-programa gde je to relevantno;
  - (v) povećanje fleksibilnosti u izradi, finansiranju i sprovođenju projekata pri praćenju eksperimentalnog, učestalog pristupa za akciju učešća na nivou lokalne zajednice; i
  - (g) po potrebi, neophodne administrativne i budžetske procedure koje povećavaju efikasnost programa saradnje i podrške.
- (2) Pri pružanju takve podrške ugroženim zemljama u razvoju Stranama prioritet će se dati zemljama Afrike Stranama i najslabije razvijenim zemljama Stranama.

KOORDINACIJA U IZRADI I SPROVOĐENJU AKCIONIH PROGRAMA

Član 14.

- (1) Strane će tesno saradivati direktno ili preko odgovarajućih međunarodnih organizacija, u izradi i sprovođenju akcionih programa.
- (2) Strane će razvijati mehanizme delovanja, posebno na nacionalnim i nivoima oblasti, kako bi osigurale najcelovitiju moguću koordinaciju među razvijenim zemljama Stranama, zemljama u razvoju Stranama i odgovarajućim međuvladinim i nevladinim organizacijama radi izbegavanja dupliranja, usaglasile intervencije i pristupe i maksimalno povećale efikasnost u pomoći. U ugroženim zemljama u razvoju, Stranama, prioritet će se dati međunarodnoj koordinaciji aktivnosti koje se odnose na međunarodnu saradnju, u cilju maksimalno efikasnog korišćenja prirodnih resursa, obezbeđivanja efikasne pomoći, i lakšeg sprovođenja nacionalnih akcionih programa i prioriteta iz ove Konvencije.

SPROVOĐENJE REGIONALNIH PRILOGA

Član 15.

Elementi koji će biti uključeni u akcione programe biće izabrani i prilagođeni socijalno-ekonomskim, geografskim i klimatskim faktorima koji su primenjivi u ugroženim zemljama Stranama ili regionima, kao i na njihovim nivoima razvoja. Smernice za pripremu akcionih programa i njihov tačan cilj i sadržaj za pojedine subregione i regione postavljeni su u sprovođenju regionalnih priloga.

Odeljak 2

TEHNIČKA I NAUČNA SARADNJA

SAKUPLJANJE, ANALIZA I RAZMENA INFORMACIJA

Član 16.

Strane su saglasne, prema svojim sposobnostima, da integrišu i da koordiniraju sakupljanje, analizu i razmenu odgovarajućih kratkoročnih i dugoročnih podataka i informacija, kako bi se osiguralo sistematsko osmatranje degradacije zemljišta u ugroženim regionima i bolje razumeli i procenili procesi i efekti suše i dezertifikacije. Zahvaljujući tome biće ostvareno, između ostalog, rano upozoravanje i planiranje unapred, za periode nepovoljnih klimatskih promena, u obliku prilagođenom za praktičnu primenu od strane korisnika na svim nivoima, uključujući posebno lokalno stanovništvo. U tom cilju, oni će, po potrebi:

- (a) olakšati i jačati funkcionisanje globalne mreže institucija i službi za sakupljanje, analizu i razmenu informacija, kao i za sistematsko osmatranje na svim nivoima, koji će, naročito da :
  - (I) teže da primene uporedne standarde i sisteme;
  - (II) sadrže odgovarajuće podatke i stanice, uključujući i udaljena područja;
  - (III) primenjuju i šire moderne tehnologije za prikupljanje, prenošenje i procenu podataka o degradaciji zemljišta; i
  - (IV) uže povezuju nacionalne, subregionalne i regionalne baze podataka i informacione centre sa globalnim informativnim izvorima;
- (b) obezbediti da sakupljanje, analiza i razmena informacija bude upućena potrebama lokalne zajednice i nadležnih organa, u cilju rešavanja konkretnih problema, i da lokalne zajednice budu uključene u ove aktivnosti;
- (v) podržati i dalje razvijati bilateralne i multilateralne programe i projekte usmerene ka definisanju, izvršavanju, proceni i finansiranju sakupljanja, analizu i razmenu podataka i informacija, uključujući između ostalog, objedinjene komplete prikupljenih fizičkih, bioloških, socijalnih i ekonomskih pokazatelja;
- (g) u punoj meri koristiti stručnost nadležnih međuvladinih i nevladinih organizacija posebno radi distribucije odgovarajućih informacija i iskustava među ciljnim grupama u različitim regionima;
- (d) istaći važnost prikupljanja, analizi i razmeni socijalno-ekonomskih podataka, kao i njihovo povezivanje sa fizičkim i biološkim podacima;
- (đ) vršiti razmenu i omogućiti potpun, otvoren i brz pristup informacijama iz svih javno dostupnih izvora relevantnih u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše; i
- (e) s obzirom na svoje odgovarajuće nacionalno zakonodavstvo i/ili politiku da razmenjuju informacije o lokalnim i tradicionalnim znanjima, osiguravajući prikladnu zaštitu i korist proizašlih iz njih, na pravednoj osnovi i pod zajednički dogovorenim uslovima prema zainteresovanom lokalnom stanovništvu.

ISTRAŽIVANJE I RAZVOJ

Član 17.

- (1) Strane se obavezuju, prema svojim sposobnostima, da unaprede tehničku i naučnu saradnju u oblastima u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše preko odgovarajućih nacionalnih, subregionalnih, regionalnih i međunarodnih institucija. U tom cilju one pružaju podršku istraživačkom radu koji:
  - (a) doprinosi boljem poznavanju procesa koji vode ka dezertifikaciji i suši, kao i njihov uticaj, razlike između uzročnih činilaca, kako prirodnih, tako i ljudskih u cilju borbe protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše, i postizanja uspješnije produktivnosti, kao i održivog korišćenja i upravljanja prirodnim resursima;
  - (b) odgovara dobro definisanim ciljevima, koji se odnose na specifične potrebe lokalnog stanovništva i vode identifikaciji i sprovođenju rešenja koja poboljšavaju životni standard ljudi na ugroženim područjima;
  - (v) štiti, objedinjuje, povećava i potvrđuje tradicionalna i lokalna znanja, veštinu i prakse, obezbeđuje saglasno njihovom nacionalnom zakonodavstvu i/ili politici da nosioci tih znanja imaju neposrednu korist na pravednoj osnovi i pod uzajamno prihvatljivim uslovima od svake komercijalne upotrebe ili bilo kog tehničkog razvoja proizašlog iz tog znanja;
  - (g) razvija i jača nacionalne, subregionalne i regionalne sposobnosti istraživača u ugroženim zemljama u razvoju Stranama, posebno u Africi, uključujući i razvijanje lokalnih znanja i jačanje potrebnih kapaciteta, posebno u zemljama slabe istraživačke osnove, pri čemu će se posebna pažnja obratiti učestvovanju multidisciplinarnih i socijalno-ekonomskih istraživanja;
  - (d) uzima u obzir, tamo gde je to moguće, uzajamnu povezanost između siromaštva, migracija izazvanih ekološkim faktorima i dezertifikacijom;
  - (đ) stimuliše sprovođenje zajedničkih istraživačkih programa između nacionalnih, subregionalnih, regionalnih i međunarodnih istraživačkih organizacija, podjednako u javnim, i privatnim sektorima u cilju unapređivanja savršenijih, prihvatljivih po ceni koštanja i dostupnih tehnologija za održivi razvoj na bazi efikasnog učešća lokalnog stanovništva i zajednica; i
  - (e) povećava vodene resurse u ugroženim oblastima, uz pomoć, između ostalog, postupka zasejavanja oblaka radi stimulacije padavina.
- (2) Prioritetni pravci istraživanja za posebne regione i subregione koji odražavaju različite lokalne uslove, trebalo bi biti uključeni u akcione programe. Konferencija Strana revidiraće periodično prioritetna istraživanja na predlog Odbora za nauku i tehnologiju.

TRANSFER, STICANJE, ADAPTACIJA I RAZVOJ TEHNOLOGIJA

Član 18.

- (1) Strane se obavezuju, kako je zajednički dogovoreno i u skladu sa njihovim nacionalnim zakonodavstvom i/ili politikama, da unaprede, finansiraju i/ili olakšaju finansiranje transfera, sticanja, adaptacije i razvoja ekološki čistih, ekonomski pouzdanih i socijalno prihvatljivih tehnologija odgovarajućih za borbu protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posledica suše radi postizanja ciljeva

održivog razvoja u ugroženim oblastima. Takva saradnja će se ostvarivati na bilateralnoj i multilateralnoj osnovi, po potrebi, uz potpuno korišćenje stručnosti međuvladinih i nevladinih organizacija. Strane će, naročito:

- (a) potpuno iskoristiti odgovarajuće postojeće nacionalne, subregionalne, regionalne i međunarodne informacione sisteme i koordinaciono-informacione mehanizme radi distribucije informacija o postojećim tehnologijama, njihovim izvorima, rizicima u životnoj sredini i o osnovnim uslovima pod kojima isti mogu da se steknu;
  - (b) olakšati pristup posebno ugroženim zemljama u razvoju Stranama, pod povoljnim uslovima, uz povlastice i ustupanje na osnovu uzajamnog dogovora, posebno uzimajući u obzir zaštitu prava intelektualne svojine, najprihvatljivijim tehnologijama za praktičnu primenu za specifične potrebe lokalnog stanovništva, posvećujući posebnu pažnju socijalnom, kulturnom, ekonomskom, i ekološkom uticaju takve tehnologije;
  - (v) olakšati tehnološku saradnju između ugroženih zemalja Strana kroz finansijsku pomoć ili druga odgovarajuća sredstva;
  - (g) proširivati tehnološku saradnju među ugroženim zemljama u razvoju Stranama, uključujući, po potrebi i zajednička ulaganja, posebno u sektorima koji doprinose stvaranju alternativnih izvora sredstava za egzistenciju; i
  - (d) preduzimati odgovarajuće mere u stvaranju uslova na domaćem tržištu i finansijskom ili drugom podsticaju koji doprinose razvoju, transferu, sticanju i prilagođavanju odgovarajućim tehnologijama, znanjima, veštinama i praksi uključujući i mere radi obezbeđivanja adekvatne i efikasne zaštite prava intelektualne svojine.
- (2) Strane će u skladu sa njihovim odgovarajućim mogućnostima koje podležu njihovom nacionalnom zakonodavstvu i/ili politici štiti, unaprediti i primeniti posebno odgovarajuću tradicionalnu i lokalnu tehnologiju, znanje, veštinu i praksu i u tom cilju one se obavezuju da:
- (a) sačine predlog takvih tehnologija, znanja, veština i prakse i njihovih potencijalnih upotreba uz učešće lokalnog stanovništva, i šire takve informacije, po potrebi, u saradnji sa odgovarajućim međuvladinim i nevladinim organizacijama;
  - (b) obezbede da takve tehnologije, znanja, veštine i praksa budu odgovarajući zaštićene i da lokalno stanovništvo ima direktnu korist, na pravednoj osnovi i kao što je zajednički dogovoreno, od svakog komercijalnog korišćenja ili bilo kakvog tehničkog razvoja na toj osnovi;
  - (v) podstiču i aktivno podržavaju usavršavanje i distribuciju takvih tehnologija, znanja, veština i prakse ili razvoj novih tehnologija koje se razrađuju na toj osnovi; i
  - (g) olakšaju, po potrebi, prilagođavanje takvih tehnologija, znanja, veština i prakse radi šire upotrebe, i po potrebi, integrisati ih sa savremenom tehnologijom.

Odeljak 3

MERE PODRŠKE

PODIZANJE KAPACITETA, OBRAZOVANJE I JAVNA SVEST

Član 19.

- (1) Strane prepoznaju značaj podizanja kapaciteta-odnosno, razvoj institucija, obuke i razvoja nadležnih lokalnih i nacionalnih kapaciteta – u naporima u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše. One će unaprediti, po potrebi, podizanje kapaciteta:
  - (a) kroz puno učešće lokalnog stanovništva na svim nivoima, posebno na lokalnom nivou, posebno žena i omladine, uz saradnju sa nevladinim i lokalnim organizacijama;
  - (b) jačanjem kapaciteta obuke i istraživanja na nacionalnom nivou u oblasti dezertifikacije i suše;
  - (v) osnivanjem i/ili jačanjem podrške i dodatnim službama za efikasno širenje odgovarajućih tehnoloških metoda i tehnika, i obrazovanjem terenskih službenika i članova seoskih organizacija za učešće u pristupima za očuvanje i održivo korišćenje prirodnih resursa;
  - (g) podpomažući primenu i širenje znanja, veština i prakse lokalnog stanovništva u okviru programa tehničke saradnje, gde god je to moguće;
  - (d) prilagođavanjem, gde je to potrebno, odgovarajućih čistih tehnologija i tradicionalnih seoskih i poljoprivrednih metoda savremenim socijalno-ekonomskim uslovima;
  - (đ) obezbeđivanjem odgovarajuće obuke i tehnologije u vezi sa iskorišćavanjem alternativnih izvora energije, naročito obnovljivih izvora energije, u cilju smanjenja zavisnosti od drveta za ogrev;
  - (e) kroz saradnju, kao što je zajednički dogovoreno, za jačanje kapaciteta ugroženih zemalja u razvoju Strana da razvijaju i sprovode programe u oblasti prikupljanja, analize i razmene informacija u skladu sa članom 16.;
  - (ž) kroz inovativne razvoje za jačanje alternativnih izvora sredstava za život, uključujući i sticanje novih veština;
  - (z) obukom donosioca odluka, rukovodioca i osoblja koje je odgovorno za prikupljanje i analizu podataka za širenje i korišćenje informacija o ranoj najavi suše i za proizvodnju hrane;
  - (i) efikasnijim delovanjem postojećih nacionalnih institucija i pravnih okvira, gde je potrebno, i stvaranjem novih, zajedno s jačanjem strateškog planiranja i upravljanja; i
  - (j) korišćenjem programa razmene posetilaca radi podizanja kapaciteta u ugroženim zemalja Strana, kroz dugoročni interaktivni proces učenja i istraživanja;
- (2) Ugrožene zemlje u razvoju Strane, će sprovoditi, po potrebi, interdisciplinarni pregled raspoloživih kapaciteta i sredstava na lokalnom i nacionalnom nivou i mogućnosti za njihovo jačanje, u saradnji sa drugim zainteresovanim Stranama i nadležnim međuvladinim i nevladinim organizacijama.

- (3) Učesnici će međusobno sarađivati i preko nadležnih međuvladinih organizacija, kao i sa nevladinim organizacijama u preuzimanju i podržavanju javne svesti i programima obrazovanja u ugroženim i, gde je važno, neugroženim zemljama Stranama, da bi potpomogli dublje razumevanje o uzrocima i dejstvima dezertifikacije i suše i važnost postizanja ciljeva ove Konvencije. U tom cilju, one će:
- (a) sprovesti kampanje za opštu javnu svest;
  - (b) unaprediti stalni pristup javnosti odgovarajućim informacijama, i šire učešće javnosti u aktivnostima obuke i javne svesti;
  - (v) podsticati osnivanje udruženja koja doprinose javnoj svesti;
  - (g) razvijati i razmenjivati materijale o obrazovanju i javnoj svesti, gde je moguće na domaćem jeziku, razmenjivati i druge stručnjake da obučavaju osoblje u ugroženim zemeljama u razvoju Stranama za sprovođenje odgovarajućeg programa obrazovanja svesti i puno korišćenje obrazovnih materijala, kojima raspolažu nadležni međunarodni organi;
  - (d) proceniti potrebu obrazovanja u ugroženim oblastima, izraditi prikladne školske programe i proširiti, gde je potrebno, naučno obrazovanje i pismenost odraslih, i mogućnosti za sve, posebno za devojke i žene, u definisanju, očuvanja i trajnog korišćenja prirodnih resursa ugroženih područja; i
  - (đ) razvijati interdisciplinarnе programe učešća koji uključuju svest o dezertifikaciji i suši u sistem obrazovanja i u neformalne, dopisne i praktične obrazovne programe odraslih.
- (4) Konferencija Strana će organizovati i/ili učvrstiti mrežu regionalnih obrazovnih i trening centara u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše. Te mreže će biti koordinisane od strane jedne osnovane ili imenovane institucije u tu svrhu, da bi se osposobilo naučno, tehničko i rukovodeće osoblje i jačale postojeće institucije odgovorne za obrazovanje i školovanje u ugroženim zemalja Stranama, po potrebi, u pogledu harmonizacije programa i organizovanja razmene iskustava među njima. Ove mreže će usko sarađivati sa odgovarajućim međuvladinim i nevladinim organizacijama da bi se izbeglo dupliranje napora.

IZVORI FINANSIRANJA

Član 20.

- (1) Zbog centralnog značaja finansiranja za postizanje cilja Konvencije, Strane će, u granicama svojih mogućnosti, ulagati sve napore kako bi obezbedila odgovarajuća finansijska sredstva za programe u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše.
- (2) U vezi s tim, razvijene zemlje Strane, dajući prioritet ugroženim zemljama Afrike i ne ignorišući pri tom ugrožene zemlje u razvoju Strane iz drugih regiona, u skladu sa članom 7., obavezuju se da:
- (a) mobilizuju znatna finansijska sredstva, uključujući i donacije i povlašćene kredite, kako bi podržali sprovođenje programa u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše;
  - (b) sprovode mobilizaciju adekvatnih, blagovremenih i predvidivih finansijskih izvora, uključujući nova i dodatna finansiranja iz Globalnog fonda za zaštitu životne sredine za pokriće dodatnih izdataka za one aktivnosti koje se tiču

dezertifikacije i koja odgovaraju njegovim četiri centralnim oblastima, u skladu sa odgovarajućim odlukama Instrumenta o osnivanju Globalnog fonda za zaštitu životne sredine;

- (v) olakšaju transfer tehnologije, znanja i veštine pomoću međunarodne saradnje; i
  - (g) istraže u saradnji sa ugroženim zemljama u razvoju Stranama nove metode i inicijative za mobilizaciju i usmeravanje sredstava, uključujući i fondacije, nevladine organizacije i druge entitete privatnog sektora, posebno zamenu duga i druga inovacijska sredstva koja povećavaju finansiranje za smanjenje spoljnog duga ugroženih zemalja u razvoju Strana, posebno onih u Africi.
- (3) Ugrožene zemlje u razvoju Strane, u okvirima svojih mogućnosti, obavezuju se da mobilišu adekvatna finansijska sredstva za ostvarenje svojih nacionalnih akcionih programa.
- (4) Pri mobilisanju finansijskih izvora Strane teže da u potpunosti iskoriste i kontinuirano kvalitativno usavrše sve nacionalne, bilateralne i multilateralne izvore i mehanizame finansiranja, koristeći konzorcijume, zajedničke programe i paralelna finansiranja i traženjem i uključivanjem finansijskih izvora i mehanizama iz privatnog sektora, uključujući i nevladine organizacije. Sa tim ciljem Strane će u potpunosti koristiti operativne mehanizme, razvijene u skladu sa članom 14.
- (5) U cilju mobilisanja finansijskih sredstava, koji su potrebni ugroženim zemljama u razvoju Stranama za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše, Strane će:
- (a) racionalizovati i ojačati upravljanje već dodeljenim sredstvima za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše, njihovim efikasnim iskorišćavanjem, procenjujući njihovu uspešnost i nedostatke, uklanjajući prepreke na putu njihovog efikasnog iskorišćavanja i, gde je potrebno, preorijentaciju programa u pogledu integrisanog dugoročnog pristupa, usvojenog u skladu sa ovom Konvencijom;
  - (b) dati dužnu prednost i pažnju u okviru rukovodećih organa multilateralnih finansijskih institucija, sredstava, uključujući regionalne banke za razvoj i fondove, u pomoći ugroženim zemljama u razvoju Stranama, posebno onima u Africi, u aktivnostima koje prethode sprovođenju Konvencije, posebno akcionih programa koji se sprovode u okvirima sprovođenja regionalnih priloga; i
  - (v) proučavati načine kojima se može učvrstiti regionalna i subregionalna saradnja podrške u naporima koji se preduzimaju na nacionalnom nivou.
- (6) Druge Strane su ohrabrene da obezbede, na dobrovoljnoj osnovi, znanje, veštine i tehnike, koje se odnose na dezertifikaciju i/ili finansijske izvore za ugrožene zemlje u razvoju Strane.
- (7) Potpuno sprovođenje obaveza Konvencije ugroženih zemalja u razvoju Strana, posebno onih u Africi, biće uveliko olakšano izvršavanjem obaveza Konvencije od strane razvijenih zemalja Strana, uključujući i posebne obaveze koje se tiču finansijskih izvora i prenosa tehnologije. U izvršenju svojih obaveza, razvijene zemlje Strane trebaju potpuno uzeti u obzir da su ekonomski i socijalni razvoj i iskorenjivanje siromaštva prvi prioriteta zemalja u razvoju Strana, posebno onih u Africi.

FINANSIJSKI MEHANIZMI

Član 21.

- (1) Radi sprovođenja Konvencije, Konferencija Strana unaprediće raspoloživost finansijskih mehanizama i podsticati takve mehanizme da maksimalno povećaju raspoloživost finansiranja za ugrožene zemlje u razvoju Strane, posebno one u Africi. U tom cilju, Konferencija Strana će razmotriti, između ostalog, usvajanje takvih pristupa i politika koje:
  - (a) olakšavaju pribavljanje neophodnih finansijskih sredstava na nacionalnom, subregionalnom, regionalnom i globalnom nivou za aktivnosti koje su u skladu sa važnim odredbama Konvencije;
  - (b) podstiču pristupe finansiranju iz više izvora, mehanizma i sporazuma, i njihove procene u skladu sa članom 20.;
  - (v) dostavljaju na regionalnoj osnovi, zainteresovanim Stranama i odgovarajućim međuvladinim i nevladinim organizacijama informacije o dostupnim izvorima finansiranja i načinu finansiranja kako bi se olakšala njihova saradnja;
  - (g) olakšavaju uspostavljanje, po potrebi, mehanizama, kao što su nacionalni fondovi za borbu protiv dezertifikacije, uključujući i one u kojima učestvuju nevladine organizacije kako bi brzo i efikasno usmeravali finansijska sredstva na lokalnom nivou u ugroženim zemeljama u razvoju Stranama; i
  - (d) jačaju postojeće fondove i finansijske mehanizme na subregionalnom i regionalnom nivou, posebno u Africi, radi pružanja podrške za efikasnije sprovođenje Konvencije.
- (2) Konferencija Strana, će takođe podsticati pružanje podrške, aktivnostima na nacionalnom, subregionalnom i regionalnom nivou koje omogućuju zemljama u razvoju Stranama da izvrše svoje obaveze iz ove Konvencije, preko različitih mehanizama u okviru sistema Ujedinjenih Nacija i preko multilateralnih finansijskih institucija.
- (3) Ugrožene zemlje u razvoju Strane će iskoristiti, i gde je potrebno, osnovati i/ili jačati nacionalne mehanizme koordinacije, integrisane u nacionalne razvojne programe, što bi osiguralo efikasnu upotrebu svih raspoloživih finansijskih izvora. One će takođe koristiti procese učešća, uključujući nevladina udruženja, lokalne grupe i privatni sektor u prikupljanju fondova, izradi i sprovođenju programa i omogućavanju grupama pristup fondovima na lokalnom nivou. Ove aktivnosti mogu se efikasno povećati boljom koordinacijom i fleksibilnim programima.
- (4) Radi povećanja efikasnosti postojećih finansijskih mehanizama osniva se Globalni Mehanizam za unapređenje akcija, koje vode ka mobilizovanju i usmeravanju značajnih finansijskih sredstava, uključujući i prenošenje tehnologije na besplatnoj osnovi i/ili po povlašćenim ili drugim uslovima, zemeljama u razvoju Stranama. Ovaj globalni mehanizam funkcioniše pod rukovodstvom i upravljanjem Konferencije Strana i biće joj odgovoran.
- (5) Konferencija Strana će na svojoj prvoj redovnoj sednici odrediti organizaciju u okviru Globalnog mehanizma. Konferencija Strana i organizacija koja je određena, će usaglašavati uslove za funkcionisanje Globalnog mehanizma kako bi se osiguralo da taj mehanizam, između ostalog:
  - (a) utvrdi i sastavi pregled važnih bilateralnih i multilateralnih programa saradnje, koji su na raspolaganju za sprovođenje Konvencije;

- (b) savetuje, na zahtev, Strane o inovativnim metodama finansiranja i izvorima finansijske pomoći i o poboljšanju koordinacije aktivnosti saradnje na nacionalnom nivou;
  - (v) dostavlja zainteresovanim Stranama i nadležnim međuvladinim i nevladinim organizacijama informacije o postojećim izvorima finansijskih sredstava i odgovarajućih načina finansiranja, da bi se olakšala saradnja među njima; i
  - (g) podnosi referate o svojim aktivnostima Konferenciji Strana, počev od njene druge sednice.
- (6) Konferencija Strana će na svojoj prvoj sednici napraviti odgovarajuće dogovore sa organizacijom u okviru Globalnog mehanizma, za administrativno delovanje takvog mehanizma, sklapajući do mogućeg obima na osnovu postojećih budžetskih i ljudskih potencijala;
- (7) Konferencija Strana će, na svojoj trećoj redovnoj sednici, revidirati politike, modalitete delovanja i aktivnosti Globalnog mehanizma odgovornog Konferenciji shodno tački 4, uzimajući u obzir odredbe iz člana 7. Na osnovu te revizije, razmotriće i preduzeti potrebne korake.

DEO IV

INSTITUCIJE

KONFERENCIJA STRANA

Član 22.

- (1) Ovim se osniva Konferencija Strana.
- (2) Konferencija Strana je najviši organ Konvencije. Ona u okviru svog mandata donosi odluke, koje su neophodne za unapređenje njenog efikasnog sprovođenja. Ona će naročito:
- (a) redovno pratiti sprovođenje Konvencije i funkcionisanja njenih institucionalnih sporazuma u pogledu dosadašnjih iskustava na nacionalnim, subregionalnim, regionalnim i međunarodnim nivoima i na osnovu razvoja naučnog i tehnološkog znanja;
  - (b) podsticati i olakšati razmenu informacija o merama koje su usvojile Strane i određivati formu i vremenski raspored prenosa informacija u saglasnosti sa članom 26., razmatrati izveštaje i davati preporuke na osnovu njih;
  - (v) osnivati pomoćne organe, koji se smatraju potrebnim za sprovođenje ove Konvencije;
  - (g) pregledavati izveštaje koje joj podnose njeni pomoćni organi i pružati im uputstva;
  - (d) usaglašavati i usvajati, na osnovu konsenzusa, proceduru i finansijska pravila za sebe i za druge pomoćne organe;
  - (đ) usvajati ispravke u Konvenciji u skladu sa članovima 30. i 31.;
  - (e) odobravati program i budžet za svoje aktivnosti i pomoćnih tela, i preduzeti potrebne mere za njihovo finansiranje;
  - (ž) po potrebi, tražiti odgovarajuću saradnju i koristiti se uslugama i informacijama dobijenih od kompetentnih tela ili ustanova, kako nacionalnih tako i međunarodnih, međuvladinih i nevladinih;

- (z) unapređivati i jačati veze sa drugim odgovarajućim konvencijama, izbegavajući pri tome dupliranje truda; i
  - (i) ostvarivati, takođe, i druge funkcije koje mogu biti neophodne za postizanje ciljeva Konvencije.
- (3) Konferencija Strana će na svojoj prvoj sednici usvojiti, na osnovu konsenzusa, sopstvenu proceduru koja će uključivati proceduru za donošenja odluka po pitanjima koja nisu predviđena u ovoj Konvenciji. U takvim procedurama može se zahtevati specifična većina koja je potrebna za donošenje konkretnih odluka.
  - (4) Prvu sednicu Konferencije Strana saziva Privremeni Sekretarijat prema članu 35. a održaće se ne kasnije od godine dana nakon datuma stupanja na snagu ove Konvencije. Druga, treća i četvrta redovna sednica će biti godišnje održane, a kasnije redovne sednice će biti održane svake druge godine, ako Konferencija Strana ne odluči drugačije.
  - (5) Vanredne sednice Konferencije Strana će biti održane ako tako odluči Konferencija Strana na redovnim sednicama ili na osnovu pismenog zahteva bilo koje od Strana i to u roku od tri meseca pošto Stalni sekretarijat obavesti o tom zahtevu Strana, podržan od najmanje jedne trećine ukupnog broja Strana.
  - (6) Na svakoj redovnoj sednici Konferencija Strana će birati Predsedništvo. Struktura i funkcije Predsedništva biće određeni u proceduri. Pri imenovanju Predsedništva dužna pažnja obratiće se potrebi da se osigura pravična geografska podela i adekvatna zastupljenost ugroženih zemalja Strana, posebno onih u Africi.
  - (7) Organizacija Ujedinjenih nacija, njene specijalizovane organizacije, a isto tako i bilo koja država članica tih organizacija ili bilo koji posmatrač pri njima koji nije Strana Konvencije, može prisustovati sednici Konferencije Strana u svojstvu posmatrača. Bilo koji organ ili bilo koja ustanova, bilo da je nacionalna ili međunarodna, vladina ili nevladina, koja je kvalifikovana za probleme koje obuhvata ova Konvencija, te koja je obavestila Stalni sekretarijat o svojoj želji da bude prisutna na sednici Konferencija Strana u svojstvu posmatrača, može dobiti dozvolu za učešće u njoj, osim ako protiv toga ne pravi prigovor najmanje jedna trećina prisutnih Strana. Dozvola i učešće posmatrača regulišu se procedurom koja je usvojena od Konferencije Strana.
  - (8) Konferencija Strana može se obratiti molbom nadležnim nacionalnim i međunarodnim organizacijama, koje raspolazu odgovarajućim stručnim znanjem da joj daju informacije, koje se odnose na član 16. tačka (e), član 17. tačka 1 (v), član 18. tačka 2 (b).

STALNI SEKRETARIJAT

Član 23.

- (1) Ovim se osniva Stalni Sekretarijat.
- (2) Stalni Sekretarijat vrši sledeće funkcije:
  - (a) organizuje sednice Konferencije Strana i njenih pomoćnih organa, koji se osnivaju u skladu sa Konvencijom i pružaju im neophodne usluge;
  - (b) prikuplja i prosleđuje dostavljene izveštaje;
  - (v) olakšava pomoć, na zahtev ugroženih zemalja u razvoju Strana, a posebno onih u Africi, u prikupljanju i davanju informacija koje zahteva Konvencija;
  - (g) koordinira svoje aktivnosti sa sekretarijatima drugih važnih međunarodnih organa i konvencija;

- (d) uvodi, pod rukovodstvom Konferencije Strana, takve administrativne i ugovorne sporazume koji mogu biti potrebni za efikasno izvršenje njene funkcije;
  - (đ) priprema izveštaje o izvršavanju zadataka u skladu sa ovom Konvencijom i dostavlja Konferenciji Strana; i
  - (e) izvršava bilo kakve druge funkcije sekretarijata koje može odrediti Konferencija Strana.
- (3) Konferencija Strana na svojoj prvoj sednici imenuje Stalni Sekretarijat i priprema mere za njegovo funkcionisanje.

ODBOR ZA NAUKU I TEHNOLOGIJU

Član 24.

- (1) Ovim se osniva Odbor za nauku i tehnologiju u svojstvu pomoćnog organa.
- (2) Konferencije Strana sa zadatkom da dostavlja informacije i konsultacije o naučno-tehničkim pitanjima koja se odnose na borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše. Sednice ovog Odbora sprovode se zajedno sa redovnim sednicama Konferencije Strana koje su multidisciplinarnog karaktera i otvorene za učešće svih Strana. U njegov sastav ulaze predstavnici vlada, koji su kompetentni i stručni u odgovarajućim oblastima znanja. Konferencija Strana će na svojoj prvoj sednici doneti odluku o aktivnostima Odbora.
- (3) Konferencija Strana sastavlja i vodi evidentni spisak nezavisnih eksperata, koji raspolažu iskustvom i znanjima u odgovarajućim oblastima. Ovaj spisak se sastavlja na osnovu pismenih podnesaka Strana o imenovanju eksperata imajući u vidu potrebe multilateralnog pristupa i široke geografske predstavljenosti.
- (4) Konferencija Strana može, ako je potrebno, imenovati specijalne grupe koje će joj preko Odbora podnositi informacije i konsultacije po specifičnim pitanjima, koja se tiču stanja u oblasti nauke i tehnologije znanja, koja se odnose na borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše. U sastav ovih grupa će ulaziti pojedini eksperti čija su imena uzeta iz spiska, uzimajući u obzir potrebe multidisciplinarnog pristupa i široke geografske zastupljenosti. Ovi eksperti će imati naučna i praktična iskustva i biće postavljeni od Konferencije Strana na preporuku Odbora. Konferencija Strana donosi odluku u odnosu na delokrug poslovanja i uslove rada ovih grupa.

UMREŽAVANJE INSTITUCIJA, AGENCIJA I TELA

Član 25.

- (1) Odbor za nauku i tehnologiju će pod nadzorom Konferencije Strana, doneti mere za ispitivanje i vrednovanje nadležnih postojećih mreža, institucija, agencija i tela koja su voljna da postanu jedinice mreže. Postojanje takvih mreža će pomoći sprovođenje Konvencije.
- (2) Na osnovu rezultata ispitivanja i ocenjivanja, prema tački 1, Odbor za nauku i tehnologiju će pripremiti preporuke Konferenciji Strana o načinima i sredstvima o jačanju jedinica mreža na lokalnom, nacionalnom i drugim nivoima u pogledu iznošenja tematskih potreba, o kojima se govori u članovima 16. do 19. Konvencije.
- (3) Uzimajući u obzir ove preporuke Konferencija Strana će:

- (a) odrediti nacionalne, subregionalne, regionalne i međunarodne jedinice, koje su najprikladnije za umrežavanje i preporučiti operativne procedure, te vremenski okvir za njih; i
- (b) odrediti jedinice koji najviše odgovaraju za unapređivanje i jačanje ovakve mreže na svim nivoima.

D E O V

PROCEDURE

DOSTAVLJANJE INFORMACIJA

Član 26.

- (1) Svaka Strana, na redovnim sednicama, preko Stalnog Sekretarijata će podnositi Konferenciji Strana na razmatranje izveštaje o merama koje je preduzela za sprovođenje Konvencije. Konferencija Strana će odrediti vremenski raspored za podnošenje i format takvih izveštaja.
- (2) Ugrožene zemlje-Strane će podnositi opis strategija koje su određene članom 5. i opis bitnih informacija o njihovom sprovođenju.
- (3) Ugrožene zemlje-Strane će, koje sprovode akcione programe prema članovima 9. do 15. podnositi detaljan opis programa njihovog sprovođenja.
- (4) Bilo koja grupa iz ugroženih zemalja-Strana može se dogovarati o zajedničkim merama preduzetim na subregionalnom i/ili regionalnom nivou u okviru akcionih programa.
- (5) Razvijene zemlje-Strane podnose izveštaje o preduzetim merama za pružanje pomoći u pripremi i sprovođenju akcionih programa uključujući i informaciju o finansijskim sredstvima, koje su obezbedile ili obezbeđuju saglasno sa ovom Konvencijom.
- (6) Dostavljene informacije prema tačkama 1 do 4 Stalni sekretarijat će proslediti što je pre moguće Konferenciji Strana i svim nadležnim pomoćnim telima.
- (7) Konferencija Strana će na zahtev omogućiti davanje tehničke i finansijske pomoći ugroženim zemalja u razvoju-Stranama, naročito onima u Africi, u prikupljanju i dostavljanju informacija skladno s ovim članom, kao i u određivanju tehničkih i finansijskih potreba za akcione programe.

MERE ZA REŠAVANJE PITANJA SPROVOĐENJA

Član 27.

Konferencija Strana će razmatrati i usvajati procedure i institucionalne mehanizme za rešavanje pitanja koja se mogu pojaviti u pogledu sprovođenja ove Konvencije.

REŠAVANJE SPOROVA

Član 28.

- (1) Strane će regulisati bilo kakve sporove među njima, koji se tiču tumačenja ili primene Konvencije, putem pregovora, ili drugim mirnim sredstvima po svom izboru.

- (2) Pri ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju Konvenciji u bilo koje vreme posle tog, Strana, koja nije regionalna organizacija za ekonomske integracije, može podneti Depozitaru u pismenoj formi izjavu o tome da u bilo kom sporu u odnosu na tumačenje ili primenu Konvencije priznaje kao obavezujuće jedno ili oba sledeća sredstva rešavanja spora u odnosima sa Stranama koje prihvataju istu obavezu:
  - (a) arbitražu u skladu sa procedurama koje je prihvatila Konferencija Strana u obliku priloga u što je moguće kraćem roku;
  - (b) prenošenje spora Međunarodnom sudu pravde.
- (3) Strana koja predstavlja regionalnu organizaciju za ekonomske integracije može napraviti izjavu s istim smislom vezano za arbitražu, a u skladu sa procedurom prema tački 2 (a).
- (4) Izjava, sastavljena u skladu sa tačkom 2, ostaje na snazi do isteka roka njenog važenja u saglasnosti sa njenim uslovima ili u toku tri meseca pošto je pismeno obaveštenje o njenom opozivu bilo dato na čuvanje Depozitaru.
- (5) Isticanje roka važenja izjave, obaveštenje o njegovom opozivu ili nove izjave ni na koji način neće uticati na postupke koji su u toku pred arbitražom ili Međunarodnim sudom pravde, osim ako se strane spora ne dogovore drugačije.
- (6) Ako Strane u sporu nisu prihvatile istu ili bilo koju proceduru u saglasnosti sa tačkom 2, ili ako nisu uspele da reše svoj spor u roku od isteka dvanaest meseci posle obaveštenja poslatog od jedne Strane drugoj Strani o tome da među njima postoji spor, taj spor će biti poslat na pomirenje na zahtev bilo koje od Strana, u skladu s postupkom koji će Konferencija Strana usvojiti u obliku priloga što je pre moguće.

STATUS PRILOGA

Član 29.

- (1) Prilozi predstavljaju sastavni deo ove Konvencije i, dok se ne predvidi drugačije, bilo koje pozivanje na ovu Konvenciju isto tako znači i poziv na njene priloge.
- (2) Strane će tumačiti odredbe priloga na način koji odgovara njihovim pravima i obavezama koje proističu iz članstva ove Konvencije.

IZMENE U KONVENCIJI

Član 30.

- (1) Bilo koja Strana može predlagati izmene u Konvenciji.
- (2) Izmene u Konvenciji će se prihvatati na redovnoj sednici Konferencije Strana. Stalni Sekretarijat upućuje Stranama tekst bilo koje izmene koja se predlaže najmanje šest meseci pre zasedanja, na kome se predlaže da se one prihvate. Stalni Sekretarijat će takođe dostaviti predložene izmene potpisnicama Konvencije.
- (3) Strane će uložiti sve napore da konsenzusom postignu saglasnost za bilo koju izmenu u Konvenciji. Ako su sve mogućnosti za postizanje konsenzusa iskorišćene, a saglasnost nije postignuta, izmena će se, u zadnjem pokušaju, usvojiti dvotrećinskom većinom glasova prisutnih Strana koji glasaju na sastanku. Prihvaćene izmene će Stalni Sekretarijat dostaviti Depozitaru, koji će ih dalje dostaviti svim Stranama radi ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja.

- (4) Instrumenti o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju izmene predaju se na čuvanje Depozitaru. Izmena prihvaćena u skladu sa tačkom 3, stupa na snagu za one Strane koje su je prihvatile, devedesetog dana od dana dobijanja Depozitara dokumenta o ratifikovanju, prihvatanju, odobrenju ili priključenju od najmanje dve trećine Strana Konvencije, koje su bile Strane u trenutku prihvatanja izmene.
- (5) Ispravka stupa na snagu za bilo koju drugu Stranu devedeseti dan posle predaje od Strane na čuvanje Depozitaru svog dokumenta o ratifikovanju, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju navedene ispravke ili pristupanju pomenutoj izmeni.
- (6) U smislu ovog člana i člana 31. termin "Strane prisutne i učesnice u glasanju" označava Strane koje su prisustvovala i glasale "za" ili "protiv".

PRIHVATANJE I IZMENA PRILOGA

Član 31.

- (1) Bilo koji dodatni prilog uz Konvenciju i bilo koja ispravka uz bilo koji prilog predlažu se i prihvataju u skladu sa procedurom unošenja ispravki u Konvenciju, koja je iznesena u članu 30. s tim što, kod prihvatanja dopunskog priloga o regionalnom sprovođenju, ili ispravke priloga o bilo kom regionalnom sprovođenju, predviđena većina u skladu sa članom će uključiti dvo-trećinsku većinu glasova Strana prisutnih koji su glasali iz odgovarajućeg regiona. Usvajanje ili izmene priloga Depozitar će dostaviti svim Stranama.
- (2) Prilog prihvaćen u skladu sa tačkom 1 osim dopunskih priloga o regionalnom sprovođenju, ili ispravku uz priloge, stupaju na snagu za sve Strane posle šest meseci od dana kada je Depozitar dostavio tim Stranama saopštenje o prihvatanju takvog priloga ili takve izmene, sa izuzetkom onih Strana koje su u trajanju tog perioda obavestili u pismenoj formi Depozitara o svom neprihvatanju takvog priloga ili izmene. Takav prilog ili izmena stupaju na snagu za Strane koje opozivaju svoje obaveštenje o neprihvatanju, devedeseti dan posle datuma kada je Depozitar primio saopštenje o opozivu takvog saopštenja.
- (3) Bilo koji dopunski prilog o regionalnom sprovođenju ili bilo koja ispravka uz njega, koji su bili primljeni u skladu sa tačkom 1, stupaju na snagu za sve Strane šest meseci posle datuma upućivanja od strane Depozitara takvim Stranama saopštenja o prihvatanju takvog priloga ili izmene osim, u odnosu prema:
  - (a) bilo kojoj Strani koja je u trajanju takvog šestomesečnog perioda obavestila Depozitara u pismenoj formi o svom neprihvatanju takvog dopunskog priloga o regionalnom sprovođenju ili izmene uz njega i u tom slučaju takav prilog ili izmene stupaju na snagu za Strane, koje opozovu svoje obaveštenje o neprihvatanju, devedeseti dan posle dana kada je Depozitar dobio saopštenje o opozivu takvog obaveštenja; i
  - (b) bilo koja Strana, koja je podnela izjavu u odnosu na dopunske priloge o regionalnom sprovođenju ili izmene uz nju u skladu sa tačkom 4 člana 34., u tom slučaju takav prilog ili izmena uz njega stupa na snagu za takvu Stranu devedeseti dan posle datuma predaje na čuvanje Depozitaru svog instrumenta o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju u vezi sa takvim prilogom ili izmenom.
- (4) Ako prihvaćeni prilozima ili izmene priloga uključuje izmene Konvencije, takav prilog ili izmena priloga neće stupati na snagu dok ne stupa na snagu izmena Konvencije.

PRAVO GLASA

Član 32.

- (1) Sa izuzetkom, koji je predviđen u tački 2, svaka Strana Konvencije ima pravo na jedan glas.
- (2) Regionalne organizacije za ekonomske integracije, u pitanjima koja su u okviru njihove nadležnosti, ostvaruju svoje pravo da glasaju sa brojem glasova koji odgovara broju njihovih država članica koje su Strane ove Konvencije. Takve organizacije ne ostvaruju svoje pravo glasa, ako bila koja od njihovih država članica ostvaruje svoje pravo glasa i obrnuto.

D E O VI

ZAKLJUČNE ODREDBE

POTPISIVANJE

Član 33.

Ova Konvencija biće otvorena za potpisivanje državama članicama Organizacije Ujedinjenih nacija ili bilo kojoj njenoj specijalizovanoj organizaciji ili Stranama Statuta Međunarodnog suda i regionalnim organizacijama za ekonomske integracije u Parizu od 14. do 15. oktobra 1994. godine. Ona ostaje otvorena za potpisivanje, posle toga, u sedištu Organizacije Ujedinjenih nacija u Njujorku do 13. oktobra 1995. godine.

RATIFIKOVANJE, PRIHVATANJE ODOBRANJE I PRISTUPANJE

Član 34.

- (1) Konvencija podleže ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju od strane država ili regionalnih organizacija za ekonomske integracije. Ona će biti otvorena za pristupanje naredni dan posle datuma kad se zatvara za potpisivanje. Instrumenti o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju predaju se na čuvanje Depozitaru.
- (2) Bilo koja regionalna organizacija za ekonomske integracije, koja postaje Strana Konvencije, pri čemu ni jedna od njenih država članica ne predstavlja Stranu, vezana je svim obavezama koje proističu iz Konvencije. U slučaju kada jedna ili više država članica takve organizacije, takođe, predstavljaju Strane, ove organizacije i njene države članice donose odluke u odnosu na svoje odgovarajuće obaveze na izvršenju svojih obaveza, koje proističu iz Konvencije. U takvim slučajevima organizacija i države članice ne mogu istovremeno ostvariti prava koja proističu iz Konvencije.
- (3) U svojim instrumentima o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, regionalne organizacije za ekonomske integracije daju saopštenja o stepenu svoje kompetencije po pitanjima koja reguliše Konvencija. One će, takođe bez odlaganja obavestavati Depozitara, koji sa svoje strane obavestava Strane o bilo kakvoj suštinskoj izmeni stepena njihove kompetencije.
- (4) U svom instrumentu o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, bilo koja Strana može da izjavi, u odnosu na to, bilo kakav dopunski prilog o regionalnom sprovođenju ili bilo koja ispravka priloga o bilo kom regionalnom sprovođenju, koji će stupiti na snagu tek posle predaje na čuvanje njihovog dokumenta o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju.

PRIVREMENI SPORAZUMI

Član 35.

Sekretarske funkcije prema članu 23., na privremenoj osnovi, sprovodiće Sekretarijat koji je osnovala Opšta Skupština Ujedinjenih nacija rezolucijom 47/188 od 22. decembra 1992. godine, sve do završetka prve sednice Konferencije Strana.

STUPANJE NA SNAGU

Član 36.

- (1) Konvencija stupa na snagu devedesetog dana posle predaje na čuvanje pedesetog dokumenata o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju.
- (2) Za svaku državu ili regionalnu organizaciju za ekonomske integracije, koje Konvenciju ratifikuju, prihvate, odobre, ili pristupe Konvenciji posle predaje na čuvanje pedesetog dokumenta o ratifikovanju, prihvatanju, odobravanju ili pristupanju, Konvencija stupa na snagu devedesetog dana posle predaje na čuvanje od strane te države ili takve regionalne organizacije za ekonomske integracije.
- (3) U smislu tačke 1 i 2, svaki instrument koji je predala na čuvanje regionalna organizacija za ekonomske integracije, neće važiti kao dopunski onim koje su predale države članice te organizacije.

IZUZIMANJE

Član 37.

Nikakva izuzimanja se ne dopuštaju prema ovoj Konvenciji.

ISTUPANJE

Član 38.

- (1) U bilo koje vreme po isteku tri godine od dana stupanja Konvencije na snagu za Stranu, ta Strana učesnica može istupiti iz Konvencije, uputivši pismeno saopštenje Depozitaru.
- (2) Bilo koje istupanje stupa na snagu po isteku jedne godine od dana kada je Depozitar dobio saopštenje o istupanju ili nekog kasnijeg datuma, koji može biti naznačen u saopštenju o istupanju.

DEPOZITAR

Član 39.

Funkciju Depozitara Konvencije vrši Generalni sekretar Ujedinjenih nacija.

AUTENTIČNI TEKSTOVI

Član 40.

Orginal ove Konvencije, čiji tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom ili španskom jeziku su podjednako autentični, predaje se na čuvanje Generalnom Sekretaru Ujedinjenih Nacija.

ZA POTVRDU GORE NAVEDENOG niže potpisani, za to propisno ovlašćeni, potpisali su ovu Konvenciju.

URAĐENO u Parizu, sedamnaestog juna hiljadu devetsto devedeset i četvrte godine.

PRILOG I

PRILOG O REGIONALNOM SPROVOĐENJU ZA AFRIKU

PODRUČJE PRIMENE

Član 1.

Ovaj Prilog primenjuje se na Afriku u odnosu na svaku Stranu i u skladu sa Konvencijom, i posebno sa njenim članom 7. u cilju borbe protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posledica suše u aridnim, semiaridnim i suvim subhumidnim područjima.

C I L J

Član 2.

Cilj ovog priloga na nacionalnom, subregionalnom i regionalnom nivou u Africi i u pogledu njenih posebnih uslova, sastoji se u :

- (a) određivanju mera i dogovora, imajući u vidu karakter i procese pružanja pomoći od strane razvijenih zemalja Strana, u skladu sa odgovarajućim odredbama Konvencije;
- (b) obezbeđivanju efikasnog i praktičnog sprovođenja Konvencije, u odnosu na posebne uslove koji postoje u Africi; i
- (v) unapređivanju procesa i aktivnosti vezanih za borbu protiv dezertifikacije i/ili za ublažavanje posledica suše u aridnim, semiaridnim i suvim subhumidnim područjima Afrike.

POSEBNI USLOVI AFRIČKOG REGIONA

Član 3.

Pri izvršenju ovih obaveza u skladu sa Konvencijom, Strane će se u sprovođenju ovog Priloga pridržavati osnovnih principa, koji podrazumevaju sledeće posebne uslove u Africi:

- (a) postojanje velikog dela aridnih, semiaridnih i suvih subhumidnih oblasti;
- (b) znatan broj zemalja i značajan deo stanovništva ugrožen je pod negativanim uticajem dezertifikacije i često ponavljanim velikim sušama;
- (v) veliki broj ugroženih zemalja nema izlaz na more;
- (g) široke razmere siromaštva prevladavaju u najviše ugroženim zemljama, od kojih veliki broj čine najnerazvijenije zemlje, i njihove potrebe za značajnim iznosima spoljne pomoći u vidu subvencija i krediti pod povoljnim uslovima kako bi se sproveli njihovi razvojni ciljevi;
- (d) teške socijalno–ekonomske uslove, pogođene pogoršanim i nestalnim uslovima trgovine, spoljna dugovanja i politička nestabilnost, što uzrokuje unutrašnje, regionalne i međunarodne migracije;
- (đ) mali oslonac stanovništva na prirodne resurse kao izvore sredstava za egzistenciju, koja u kombinaciji sa demografskim tendencijama i činocima, slabom tehnološkom osnovom i neodrživom proizvodnom praksom vode ka ozbiljnoj degradaciji resursa;

- (e) odsustvo institucionalne i pravne osnove, slabo razvijena infrastruktura, nedovoljan naučno-tehnički i obrazovni potencijal uslovljavaju neophodnost značajne izgradnje kapaciteta; i
- (ž) centralno mesto za mere u borbi protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posledica suše u nacionalnim prioritetima razvoja ugroženih afričkih zemalja.

OBAVEZE AFRIČKIH ZEMALJA STRANA

Član 4.

- (1) Uzimajući u obzir svoje odgovarajuće mogućnosti, afričke zemlje Strane obavezuju se da će:
  - (a) prihvatiti borbu protiv dezertifikacije i/ili ublažavanje posledica suše kao jednu od glavnih strategija u svojim naporima ka iskorenjivanju siromaštva;
  - (b) unaprediti regionalnu saradnju i integraciju, u duhu solidarnosti i partnerstva polazeći od zajedničkih interesa, u okviru programa i aktivnosti u borbi protiv dezertifikacije i/ili za ublažavanje posledica suše;
  - (v) usavršavati i jačati postojeće ustanove, koje se bave problemima dezertifikacije i suše i uključiti ostale postojeće institucije, po potrebi, da bi se povećala njihova efikasnost i obezbedilo efikasno korišćenje resursa;
  - (g) podržavati razmenu informacija o odgovarajućim tehnologijama, znanja, veština i prakse između njih; i
  - (d) razvijati interventne planove za ublažavanje posledica suše u područjima koja su pogođena dezertifikacijom i/ili sušom.
- (2) Shodno opštim i posebnim obavezama, iznetim u članovima 4. i 5. Konvencije, ugrožene afričke zemlje Strane će nastojati da:
  - (a) izdvajaju u okviru svojih nacionalnih budžeta odgovarajuća finansijska sredstva uzimajući u obzir nacionalne uslove i mogućnosti i novi prioritetni zadatak koji je Afrika odredila u vezi sa pojavom dezertifikacije i/ili suše;
  - (b) podržavaju i jačaju reforme koje se trenutno napredno sprovode ka većoj decentralizaciji, revizije sistema gazdovanja resursima, a isto tako i šire učešća lokalnog stanovništva i opština; i
  - (v) da utvrde i mobilišu nova dodatna nacionalna finansijska sredstva i prioritetno prošire postojeće nacionalne kapacitete i sredstva kako bi se mobilisali domaći finansijski izvori.

OBAVEZE RAZVIJENIH ZEMALJA STRANA

Član 5.

- (1) Pri ispunjenju svojih obaveza u skladu sa članovima 4., 6. i 7. Konvencije, razvijene zemlje Strane će dati prioritet ugroženim afričkim zemljama Stranama, i u tom smislu, će:
  - (a) pružati im pomoć u borbi protiv dezertifikacije i/ili u ublažavanju posledica suše, omogućavajući i/ili olakšavajući pristup finansijskim i/ili drugim sredstvima, i unapređujući i finansirajući i/ili olakšavajući finansiranje transfera, prilagođavanje i pristup odgovarajućim ekološkim tehnologijama i veštinama, kako je zajednički dogovoreno i u skladu sa nacionalnom politikom, računajući na njihovo prihvatanje suzbijanja siromaštva kao centralne strategije;

- (b) nastojati da odvajaju i dostavljaju značajna sredstva i/ili da uvećavaju sredstva za borbu protiv dezertifikacije i/ili ublažavanje posledica suše; i
  - (v) pomoći im u jačanju kapaciteta koji bi omogućio poboljšanje njihovih institucionalnih osnova, kao i njihovih naučnih i tehničkih mogućnosti, sakupljanju informacija i analiza, i istraživanja i razvoja u cilju borbe protiv dezertifikacije i/ili ublažavanje posledica suše.
- (2) Druge zemlje Strane na dobrovoljnoj osnovi mogu preneti ugroženim afričkim zemljama Stranama, tehnologiju, znanje, veštinu, koje se odnose na borbu protiv dezertifikacije i/ili izvore finansiranja. Transferi ovakvih znanja, veštine i metoda su olakšani putem međunarodne saradnje.

OKVIR STRATEŠKOG PLANIRANJA ZA ODRŽIVI RAZVOJ

Član 6.

- (1) Nacionalni akcioni programi predstavljaju jedan od centralnih integralnih delova šireg procesa formulisanja nacionalne politike za održivi razvoj ugroženih afričkih zemalja Strana.
- (2) Proces učešća i konsultacija će biti pokrenut, u koji su uključeni odgovarajući nivoi vlade, lokalne zajednice i nevladine organizacije da bi se dala uputstva za strategiju, uz fleksibilno planiranje, mogućeg maksimalnog učešća lokalnog stanovništva. Po potrebi, u ovaj proces mogu biti uključene bilateralne i multilateralne agencije za saradnju na zahtev zainteresovanih afričkih ugroženih zemalja Strana.

RASPORED ZA PRIPREMU AKCIONIH PROGRAMA

Član 7.

U periodu do stupanja ove Konvencije na snagu ugrožene afričke zemlje Strane, u saradnji sa drugim članovima međunarodne zajednice, po potrebi, koliko je to moguće, će privremeno primenjivati, one odredbe ove Konvencije, koje se odnose na pripremanje nacionalnih, subregionalnih i regionalnih akcionih programa.

SADRŽAJ NACIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 8.

- (1) U saglasnosti sa članom 10. Konvencije, sveobuhvatna strategija nacionalnih akcionih programa će istaći integrisane programe lokalnog razvoja za ugrožena područja, bazirani na mehanizmima učešća i na integraciji strategija za iskorenjivanje siromaštva u naporima za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše. Ovi programi usmereni su na jačanje potencijala lokalnih vlasti i obezbeđenje aktivnog učešća lokalnog stanovništva, opština i grupa sa naglaskom na obrazovanja, trening, mobilizaciju nevladinih udruženja sa dokazanim iskustvom i jačanjem decentralizovanih vladinih struktura.
- (2) Nacionalni akcioni programi, ako bude potrebno, uključivaće i sledeće opšte karakteristike:
  - (a) primenu dosadašnjih iskustava u borbi protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posledica suše u razvijanju i sprovođenju nacionalnih programima delovanja, uzimajući u obzir socijalne, ekonomske i ekološke uslove;

- (b) utvrđivanje činilaca koji doprinose dezertifikaciji i/ili suši, i izvora dostupnih i potrebnih kapaciteta i uspostavljanje odgovarajuće politike i institucionalnih i ostalih odgovora i mera neophodnih za suzbijanje ovog fenomena i/ili za ublažavanje njihovih posledica; i
  - (v) širenje učešća lokalnog stanovništva i opština, uključujući tu i žene, zemljoradnike i stočare i dodeljivanja im veće odgovornosti u upravljanju.
- (3) Nacionalni akcioni programi će takođe, po potrebi, predviđati sledeće:
- (a) mere za poboljšanje ekonomskih uslova sa ciljem iskorenjivanja siromaštva:
    - (I) povećanje mogućnosti za zaposlenjem, posebno za najsiromašnije članove opštine, i to:
      - razvojem tržišta poljoprivrednih i stočarskih proizvoda,
      - stvaranjem finansijskih instrumenata, koji odgovaraju lokalnim potrebama,
      - potpomaganjem raznolikosti u poljoprivredi i stvaranje poljoprivrednih preduzeća, i
      - razvojem ekonomskih aktivnosti para-poljoprivrednog i nepoljoprivrednog tipa;
    - (II) poboljšanje dugoročno perspektivnog razvoja seoske ekonomije putem stvaranja:
      - stimulansa za produktivne investicije i pristup ka sredstvima za proizvodnju; i
      - politike cena i poreza i komercijalne prakse koja podstiče razvoj;
    - (III) definisanje i primena politike stanovništva i migracije u svrhu smanjivanja pritiska stanovništva na zemljište; i
    - (IV) podsticaj korišćenja kultura otpornih na sušu i primena integralnih sistema suvog ratarenja u svrhu obezbeđenja hrane;
  - (b) mere za očuvanje prirodnih resursa:
    - (I) osiguranje integralnog i održivog upravljanja prirodnim resursima, uključujući:
      - poljoprivredno zemljište i pašnjake;
      - biljni pokrivač i životinjski svet;
      - šume;
      - vodne resurse; i
      - biološku raznovrsnost;
    - (II) obrazovanje u svrhu jačanja javne svesti i kampanje o obrazovanju iz oblasti zaštite životne sredine i širenje znanja koje se odnosi na održivo upravljanje prirodnim resursima; i
    - (III) obezbeđenje razvoja i uspešnog korišćenja različitih izvora energije, unapređenje alternativnih izvora energije, posebno solarne energije, energije vetra i biogasa, i posebnih priprema za transfere, prihvatanje i prilagođavanje odgovarajuće tehnologije u svrhu smanjivanja pritiska na slabe prirodne resurse;
  - (v) mere za usavršavanje institucionalne organizacije:
    - (I) određivanje uloge i obaveza centralne vlade i lokalnih organa vlasti u okviru politike planiranja iskorišćavanja zemljišta;
    - (II) podsticanje politike aktivne decentralizacije, prenošenje odgovornosti za upravljanje i donošenje odluka na lokalne vlasti, i ohrabrivanje

- inicijative i preuzimanje odgovornosti sa strane lokalne zajednice i stvaranje lokalnih struktura; i
- (III) prilagođavanje, po potrebu, institucionalnog i zakonskog okvira upravljanja prirodnim resursima kako bi se stvorila sigurnost zakupa zemljišta za lokalno stanovništvo;
- (g) mere za produbljivanje znanja o dezertifikaciji:
- (I) podsticanje istraživanja, i prikupljanja, obrade i razmene informacija o naučnim, tehničkim i socijalno-ekonomskim aspektima dezertifikacije;
- (II) unapređivanje nacionalnog potencijala u oblasti istraživanja, prikupljanja, obrada, razmena i analiza informacija, kako bi se povećalo razumevanje i kako bi se rezultati analize preveli u operativne termine; i
- (III) podsticanje srednjeročnog i dugoročnog proučavanja:
- socijalno-ekonomskih i kulturnih tendencija u ugroženim područjima;
  - kvalitativnih i kvantitativnih tendencija u oblasti prirodnih resursa; i
  - uzajamne veze između klime i dezertifikacije; i
- (d) mere za monitoring i ocenjivanje posledica suše:
- (I) razvijanje strategije za vrednovanje uticaja prirodne promenljivosti klime na procese suše i dezertifikacije u regionu, i/ili iskorišćavanje sezonskih i višegodišnjih prognoza promenljivosti klime u naporima na ublažavanju posledica suše;
- (II) jačanje kapaciteta za ranu najavu, uspešno pružanje interventne pomoći i pomoći u hrani, i modernizovanje čuvanja hrane i načina distribucije, načina zaštite stoke i javnih radova, i alternativnih načina života u područjima podložnim sušama; i
- (III) nadgledanje i procena ekološke degradacije kako bi se prikupile pouzdane i pravovremene informacije o procesu i dinamici degradacije prirodnih resursa da bi se omogućila bolja formulacije politike .

PRIPREMA NACIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA I SPROVOĐENJE I VREDNOVANJE POKAZATELJA

Član 9.

Svaka ugrožena afrička zemlja Strana će imenovati odgovarajući nacionalni organ za koordinaciju, koji će delovati kao katalizator prilikom pripreme, sprovođenja i vrednovanja svog nacionalnog akcionog programa. To koordinaciono telo će u smislu člana 3. i po potrebi:

- (a) preduzeti utvrđivanje i pregled delovanja, počev od lokalnog vođenja konsultacija koji uključuje lokalno stanovništvo i opštine i u saradnji sa lokalnim administrativnim vlastima, razvijenim zemljama Stranama i vladinim i nevladinim organizacijama, na osnovama početnih konsultacija sa onima zainteresovanim na nacionalnom nivou;
- (b) utvrditi i analizirati sve prepreke, potrebe i nedostatke koji utiču na razvoj i održivo korišćenje zemljišta, i preporučiti praktične mere pomoću kojih bi se izbeglo ponavljanje potpunom primenom uloženi napore i realizovalo sprovođenje rezultata;
- (v) podstiče, planira i formuliše projektne aktivnosti zasnovane na fleksibilnim pristupima koji se uzajamno dopunjuju, da bi se time obezbedilo aktivno učešće

stanovništva u ugroženih područjima i da se svede na minimum negativno dejstvo takvih aktivnosti, i prioritizacija zahteva za finansijskom pomoći i tehničkom saradnjom;

- (g) utvrđuje odgovarajuće proverene pokazatelje kako bi se osigurala procena i vrednovanje nacionalnih akcionih programa i to kratkoročnih, srednjeročnih i dugoročnih, i sprovođenje takvih programa; i
- (d) priprema izveštaje o napredovanju sprovođenja nacionalnih akcionih programa,

ORGANIZACIONI OKVIR SUBREGIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 10.

- (1) U skladu sa članom 4. Konvencije, afričke zemlje Strane će sarađivati na pripremi i realizaciji subregionalnih programa delovanja za Centralnu, Istočnu, Severnu, Južnu i Zapadnu Afriku i u vezi s tim mogu odrediti sledeće obaveze nadležnim subregionalnim međuvladinim organizacijama:
  - (a) delovanje kao fokalna tačka u pripremnim aktivnostima i koordinisanju sprovođenja subregionalnih akcionih programa;
  - (b) pružanje pomoći u pripremi i sprovođenju nacionalnih akcionih programa;
  - (v) olakšavanje razmene informacija, iskustava, veštine, kao i pružanje saveta u ponovnom razmatranju nacionalnog zakonodavstva; i
  - (g) sve ostale odgovornosti koje se odnose na sprovođenje subregionalnih akcionih programa;
- (2) Specijalizovane subregionalne ustanove mogu pružati pomoć po zahtevima i/ili im se može poveriti odgovornost da koordiniraju aktivnosti u okviru njihove nadležnosti.

SADRŽAJ I PRIPREMA SUBREGIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 11.

Subregionalni akcioni programi će se usmeriti na pitanja koja se odnose na subregionalni nivo. Oni će utvrditi, gde je neophodno, mehanizme upravljanja zajedničkim prirodnim resursima. Ovakvi mehanizmi efikasno rešavaju prekogranične probleme, povezane sa dezertifikacijom i/ili sušom i potpomažu usklađeno sprovođenje nacionalnih akcionih programa. Prioritetne oblasti za subregionalne akcione programe će se, po potrebi, usmeriti na :

- (a) zajedničke programe za održivo upravljanje prekograničnih prirodnih resursa kroz bilateralne i multilateralne mehanizme, po potrebi;
- (b) koordinaciju programa razvoja alternativnih izvora energije;
- (v) saradnju u oblasti upravljanja i kontrole štetočina, kao i bolesti biljaka i životinja;
- (g) jačanje kapaciteta, obrazovanje i aktivnosti javne svesti, koje se efikasnije ostvaruje ili podržava na subregionalnom nivou;
- (d) naučnu i tehničku saradnju, naročito u oblasti klimatologije, meteorologije i hidrologije, uključujući i mrežu za sakupljanje i ocenjivanje podataka, razmenu informacija i kontrolu nad realizacijom projekta, i koordinaciju i određivanje prioriteta istraživanja i razvojnih aktivnosti;

- (đ) sisteme rane najave i zajedničko planiranje mera za ublažavanje posledica suše, uključujući i mere za rešavanje problema koji se pojavljuje u vezi sa migracijom, izazvanom ekološkim činiocima;
- (e) proučavanje razmene iskustava, naročito uz učešće lokalnog stanovništva i zajednica i stvaranje povoljnih uslova za poboljšanje prakse i stvaranjem povoljne sredine za unapređeno upravljanje zemljištem i primenu odgovarajućih tehnologija;
- (ž) jačanje kapaciteta subregionalnih organizacija u svrhu koordinisanja i davanja tehničkih usluga, kao i na uspostavljanje i jačanje subregionalnih centara i institucija; i
  - (l) razvoj politike na oblastima koja imaju uticaj na ugrožena područja i stanovništvo, kao što je trgovina, a koja uključuje politiku koordinisanja režima regionalnog marketinga i zajedničke infrastrukture.

ORGANIZACIONI OKVIR REGIONALNOG AKCIONOG PROGRAMA

Član 12.

- (1) U skladu sa članom 11. Konvencije, afričke zemalje Strane zajednički odrediti procedure za pripremu i sprovođenje regionalnog akcionog programa.
- (2) Strane mogu pružati potrebnu podršku odgovarajućim afričkim regionalnim ustanovama i organizacijama, da bi im omogućile da pomognu afričkim zemljama Stranama u izvršavanju obaveza koje proističu iz Konvencije.

SADRŽAJ REGIONALNOG AKCIONOG PROGRAMA

Član 13.

Regionalni akcioni program uključuje mere koje se odnose na borbu protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posledica suše u sledećim prioritetnim oblastima, po potrebi:

- (a) razvoj regionalne saradnje i koordinacija subregionalnih akcionih programa za izgradnju regionalnog konsenzusa po ključnim političkim pitanjima ove oblasti, kroz redovne konsultacije među subregionalnim organizacijama;
- (b) jačanje kapaciteta u aktivnostima koje se bolje realizuju na regionalnom nivou;
- (v) iznalaženje rešenja u saradnji sa međunarodnom zajednicom o globalnim ekonomskim i društvenim problemima, koji utiču na ugrožena područja, uzimajući u obzir član 4. tačka 2 (b) Konvencije,
- (g) jačanje razmene informacija i odgovarajućih tehnologija, tehničkih veština i odgovarajućih iskustava među ugroženim afričkim zemljama Stranama i njihovim subregionima, kao i sa ostalim ugroženim područjima; unapređenje naučne i tehničke saradnje, posebno u oblasti klimatologije, meteorologije, hidrologije, razvoja vodnih resursa i alternativnih izvora energije; koordinacija subregionalnih i regionalnih aktivnosti istraživanja; i utvrđivanje regionalnih prioriteta za istraživanje i razvoj;
- (d) koordinacija mreže za sistematsko praćenje i procenu i razmenu informacija, kao i njena integracija u mreže širom sveta; i
- (đ) koordinacija i jačanje subregionalnih i regionalnih sistema rane najave i interventnih planova u slučaju suše.

IZVORI FINANSIRANJA

Član 14.

- (1) U skladu sa članom 20. Konvencije i članom 4. tačka 2, ugrožene afričke zemlje Strane će nastojati da stvore mikroekonomski okvir, koji vodi mobilizaciji finansijskih sredstava i razvijanju politike i uspostavljanja procedure za uspješnije usmeravanje sredstava do lokalnih razvojnih programa, uključujući i kroz nevladina udruženja, po potrebi.
- (2) U skladu sa članom 21., tačka 4 i 5 Konvencije, Strane su saglasne da sačine pregled izvora finansiranja na nacionalnom, subregionalnom, regionalnom i međunarodnom nivou radi obezbeđenja racionalnog iskorišćavanja postojećih resursa kako bi se utvrdili nedostaci u dodeljivanju sredstava, da bi se olakšalo sprovođenje akcionih programa. Pregled će biti redovno revidiran i ažuriran.
- (3) U skladu sa članom 7. Konvencije, razvijene zemlje Strane će nastaviti da dodeljuju značajna sredstva i/ili povećana sredstva kao i druge oblike pomoći ugroženim afričkim zemljama Stranama na osnovu dogovora o partnerstvu i dogovora koji su navedeni u članu 18., posvećujući, dužnu pažnju pitanjima koji se tiču zaduženosti, međunarodne trgovine i trgovinskih aranžmana u skladu sa članom 4. tačka 2 (b) Konvencije.

MEHANIZMI FINANSIRANJA

Član 15.

- (1) U skladu sa članom 7. Konvencije naglašavajući prioritet za ugrožene afričke zemlje Strane i uzimajući u obzir posebnu situaciju koja postoji u ovom regionu, Strane će posvetiti posebnu pažnju na sprovođenje odredaba koje proizilaze iz člana 21. Konvencije, tačkama 1 (g) i (d) u Africi, i to naročito u:
  - (a) olakšavanju uspostavljanja mehanizama, takvih kao što su nacionalni fondovi za borbu protiv dezertifikacije, koji obezbeđuju usmeravanje finansijskih sredstava do nivoa lokalnih opština; i
  - (b) jačanju postojećih fondova i finansijskih mehanizama na subregionalnom i regionalnom nivouima.
- (2) U skladu sa članom 20. i 21. Konvencije Strane, koje su, takođe, članovi vladinih tela odgovarajućih regionalnih i subregionalnih finansijskih ustanova, računajući tu i afričku banku i afrički fond za razvoj, preduzeće napore da prioritet i važnost daju aktivnostima onih ustanova, koje pomažu u sprovođenju ovog priloga.
- (3) Strane će, prema mogućnostima, ojačati procedure za usmeravanje sredstava ugroženim afričkim zemljama Stranama.

TEHNIČKA POMOĆ I SARADNJA

Član 16.

Strane, u okviru svojih mogućnosti, se obavezuju da racionalizuju tehničku pomoć afričkim zemljama Stranama i saradnju sa njima, da povećaju efikasnost projekata i programa i to, između ostalog:

- (a) ograničavanjem troškova podrške i pomoći, posebno režijskih troškova; u bilo kom slučaju takvi će troškovi predstavljati samo odgovarajući nizak procenat ukupnog troška projekta, kako bi se maksimalno povećala uspešnost projekta;

- (b) davanjem prednosti kompetentnim nacionalnim stručnjacima, ili gde je to neophodno, kompetentnim stručnjacima unutar subregiona i/ili regiona, u izradi projekata, priprema i sprovođenje, te jačanju lokalne ekspertize onde gde ona ne postoji; i
- (v) efikasnim upravljanjem i koordinacijom, kao i efikasnim korišćenjem odobrene tehničke pomoći.

PRENOS, STICANJE, PRILAGOĐAVANJE I PRISTUP EKOLOŠKI PRIHVATLJIVIM TEHNOLOGIJAMA

Član 17.

Pri sprovođenju odredaba iz člana 18. Konvencije, koje se odnose na transfer, sticanje znanja, adaptaciju i razvoj tehnologije, Strane se obavezuju da daju prioritet afričkim zemljama Stranama, i kada je neophodno, s njima razviju nove modele partnerstva i saradnje radi jačanja kapaciteta u područjima naučnog istraživanja i razvoja i prikupljanja i širenja informacija kako bi ih osposobili za sprovođenje njihovih strategija suzbijanja dezertifikacije i ublažavanja posledica suše.

KOORDINACIJA I UGOVORI O PARTNERSTVU

Član 18.

- (1) Afričke zemlje Strane će koordinirati pripremu, razmatranje i sprovođenje nacionalnih, subregionalnih i regionalnih akcionih programa. One će moći da uključe u ovaj proces, po potrebi, druge Strane i nadležne međuvladine i nevladine organizacije.
- (2) Cilj ovakve koordinacije sastoji se u obezbeđivanju finansijske i tehničke saradnje u skladu sa odredbama Konvencije, kao i u obezbeđivanju neophodnog kontinuiteta u korišćenju i upravljanju resursima.
- (3) Afričke zemlje Strane će organizovati na nacionalnom, subregionalnom i regionalnom nivou proces konsultacija. Ovi procesi konsultovanja mogu:
  - (a) služiti kao forum za razmatranje i sklapanje sporazuma o partnerstvu, zasnovanih na nacionalnim, subregionalnim i regionalnim akcionim programima ; i
  - (b) određivati doprinos afričkih zemalja Strana i drugih članova konsultativnih grupa u programima i određivanju prioriteta i ugovora o pokazateljima sprovođenja i vrednovanja, kao i u finansijskim ugovorima za sprovođenje.
- (4) Stalni Sekretarijat može na molbu afričkih zemalja Strana, u skladu sa članom 23. Konvencije, pomagati organizovanje takvog procesa konsultacija i to:
  - (a) dostavljanjem saveta o organizaciji efikasnih konsultativnih aranžmana, oslanjajući se na iskustva iz drugih sličnih aranžmana;
  - (b) dostavljanjem informacija o značajnim bilateralnim i multilateralnim ustanovama koje se odnose na konsultativne sastanke ili konsultativne procese i njihovog podsticanja za aktivno učestvovanje; i
  - (v) dostavljanjem drugih informacija koje mogu biti od značaja pri uspostavljanju i poboljšanju konsultativnih aranžmana.
- (5) Subregionalni i regionalni koordinacioni organi, naročito:

- (a) preporučuju odgovarajuća usaglašavanja za ugovore o partnerstvu;
  - (b) nadgledaju, procenjuju i izveštavaju o sprovođenju dogovorenih subregionalnih i regionalnih programa; i
  - (v) trude se da obezbede efikasnu vezu i saradnju među afričkim zemljama Stranama.
- (6) Učešće u konsultativnim skupovima je otvoreno za Vlade, zainteresovane grupe i donatore, relevantne organe, fondove i programe iz sistema organizacije Ujedinjenih Nacija, nadležnih subregionalnih i regionalnih organizacija i predstavnike odgovarajućih nevladinih organizacija. Učesnici svake konsultativne grupe će odrediti modalitete njenog upravljanja funkcionisanja.
- (7) U skladu sa članom 14. Konvencije, razvijene zemlje Strane mogu razvijati, po svojoj sopstvenoj inicijativi, neformalni proces konsultacija i koordinacija među sobom na nacionalnom, subregionalnom i regionalnom nivou, i po zahtevu ugrožene afričke zemlje Strane ili odgovarajuće subregionalne ili regionalne organizacije, učestvovati u nacionalnom, subregionalnom i regionalnom konsultativnom procesu, koji bi vrednovao i odgovorio potrebama za pomoć kako bi se olakšalo sprovođenje.

DALJE AKTIVNOSTI

Član 19.

Naredne aktivnosti iz ovog Priloga sprovode afričke zemlje Strane u skladu sa Konvencijom na sledeći način:

- (a) na nacionalnom nivou, putem mehanizama, čiji sastav određuje svaka ugrožena afrička zemlja Strana i koji se sastoji od predstavnika lokalnih opština i deluje pod rukovodstvom nacionalnog organa za koordinaciju, o kome se govori u članu 9;
- (b) na subregionalnom nivou, putem multidisciplinarnog naučno-tehničkog konsultativnog Odbora, čiji sastav i modalitete delatnosti određuju afričke zemlje Strane iz tog subregiona; i
- (v) na regionalnom nivou, putem mehanizama određenih u skladu sa odgovarajućim odredbama ugovora o afričkoj ekonomskoj zajednici i afričkom naučno-tehničkom savetodavnom odborima.

P R I L O G II

PRILOG O REGIONALNOM SPROVOĐENJU ZA AZIJU

CILJ

Član 1.

Cilj datog Priloga je davanje uputstva i aranžmana za efikasno sprovođenje Konvencije u ugroženim zemljama Stranama azijske regije u pogledu njenih specifičnih uslova.

POSEBNI USLOVI AZIJSKOG REGIONA

Član 2.

Pri izvršenju svojih obaveza, u skladu sa odredbama Konvencije, Strane će, po potrebi, uzimati u obzir sledeće posebne uslove, koji se u različitom stepenu mogu primenjivati na ugrožene zemlje Strane ove regije:

- (a) veliki deo teritorije ovih zemalja je ugrožen dezertifikacijom ili sušom, pri čemu su ova područja veoma raznovrsna s tačke gledišta klime, topografije, korišćenja zemljišta i socijalno ekonomskih sistema;
- (b) jak pritisak na prirodna dobra neophodna za obezbeđenje sredstava za život;
- (v) postojanje sistema proizvodnje, neposredno povezanih za rašireno siromaštvo, što vodi degradaciji zemljišta i pojačanom pritisku na siromašne vodne resurse;
- (g) značajan uticaj uslova na svetsku ekonomiju i socijalne probleme, kao što je siromaštvo, loše zdravlje i ishrana stanovništva, nedostatak prehrambene snabdevenosti, migracija, premeštanje lica i demografska dinamika;
- (d) njihovi rastući, ali još uvek nedovoljni potencijal i institucionalni okviri ovih zemalja u oblasti rešenja nacionalnih problema dezertifikacije i suše; i
- (đ) potrebu ovih zemalja za međunarodnom saradnjom radi postizanja ciljeva održivog razvoja, koji se odnose na borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše.

OKVIR ZA NACIONALNE AKCIONE PROGRAME

Član 3.

- (1) Nacionalni akcioni programi predstavljaju neodvojivi deo šire nacionalne politike održivog razvoja ugroženih zemalja Strana ovog regiona.
- (2) Ugrožene zemlje Strane razvijaće, po potrebi, nacionalne akcione programe u skladu sa članom 9. do 11. Konvencije, pri čemu će posebno obratiti pažnju na član 10., tačka 2 (đ). Po potrebi, agencije za bilateralnu i multilateralnu saradnju mogu biti uključene u proces na zahtev zainteresovane ugrožene zemlje Strane.

NACIONALNI AKCIONI PROGRAMI

Član 4.

- (1) U pripremi i sprovođenju nacionalnih akcionih programa ugrožene zemlje Strane ovog regiona u skladu svojih uslova i politike mogu, između ostalog:

- (a) imenovati odgovarajuće organe, odgovorne za pripremu, koordinaciju i sprovođenje svojih akcionih programa;
  - (b) angažovati ugroženo stanovništvo, uključujući i lokalne zajednice, u izradi, koordinisanju i sprovođenju svojih akcionih programa, kroz lokalne konsultativne procese, u saradnji sa lokalnim vlastima i nadležnih nacionalnih i nevladinih udruženja;
  - (v) vršiti analizu stanja životne sredine u ugroženim područjima sa ciljem procenjivanja uzroka i posledica dezertifikacije i određivanja prioriteta područja delovanja;
  - (g) ocenjivati, uz učešće ugroženog stanovništva, prošlih i tekućih programa za borbu protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše s ciljem da se stvori strategija i izrada aktivnosti u njihovim akcionim programima;
  - (d) pripremiti tehničke i finansijske programe zasnovane na informacijama proizašlim iz aktivnosti opisanih u podčlanovima (a) do (g);
  - (đ) razvijati i koristiti postupke i reperi za vrednovanje sprovođenja njihovih akcionih programa;
  - (e) jačanje integralnog upravljanja slivovima, očuvanje zemljišnih resursa, i povećanje i efikasno korišćenje vodnih resursa;
  - (ž) jačati i/ili stvarati mreže informacija, ocena, posmatranja i sisteme rane najave u regionima podložnim dezertifikaciji i suši, uzimajući u obzir klimatološke, meteorološke, hidrološke, biološke i druge odgovarajuće faktore; i
  - (z) formulisati u duhu partnerstva, gde je uključena, međunarodna saradnja, uključujući finansijska i tehnička sredstva odgovarajuće aranžmane podrške njihovim akcionim programima.
- (2) U skladu sa članom 10. Konvencije, sveobuhvatna strategija nacionalnih akcionih programa naglasiće integrisane lokalne razvojne programe za ugrožena područja, zasnovana na mehanizmima učešća i integracije strategije za iskorenjavanje siromaštva u naporima za suzbijanje dezertifikacije i ublažavanje posledica suše. Sektorske mere u akcionim programima biće grupisane u područjima prioriteta koja uzimaju u obzir i široku raznolikost ugroženih područja u regionima navedenim u članu 2. (a).

SUBREGIONALNI I ZAJEDNIČKI AKCIONI PROGRAMI

Član 5.

- (1) U skladu sa članom 11. Konvencije ugrožene zemlje Strane, u Aziji, mogu se međusobno složiti da se konsultuju i saraduju s drugim Stranama u vezi sa pripremom i sprovođenjem subregionalnih ili zajedničkih akcionih programa za dopunjavanje i povećanje efikasnosti nacionalnih akcionih programa. U bilo kom slučaju nadležne Strane mogu se zajedno dogovoriti o tome da povere subregionalnim organizacijama, uključujući bilateralne i nacionalne organizacije ili specijalizovane institucije, odgovornosti u vezi pripreme, koordinacije i sprovođenja programa. Ovakve organizacije ili ustanove mogu, takođe, izvršavati funkcije fokalnih tačaka za podsticanje i koordinaciju tehničke saradnje saglasno članovima 16. do 18. Konvencije.
- (2) Prilikom priprema i ostvarivanja subregionalnih ili zajedničkih akcionih programa ugrožene zemlje regiona Strane će preduzeti, po potrebi, da:

- (a) određuju u saradnji sa nacionalnim ustanovama, prioritetne zadatke u oblasti borbe protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše, koji mogu biti optimalno realizovani pomoću takvih programa, kao i odgovarajućih aktivnosti, koje se mogu efikasno sprovesti u okviru njih;
  - (b) ocenjuju operativne mogućnosti i aktivnosti nadležnih regionalnih, subregionalnih i nacionalnih ustanova;
  - (v) analiziraju postojeće programe u vezi dezertifikacije i suše, između svih ili pojedinih Strana ovog regiona ili subregiona i njihovih uzajamnih veza sa nacionalnim akcionim programima; i
  - (g) formulišu u duhu partnerstva, gde je uključena međunarodna saradnja, uključujući finansijska i tehnička sredstva, odgovarajuće bilateralne i multilateralne aranžmane podrške programima.
- (3) Subregionalni ili zajednički akcioni programi mogu uključivati u sebe usaglašene zajedničke programe za održivo upravljanje prekograničnih prirodnih resursa koji se odnose na dezertifikaciju i suše, prioritete za koordinaciju i druge aktivnosti u oblasti podizanja kapaciteta, naučno-tehnička saradnja, posebno sisteme za ranu najavu i razmenu informacija, i jačanje nadležnih subregionalnih i drugih organizacija ili institucija.

REGIONALNE AKTIVNOSTI

Član 6.

Regionalne aktivnosti za jačanje subregionalnih i zajedničkih akcionih programa mogu uključiti u sebe, mere za učvršćenje ustanova i mehanizama koordinacije i saradnje na nacionalnom, subregionalnom i regionalnom nivou, i pomoć u sprovođenju članova 16. do 19. Konvencije. Ove mere mogu takođe uključivati:

- (a) podršku i jačanje mreža tehničke saradnje;
- (b) pripremu popisa tehnologija, znanja, veština i praktičnih metoda, kao i tradicionalnih i lokalnih tehnologija i veština i podsticaj za njihovo širenje i korišćenje;
- (v) ocenjivanje potreba za transfer tehnologija i podrške u primeni takvih tehnologija; i
- (g) podsticanje programa javne svesti i pružanja podrške u jačanju kapaciteta na svim nivoima, obuke, istraživanje i stvaranje sistema razvoja ljudskih resursa.

MEHANIZMI I IZVORI FINANSIRANJA

Član 7.

- (1) Strane će, imajući u vidu značaj borbe protiv dezertifikacije i ublažavanje posledica suše u regionu Azije, da pomognu mobilizaciju značajnih finansijskih sredstava i dostupnost finansijskim mehanizmima u skladu sa odredbama članova 20. i 21. Konvencije.
- (2) U saglasnosti sa Konvencijom i na osnovu mehanizama koordinacije, koji je predviđen u članu 8., a, takođe, i u skladu sa svojim politikama nacionalnog razvoja, ugrožene zemlje Strane ovog regiona će individualno ili zajednički:

- (a) usvojiti mere za racionalizaciju i jačanju mehanizama radi popune fondova putem javnih i privatnih ulaganja u svrhu postizanja specifičnih rezultata u aktivnostima borbe protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše;
  - (b) odrediti zahteve u međunarodnoj saradnji za podršku nacionalnih napora, naročito finansijskih, tehničkih i tehnoloških ; i
  - (v) pomoći u učešću bilateralnih i/ili multilateralnih ustanova u finansijskoj saradnji u cilju lakšeg sprovođenja Konvencije.
- (3) Strane učesnice, koliko je to moguće, pojednostaviti postupke za usmeravanje fondova do ugroženih zemalja Strana u regionu.

MEHANIZMI SARADNJE I KOORDINACIJE

Član 8.

- (1) Ugrožene zemlje Strane i druge Strane u regionu, uspostaviće mehanizam putem odgovarajućih tela određenih u članu 4. tačka 1 (a), po potrebi, u sledeće svrhe:
- (a) razmena informacija, iskustva, znanja i veština;
  - (b) saradnja i koordinacija delovanja, uključujući bilateralne i multilateralne sporazume na subregionalnim i regionalnim nivoima;
  - (v) podrška naučnoj, tehničkoj, tehnološkoj i finansijskoj saradnji u skladu sa članovima 5. do 7;
  - (g) određivanje zahteva za spoljnom saradnjom; i
  - (d) ažuriranje i ocena sprovođenja akcionih programa.
- (2) Ugrožene zemlje Strane i druge zemlje Strane ovog regiona mogu, po potrebi, putem odgovarajućih organa, koji su određeni u skladu sa članom 4. tačka 1 (a), na odgovarajući način obavljati konsultacije i koordinaciju u odnosu na nacionalne, subregionalne i zajedničke programe delovanja. U odgovarajućim slučajevima oni mogu angažovati u tom procesu druge Strane i nadležne međuvladine i nevladine organizacije. Cilj ovakve koordinacije sastoji se, posebno, u postizanju saglasnosti za mogućnostima međunarodne saradnje u skladu sa članom 20. i 21. Konvencije, unapređivanje tehničke saradnje i usmeravanje sredstava za efikasnu upotrebu.
- (3) Ugrožene zemlje Strane ovog regiona će održavati periodično koordinacione sastanke, a Stalni Sekretarijat može na njihov zahtev, u skladu sa članom 23. Konvencije, omogućiti održavanje ovakvih koordinacionih sastanaka putem:
- (a) davanja saveta o donošenju mera za uspešnu koordinaciju, oslanjajući se na iskustvo iz drugih takvih mera;
  - (b) dostavljanja informacija nadležnim bilateralnim i multilateralnim agencijama o koordinacionim sastancima i podsticanja njihovog aktivnog učešća; i
  - (v) dostavljanja drugih informacija, koje mogu biti korisne za uspostavljanje ili poboljšanje koordinacionih procesa.

P R I L O G III

PRIOLOG O REGIONALNOM SPROVOĐENJU ZA LATINSKU AMERIKU I KARIBE

CILJ

Član 1.

Cilj ovog Priloga sastoji se u davanju opštih uputstava za sprovođenje Konvencije u regionu Latinske Amerike i regiona Kariba, uzimajući u obzir njegove posebne uslove.

POSEBNI USLOVI LATINO AMERIČKOG I KARIBSKOG REGIONA

Član 2.

Strane će, u skladu sa odredbama Konvencije, uzimati u obzir sledeće posebne uslove regiona:

- (a) postojanje širokih prostranstava, koja su podložna jakom uticaju dezertifikacije i/ili suše, i u kojima se uočavaju različite karakteristike, zavisno od područja na kojima su javljaju, ovaj kumulativan i intenzivan proces ima negativne socijalne, kulturne, ekonomske i ekološke uticaje, koji su još ozbiljniji zato što se u regionu nalazi jedan od najvećih resursa biološke raznovrsnosti na svetu,
- (b) česta primena neodržive razvojne prakse u ugroženim područjima, predstavlja rezultat složenog uzajamnog dejstva fizičkih, bioloških, političkih, socijalnih, kulturnih i ekonomskih faktora, uključujući međunarodne ekonomske faktore, kao što je spoljna zaduženost, pogoršanje uslova trgovine i trgovinske prakse, što se negativno odražava na stanje tržišta poljoprivrednih, ribarskih i šumskih proizvoda; i
- (v) najozbiljnija posledica od dezertifikacije i suše je smanjena produktivnost ekosistema, koja se ispoljava u smanjenju dohotka od zemljoradnje, stočarstva i šumarstva, i u smanjenju biološke raznovrsnosti; sa socijalne tačke gledišta ova pojava prouzrokuje siromaštvo, migracije, unutrašnje kretanja stanovništva, i pogoršanje kvaliteta života; region će zbog toga morati prihvatiti integralni pristup u rešavanju problema o dezertifikaciji i suši, putem jačanja modela održivog razvoja koji prati situaciju o zaštiti životne sredine, ekonomsku i socijalnu situaciju u svakoj zemlji.

AKCIONI PROGRAMI

Član 3.

- (1) U skladu sa Konvencijom, naročito sa njenim članovima 9. do 11. i uzimajući u obzir svoju nacionalnu razvojnu politiku, ugrožene zemlje Strane ovog regiona će, po potrebi, pripremiti i sprovesti nacionalne akcione programe o borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše, kao integralni deo njihovih nacionalnih politika za održivi razvoj. U zavisnosti od potreba regiona mogu se izraditi i sprovesti subregionalni i regionalni programi.
- (2) Pri pripremi svojih nacionalnih akcionih programa ugrožene zemlje Strane ovog regiona poklanjaju posebnu pažnju članu 10., tačka 2 (đ) Konvencije.

SADRŽAJ NACIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 4.

U skladu sa stanjem, ugrožene zemlje Strane ovog regiona mogu uzeti u obzir, između ostalog, sledeća tematska pitanja u razvijanju svojih nacionalnih akcionih strategija u borbi protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posledica suše u skladu sa članom 5. Konvencije:

- (a) povećanje kapaciteta, obrazovanja i javne svesti, tehničke, naučne i tehnološke saradnje i finansijskih sredstava i mehanizama;
- (b) suzbijanje siromaštva i povećanje kvaliteta života;
- (v) povećanje prehrambene sigurnosti i održivog razvoja i upravljanje zemljoradnjom, stočarstvom, šumskom privredom i višenamenskim aktivnostima;
- (g) održivo upravljanje prirodnim resursima, naročito nacionalno upravljanje slivovima;
- (d) održivo upravljanje prirodnim resursima u područjima koja se nalaze na velikim nadmorskim visinama;
- (đ) racionalno upravljanje i očuvanje zemljišnih resursa i eksploatacija i racionalno korišćenje vodnih resursa;
- (e) formulisanje i primena vanrednih planova delovanja s ciljem ublažavanja posledica suše;
- (ž) potkrepljivanje i/ili dobijanje informacija, ocenjivanje i ažuriranje i sistemi rane najave u područjima izloženim dezertifikaciji i suši, uzimajući u obzir klimatološke, meteorološke, hidrološke, biološke, pedološke, ekonomske i socijalne aspekte;
- (z) razvoj, upravljanje i racionalno korišćenje raznih izvora energije, uključujući i korišćenje alternativnih izvora energije;
- (i) zaštita i održivo korišćenje biološke raznovrsnosti u skladu sa odredbama Konvencije o biološkoj raznovrsnosti;
- (j) analiza demografskih aspekata povezanih sa procesima dezertifikacije i suše;
- (k) stvaranje ili usavršavanje institucionalnih i pravnih okvira, koji obezbeđuju primenu Konvencije u cilju decentralizacije administrativnih struktura i funkcija, koji se odnose na dezertifikaciju i sušu, uz učešće ugroženih opština i društva u celini.

NAUČNA, TEHNIČKA I TEHNOLOŠKA SARADNJA

Član 5.

U skladu sa Konvencijom i posebno njenih članova 16. do 18. i pomoću mehanizma koordinacije, koji je predviđen u članu 7. ugrožene zemlje Strane ovog regiona će, individualno ili zajednički:

- (a) jačati mreže tehničke saradnje i nacionalnih, subregionalnih i regionalnih informacionih sistema, kao i njihovu integraciju u svetsku mrežu informacija;
- (b) pripremiti pregled postojećih tehnologija i veština i sprovesti njihovo širenje i primenu;

- (v) podstiču primenu tradicionalnih tehnologija, znanja, veština i metoda u saglasnosti sa članom 18. tačka 2 (b) Konvencije;
- (g) utvrditi potrebe za transferom tehnologija; i
- (d) unapređivati razvoj, prilagođavanje, uvođenje i transfer odgovarajućih postojećih i novih ekološki prihvatljivih tehnologija.

FINANSIJSKI RESURSI I MEHANIZMI

Član 6.

U saglasnosti sa Konvencijom i naročito sa njenim članovima 20. i 21. i na osnovu mehanizma koordinacije koji je predviđen u članu 7., a takođe i u skladu sa svojim politikama nacionalnih razvoja ugrožene zemlje Strane ovog regiona će individualno ili zajednički:

- (a) usvojiti mere za racionalizaciju i jačanje mehanizama finansiranja, popune fondova putem javnih i privatnih ulaganja radi postizanja konkretnih rezultata u borbi protiv dezertifikacije i ublažavanja posledica suše;
- (b) odrediti potrebe o međunarodnoj saradnji za podršku nacionalnim naporima;
- (v) potpomoći učešće bilateralnih i/ili multilateralnih ustanova za ekonomsku saradnju u cilju lakšeg sprovođenja ove Konvencije.

INSTITUCIONALNI OKVIR

Član 7.

- (1) Sa ciljem da se ostvare odredbe ovog Priloga ugrožene zemlje Strane ovog regiona će:
  - (a) uspostaviti i/ili jačati nacionalne fokalne tačke za koordinaciju aktivnosti u borbi protiv dezertifikacije i/ili ublažavanja posledica suše; i
  - (b) stvarati mehanizme za koordinaciju nacionalnih fokalnih tačaka sa ciljem:
    - (I) razmene informacija i iskustava;
    - (II) koordinacija aktivnosti na subregionalnom i regionalnom nivou;
    - (III) unapređenje naučne, tehničke, tehnološke i finansijske saradnje;
    - (IV) određivanje potreba u spoljnoj saradnji; i
    - (V) praćenje sprovođenja akcionih programa.
- (2) Ugrožene zemlje Strane ovog regiona će održati periodično koordinacione sastanke, i Stalni sekretarijat može, na njihov zahtev, u skladu sa članom 23. Konvencije, potpomoći održavanje ovakvih koordinacionih sastanaka putem:
  - (a) davanja saveta o donošenju mera za uspešnu koordinaciju, oslanjajući se na iskustvo iz drugih takvih mera;
  - (b) dostavljanja informacija nadležnim bilateralnim i multilateralnim agencijama o koordinacionim sastancima i podsticanja njihovog aktivnog učešća; i
  - (v) dostavljanja drugih informacija, koje mogu biti korisne za uspostavljanje ili poboljšanje koordinacionih procesa.

PRILOG IV

PRILOG O REGIONALNOM SPROVOĐENJU ZA SEVERNI MEDITERAN

CILJ

Član 1.

Cilj ovog Priloga sastoji se u obezbeđenju uputstva i mera potrebnih za efikasno sprovođenje Konvencije u ugroženim zemljama Stranama regiona Severnog Mediterana, u pogledu njegovih specifičnih uslova.

POSEBNI USLOVI REGIONA SEVERNOG MEDITERANA

Član 2.

Posebni uslovi regiona Severnog Mediterana, prema članu 1, uključuju:

- (a) semiaridne klimatske uslove u velikim oblastima, sezonske suše, veoma visoko kolebanje količina padavina i iznenadne padavine velikog intenziteta;
- (b) siromašna i u značajnoj meri eroziona zemljišta, na kojima se lako obrazuje površinska pokorica;
- (v) neravan reljef sa oštrim nagibima i veoma raznovrsni pejzaž;
- (g) uništenje šumskog pokrivača na velikim površinama usled čestih šumskih požara;
- (d) kriza tradicionalnog stanja u poljoprivredi uz pojavu napuštanja zemljišta i pogoršanje strukture očuvanosti zemljišta i zaštite vode;
- (đ) neracionalna eksploatacija vodenih resursa, koja vodi nanošenju ozbiljnih šteta životnoj sredini, uključujući i hemijsko zagađenje, salinizaciju i iscrpljivanje vodonosnih slojeva, i
- (e) koncentraciju ekonomske aktivnosti u priobalnim regionima usled širenja urbanizacije, industrijske aktivnosti, turizma i navodnjavanje u poljoprivredi,

OKVIR STRATEŠKOG PLANIRANJA ZA ODRŽIVI RAZVOJ

Član 3.

- (1) Nacionalni programi delovanja predstavljaju jedan od centralnih i neodvojivih delova sistema perspektivnog planiranja u interesu postojanog razvoja ugroženih zemalja-Strana regiona Severnog Mediterana.
- (2) Proces učešća i konsultacija će biti pokrenut, u koji su uključeni odgovarajući nivoi vlade, lokalne zajednice i nevladine organizacije da bi se dala uputstva za strategiju, uz fleksibilno planiranje, mogućeg maksimalnog učešća lokalnog stanovništva, shodno članu 10. tačka 2 (đ) Konvencije.

OBAVEZA ZA PRIPREMU NACIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA I RASPOREDA DELOVANJA

Član 4.

Ugrožene zemlje Strane regiona Severnog Mediterana pripremiće nacionalne programe delovanja i po potrebi, subregionalne, regionalne ili zajedničke programe delovanja. Priprema ovakvih programa završava se po mogućnosti u najkraćem roku.

PRIPREMA I SPROVOĐENJE NACIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 5.

U pripremi i sprovođenju nacionalnih akcionih programa u skladu sa članovima 9. i 10. Konvencije, svaka od ugroženih zemalja Strana ovog regiona će, po potrebi:

- (a) imenovati odgovarajuća tela koji su odgovorni za pripremu, koordinaciju i sprovođenje svog programa;
- (b) uključiti ugroženo stanovništvo, uključujući i lokalne opštine, u izradi, koordinaciji i sprovođenju programa kroz vođenje lokalnih konsultacija, u saradnji sa lokalnim vlastima i odgovarajućim nevladinim organizacijama;
- (v) načiniti pregled stanja životne sredine na ugroženim područjima sa ciljem procene uzroka i posledica dezertifikacije i odrediti prioriteta područja za delovanje;
- (g) proceniti, uz učešće ugroženog stanovništva, prošle i tekuće programe kako bi se odredila strategija i razradile aktivnosti u akcionim programima;
- (d) pripremiti tehničke i finansijske programe zasnovane na informaciji koja je dobijena kao rezultat aktivnosti navedene u podtačkama (a) - (g);i
- (đ) razvijati i koristiti postupke i repere za praćenje i ocenu sprovođenja programa.

SADRŽAJ NACIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 6.

Ugrožene zemlje Strane ovog regiona mogu uključivati u svoje nacionalne akcione programe, mere koje se odnose na:

- (a) pravne, institucionalne i administrativne oblasti;
- (b) način korišćenja zemljišta, upravljanje vodnim resursima, očuvanje zemljišta, šumarstvo, poljoprivredne delatnosti i upravljanje pašnjacima;
- (v) upravljanje i očuvanje divljih i drugih oblika biološke raznovrsnosti,
- (g) zaštitu od šumskih požara;
- (d) unapređenje alternativnih načina života; i
- (đ) istraživanje, obuku i javnu svest.

SUBREGIONALNI, REGIONALNI I ZAJEDNIČKI AKCIONI PROGRAMI

Član 7.

- (1) Ugrožene zemlje Strane ovog regiona mogu, u skladu sa članom 11. ove Konvencije, pripremiti i sprovoditi subregionalne i/ili regionalne akcijske programe, da bi se dopunila i povećala efikasnost nacionalnih programa delovanja. Na analogan način dve ili više zemalja Strane ovog regiona mogu se dogovoriti da pripreme zajedničke akcijske programe.
- (2) U izradi i sprovođenju subregionalnih, regionalnih ili zajedničkih akcionih programa primenjuju se "mutatis mutandis" odredbe članova 5. i 6. Pored toga, ovakvi programi mogu obuhvatiti vršenje istraživanja i razvojnih aktivnosti vezano za odabrane ekosisteme na ugroženim područjima.
- (3) U pripremi i sprovođenju subregionalnih, regionalnih ili zajedničkih akcionih programa, ugrožene zemlje Strana ovog regiona će, po potrebi:
  - (a) odrediti, u saradnji sa nacionalnim ustanovama, nacionalne ciljeve vezane za dezertifikaciju, koji se lakše mogu dostići pomoću ovakvih programa i odgovarajućih aktivnosti pomoću kojih se mogu efikasno ostvariti;
  - (b) proceniti operativne kapacitete i aktivnosti odgovarajućih regionalnih, subregionalnih i nacionalnih ustanova; i
  - (v) proceniti postojeće programe koji su vezani za borbu protiv dezertifikacije, među Stranama ovog regiona i njihovog odnosa sa nacionalnim akcionim programima.

KOORDINACIJA SUBREGIONALNIH, REGIONALNIH I ZAJEDNIČKIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 8.

Ugrožene zemlje Strane, koje pripremaju subregionalne, regionalne ili zajedničke akcijske programe, mogu osnovati koordinacioni odbor sastavljen od predstavnika svake ugrožene zemlje Strane, koji će nadgledati napredak u borbi protiv dezertifikacije, harmonizaciju nacionalnih akcionih programa, pripremati preporuke za različite faze pripreme i sprovođenje subregionalnih, regionalnih ili zajedničkih akcionih programa, i delovati kao fokalna tačka za unapređenje koordinacije tehničke saradnje u skladu sa članovima 16. do 19. ove Konvencije.

NEMOGUĆNOST PRIMANJA FINANSIJSKE POMOĆI

Član 9.

U sprovođenju nacionalnih, subregionalnih, regionalnih i zajedničkih akcionih programa, ugrožene razvijene zemlje Strane ovog regiona nemaju pravo na dobijanje finansijske pomoći u okviru ove Konvencije.

KOORDINACIJA SA DRUGIM SUBREGIONIMA I REGIONIMA

Član 10.

Subregionalni, regionalni i zajednički akcionih programi u regionu Severnog Mediterana mogu se pripremati i sprovoditi u saradnji sa drugim subregionima i regionima, posebno sa onim Severne Afrike.

**PRILOG O REGIONALNOM SPROVOĐENJU
ZA CENTRALNU I ISTOČNU EVROPU**

CILJ

Član 1.

Svrha ovog Priloga je da se obezbede uputstva i rešenja za uspešno sprovođenje Konvencije u ugroženim zemljama Stranama regiona Centralne i Istočne Evrope, u pogledu njegovih posebnih uslova.

**POSEBNI USLOVI REGIONA CENTRALNE I ISTOČNE
EVROPE**

Član 2.

Posebni uslovi regiona Centralne i Istočne Evrope iz člana 1., koji se u različitom stepenu odnose na ugrožene zemlje Strane ovog regiona, obuhvataju:

- (a) specifične probleme i izazove vezane za tekući proces ekonomske tranzicije, uključujući makroekonomske i finansijske probleme i potrebu za jačanjem socijalnog i političkog okvira za ekonomske i tržišne reforme;
- (b) raznovrsnost oblika degradiranog zemljišta u različitim ekosistemima ovog regiona, uključujući i posledice suše i rizike dezertifikacije u regionima podložnim eroziji zemljišta uzrokovanih vodom i vetrom;
- (v) krizne uslove u poljoprivredi usled smanjivanja površine obradivog zemljišta, problema vezanih za neodgovarajuće sisteme navodnjavanja i postepenog pogoršavanja struktura za očuvanje tla i vode;
- (g) neodrživu eksploataciju vodnih resursa koja dovodi do ozbiljnih ekoloških šteta, uključujući i hemijsko zagađivanje, salinizaciju i iscrpljivanje vodonosnih slojeva;
- (d) gubitke šumskog pokrivača usled klimatskih faktora, posledice zagađenja vazduha i čestih šumskih požara;
- (đ) korišćenje neodržive razvojne prakse u ugroženim oblastima, kao rezultat složenih interakcija fizičkih, bioloških, političkih, socijalnih i ekonomskih faktora;
- (e) rizike koji donose sve veće ekonomske teškoće i pogoršavanje socijalnih uslova u oblastima ugroženim degradacijom zemljišta, dezertifikacijom i sušom;
- (ž) potrebu da se ponovo razmotre ciljevi istraživanja i politika i zakonodavni okvir za održivo rukovanje prirodnim resursima;
- (z) otvaranje regiona za širu međunarodnu saradnju i ostvarivanje širokih ciljeva održivog razvoja.

AKCIONI PROGRAMI

Član 3.

- (1) Nacionalni akcioni programi će biti sastavni deo okvirne politike održivog razvoja i na odgovarajući način se bave raznim oblicima degradacije zemljišta, dezertifikacijom i sušom koja pogađa ugrožene zemlje Strane.
- (2) Proces učešća i konsultacija će biti pokrenut, u koji su uključeni odgovarajući nivoi vlade, lokalne zajednice i nevladine organizacije da bi se dala uputstva za strategiju, uz fleksibilno planiranje, mogućeg maksimalnog učešća lokalnog stanovništva, shodno članu 10., tačka 2 (đ) Konvencije. Po potrebi, u ovaj proces mogu biti uključene bilateralne i multilateralne agencije za saradnju na zahtev zainteresovanih ugroženih zemalja Strana.

PRIPREMA I SPROVOĐENJE NACIONALNIH AKCIONIH PROGRAMA

Član 4.

U pripremanju i sprovođenju nacionalnih programa akcije shodno članovima 9. i 10. Konvencije, svaka ugrožena zemlja Strana ovog regiona će, prema potrebi:

- (a) odrediti odgovarajuća tela nadležna za pripremu, koordinaciju i sprovođenje svog programa;
- (b) uključiti ugroženo stanovništvo, uključujući i lokalne zajednice, u izradu, koordinaciju i sprovođenje programa preko lokalno vođenog konsultativnog procesa, uz saradnju lokalnih vlasti i odgovarajućih nevladinih organizacija;
- (v) obavljati pregled stanja životne sredine u ugroženim oblastima da bi se procenili uzroci i posledice dezertifikacije i utvrdile prioritete oblasti delovanja;
- (g) procenjivati, uz učešće ugroženog stanovništva, prošle i tekuće programe kako bi razvila strategiju i razradu mera u akcionom programu;
- (d) pripremiti tehničke i finansijske programe na osnovu informacija dobijenih kroz aktivnosti iz podtačkama (a) do (d); i
- (đ) razvijati i koristiti procedure i repere za praćenje i procenjivanje sprovođenja programa.

PODREGIONALNI, REGIONALNI I ZAJEDNIČKI AKCIONI PROGRAMI

Član 5.

- (1) Ugrožene zemlje Strane ovog regiona, u skladu sa članovima 11. i 12. Konvencije, mogu da pripreme i primene podregionalne i/ili regionalne akcione programe kako bi dopunile i povećale uspešnost i efikasnost nacionalnih akcionih programa. Dve ili više ugrožene zemlje Strane ovog regiona mogu da se između sebe dogovore o primeni zajedničkog akcionog programa.
- (2) Takvi programi mogu da budu pripremljeni i sprovedeni u saradnji sa drugim Stranama ili regionima. Cilj takve saradnje bio bi da se obezbedi povoljno međunarodno okruženje i da se olakša pružanje finansijske i/ili tehničke podrške ili drugih oblika pomoći radi efikasnijeg rešavanja pitanja dezertifikacije i suše na različitim nivoima.

- (3) Odredbe članova 3. i 4. će se primenjivati, "mutatis mutandis", u pripremi i sprovođenju podregionalnih, regionalnih i zajedničkih akcionih programa. Uz to, takvi programi mogu da obuhvate obavljanje istraživačkih i razvojnih aktivnosti u vezi sa odabranim ekosistemima u ugroženim oblastima.
- (4) U pripremanju i sprovođenju podregionalnih, regionalnih ili zajedničkih akcionih programa ugrožene zemlje u regionu Strane će, po potrebi:
  - (a) utvrditi, u saradnji sa nacionalnim institucijama, nacionalne ciljeve koji se odnose na dezertifikaciju koji se u takvim programima mogu uspešnije ostvariti, i odgovarajuće aktivnosti kroz koje mogu da budu uspešno realizovani;
  - (b) oceniti operativne kapacitete i aktivnosti nadležnih regionalnih, podregionalnih i nacionalnih institucija;
  - (v) proceniti postojeće programe koji se odnose na dezertifikaciju među Stranama ovog regiona i njihov odnos prema nacionalnim akcionim programima; i
  - (g) razmatrati mere za koordinaciju podregionalnih, regionalnih i zajedničkih akcionih programa, uključujući, po potrebi, osnivanje koordinacionih odbora sastavljenih od predstavnika svake zainteresovane ugrožene zemlje Strane da bi izvršili pregled o napretku u borbi protiv dezertifikacije, usaglašavali nacionalne akcione programe, davali preporuke u različitim fazama pripreme i sprovođenja podregionalnih, regionalnih ili zajedničkih programa delovanja, i delovali kao fokalne tačke za unapređenje i koordinaciju tehničke saradnje shodno članovima 16. do 19. Konvencije.

TEHNIČKA, NAUČNA I TEHNOLOŠKA SARADNJA

Član 6.

Shodno ciljevima i principima Konvencije, Strane ovog regiona će, pojedinačno ili zajedno:

- (a) unaprediti jačanje mreže naučno-tehničke saradnje, pokazatelja praćenja i informativnih sistema na svim nivoima, kao i njihovu integraciju, po potrebi, u svetske sisteme informisanja; i
- (b) unaprediti razvoj, prilagođavanje i transfer odgovarajućih postojećih i novih ekoloških tehnologija u okviru i izvan regiona.

FINANSIJSKI RESURSI I MEHANIZMI

Član 7.

Shodno ciljevima i principima Konvencije, ugrožene zemlje Strane ovog regiona će, pojedinačno ili zajedno:

- (a) usvojiti mere da racionalizuju i jačaju mehanizme za obezbeđivanje sredstava kroz javno i privatno investiranje radi postizanja konkretnih rezultata u akciji borbe protiv degradacije zemljišta i dezertifikacije i ublažavanja posledica suše;
- (b) odrediti zahteve o međunarodnoj saradnji u podršci nacionalnim naporima, na taj način stvarajući, posebno, povoljno okruženje za investicije i podstičući aktivnu politiku investiranja i objedinjeni pristup uspešnoj borbi protiv dezertifikacije, uključujući i rano otkrivanje problema prouzrokovanih ovim procesom;

- (v) tražiti učešće bilateralnih i/ili multilateralnih partnera i institucija za finansijsku saradnju radi obezbeđivanja sprovođenja Konvencije, uključujući programske aktivnosti koje uzimaju u obzir specifične potrebe ugroženih zemalja Strana ovog regiona; i
- (g) proceniti mogući uticaj člana 2. (a) na primenu članova 6, 13. i 20. i drugih srodnih odredaba ove Konvencije.

INSTITUCIONALNI OKVIR

Član 8.

- (1) Da bi se ovaj Prilog izvršio, Strane u regionu će:
  - (a) postaviti i/ili ojačati nacionalne fokalne tačke za koordinisanje akcije u borbi protiv dezertifikacije i/ili za ublažavanje posledica suše; i
  - (b) razmatrati mehanizme za jačanje regionalne saradnje, po potrebi.
- (2) Stalni Sekretarijat može, na zahtev Strana ovog regiona shodno članu 23. Konvencije, da olakša sazivanje koordinacionih sastanaka u regionu tako što će:
  - (a) davati savet o donošenju mera za uspešnu koordinaciju, oslanjajući se na iskustvo iz drugih takvih mera; i
  - (b) pružati druge informacije koje mogu da budu od značaja za pokretanje ili pospešivanje procesa koordinacije.”

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.